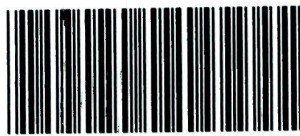

משרד הביטחון

ארכיון צה"ל ומערכת הביטחון

התחלת תיק

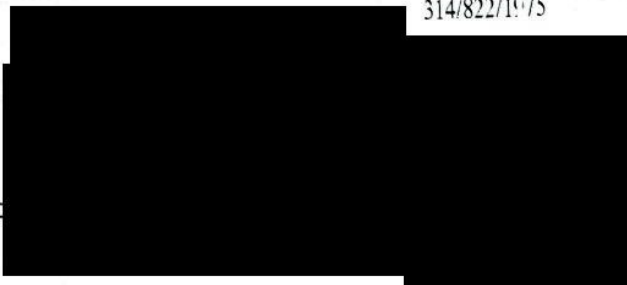
2454681

מספר משלוח/תיק : 1975 / 822 - 314

תאריך המסמך המוקדם : 14.05.1973

תאריך המסמך המאוחר : 05.10.1973

סימון התיק : מנ-341

0

טו/טו/ט

שם נוסמן: יצחק, לימור

ס' א' י' א' י' א'
סוג התק

3/1
כר מס'

ס' א' י' א' י' א'
סוג התק

יחידה: לשכת = המל"ט

1973
שנת התק
3/1 - 1/1 (כ' א' - א' א')

5.10.73
תאריך מסמך אחרון
14.5.73
תאריך מסמך ראשון

התק נבדק ונסגר ע"י: -

מס' אישי: 7
דרגה: 7
שם משפחה ופרטי: 7
תפקיד: 7
החתימה: 7

מס' 99

49
34

מסמך הבטחה
ארכיון צה"ל
ומערכת הביטחון
822/75
3/4/1
מסמך התק

49

2

משרד הבטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הבטחון

222/75
314

התחלת התיק

שם היחידה: ד"ר יעקב יצחק

הנושא: ל.נ. - 13

14.5.73 - 5.10.73

5

מזכירות הפיקוד הכללי
 ל ש כ א ה ד מ כ ל
 3089 טל'
 350 - 341 - מנ
 73 אוק' 5

מסמך זה כולל 6 דפים
 עותק מס' 3 מחוץ 8 עותקים

דיון המשטרה הכללי של צבא-הגנה לישראל 32-73

5 אוק' 73

ד' אלעזר	יו"ר רב-אלוף	נוכחים:-
י' טל	אלוף	
ה' שאר	אלוף	
נ' קין	אלוף	
א' זעירא	אלוף	
י' חופי	אלוף	
י' אפמח	אלוף	
ש' גונן	אלוף	
ב' פלד	אלוף	
ב' חלם	אלוף	
א' אדן	אלוף	
מ' מדון	אלוף	
א' לוי	חא"ל	
א' סמיר	חא"ל	
ע' עילם	חא"ל	
י' אלרון	חא"ל	חסריים:-
י' ליאור	חא"ל	
ש' כהן (מ"מ ראש המוסד)	מר	מוזמנים:-
י' שארן	חא"ל	
דמ"ח מודיעין אוויר	דמ"ח	
י' רביב	חא"ל	
א' שלו	סא"ל	
ג' זוהר	רס"ג	
ח' ורדי	רס"ג	מזכירה:-
ה' אסטרין	רב"ט	קצנ'ת:-
- על סדר היום:- הערכת מצב - אינפורמציה

סודי ביותר

אנו זיכנו היום את הפורום להגיד "גמר חתימה טובה", ובחזרמנות זו
אח שאתם פה יש לנו כמה אינפורמציות. אנו נאחיל בסקירה מודיעין.

אלון עלי דע"א:

ראשית, בסיני קויים ארגיל צנחנים גדול, וכחוצאה סך המצרים הגיעו למעקה שקודמו כוהם לסיני וס"כ המוטסים המוצב בסיני גדל ב-20 מטוס. בנוסף לכך בטוריה א' - היה הקרב האווירי המפורסם ב-13

בספטמבר שפורש על ידי הסורים כהרגיל, כמאדב, כדבר מאוכזן מראש, וכחלק משדרת התגרויות ישראליות שייגמר בהתקפה בחזית הסורית. גם הגיוסים שהיו וגם התגבורים שהיו בחזית הסורית וגם גיחות הצילום הלא מעטות במצרים ובסוריה הזינו את ההרגשה שאכן ישראל הולכת לחקוף.

כך שקיים היום בצד הכוונות, בצד מערכי החירום, חשש רציני בעני
הקימה צהרלית כל יום. העיתונות המצרית, העיתונות הסורית והעיתונות
והרדיו הסוריים מזינים את הכוונות האלו ואם מצב הרוח הזה.

בנוסף לכך קרו שני דברים בהחלט משמעותיים הלילה והבוקר:
הדבר הראשון הוא שהרוסים שלהו 11 מטוסי חובלת אנשים למצרים ולסוריה.
6 מטוסים למצרים ו-5 לסוריה. לא ברור לנו באיזה מנחה. יתכן שהמבנה
היא להוציא מרסנל רוסי מתוך אותן המדינות. ואם כן - השאלה היא מדוע, ואין לנו פרוש ברור מדוע.
יתכן ששם רוסי סאנו עומדים לתקוף. יתכן ששם רוסי שהם הולכים לתקוף ויתכן שהסיבה אחרת והיא
פנימית ביחסים בין ברית המועצות למצרים וסוריה.

הסובייטים קיבלו את אלכסנדר. גם זה דבר מאד מאד נדיר. כל ה
שנתיים לא משנים את ההערכה הבסיסית של אמ"נ שהטבירות למלחמ
מצרים וסוריה היא עדיין מאד נמוכה. וטביר שכל מה שקורה היום, להוציא את העניין הרוסי
אין לנו הסמך ברור עליו נובע מחשבות פוריות, מחשבות מצריים בחצי חציפה שלנו. בטבירות נ
קיימת אפשרות של חציפה פורית-מצרית. ואני אומר את זה שזה בטבירות נמוכה ואפילו

5 אוק' 73

מנ-341-350

עו"ת פס" 3 מחור 8 עותקים

בנמוכה. כאשר המטרה הסודית יכולה להיות איזה שהוא מחשף ברמת הגולן ואם זה ילך גם ריצח יותר עמוקה. ולבני מצרים או פתיחה באש או איזה שהיא פשיטה בהליקופטרים או בהצטייה. בסבירות הכי נמוכה מרגיל גדול של חציית במנהל לכבוש את 2 עברי התעלה ולנסות לנוע אל אמצעם המיצרים.

אני רוצה לחזור בסיכום ולומר, שהמצב הוא מצב עצבני אצל המצרים ואצל הטורים, והם מפלמלים את עצמם שאנו הולכים להקוף. והתרגיל הרופי של הלילה ושל הבוקר הוא מרגיל שאין לנו הסבר סביר מה קורה שם ולמה. אני מקווה שתוך השעות היותר קרובים נדע. הצרה היא שלכל מצב כזה יש איזה דינמיקה פנימית שאחזק אחד ואחזק מהגבר, אלא אלא והצר ממול חושש ומתגבר והעסק הזה יכול לגלוש ולצאת משליטה של הערכים על עצמם.

בסיכומי של דבר אני לא חושב שאנו הולכים למלחמה, אבל המצב היום הוא יותר עם סימני שאלה מאשר היה, אני יודע, לפני 24 שעות.

4 מסופים מסוריה כבר חזרו

אלוף בני מלך:

לטני שנכנסתי לדיון ידעתי על 2.

אלוף אלי זעירא:

אני ביסדרו מקבל את הערכת אמ"נ ורואה את המלחמה כפחות סבירה כרגע מאשר, כלומר, אני אמצא רואה את הסכנה שתפרוץ היום אצל מלחמה, היום או מחר, כפחות אצל סביר מאשר לא תפרוץ מלחמה. וישנן אפשרויות שהערכות הזאת היא הגנתית, שהיא נובעת מהחששות, משורה של סיכונים. אנו בכל זאת פסיים, ושטנו סיסות צילום, והגברנו את הקווים, ויש להם פה ושם אינדיקציות, ועל ידי ניסוח ומודיעין גרוע יכול להיות שהם הגיעו לתמונה הרבה יותר חמורה. יכול להיות שיש להם סיבות פנימיות טובות למה להיכנס להערכות כזאת, ויכול להיות שגם סיבות פוליטיות אצל קיצוניות, כמו אסטרטגיה העובדה שכרגע אצל מחקיימה העצרת והם צריכים להבליט שהמזרח התיכון היא חבית של חומר נפץ וזה כל העולם צריך להתעסק בזה.

רב-אלוף דוד אלעזר:

יחד עם זאת, כמי שאנו יודעים, המערך ההגנתי הזה הוא בהחלט גם מערך החקפה. ולמערך הזה גם תורחיה וגם מעשיה ישנן כל האפשרויות לעבור למחשפה.

2 דברים אני חייב לקחת בחשבון:

האחד - שאם הם ירצו הם מסוגלים לתקוף תוך זמן קצר ביותר.

2 - שאין לנו הוכחה מוזיטיבית שהם לא פוכנים לתקוף. כלומר, אין לנו

אף ידיעה מודיעינית אחת שלפיה אני יכול לומר: יש לנו מקום יוצא מן הכלל שבא ואמר לנו שהם לא הולכים לתקוף אלא כל מיני דברים אחרים.

ולכן שני הדברים האלה, חוסר הוכחה מוזיטיבית והיכולת שלהם לעבור

למחשפה אצל הם צריכים להיות בסיס להערכת מצב ולמעללות שאנו עושים אותם.

אי לדעת אנחנו נמריז על כוננות מצב ג' ב-צה"ל. חכרזנו כבר. כלומר,

סודי ביותר

5 אוק' 73

מנ-341-350

עומק מ"ז סמוך 8 עומקים

הנו לחצ הזה, ויתכן גם אחרי החג, נהיה בכוננו מוחלט. לאלוסי חסידיים מהיה סמכות של הקלה כמצב ג' לגבי אותם אנשים באופן יחידות שאין להם מקומות לינה ושיש להם קשר, ואחם יכולים לא להחזיק אותם במחנה ללא הנאי לינה. וזה כל אלוף פיקוד ראשי להחלים בעצמו, בעיקר לגבי נושאים עורסיים, ממקדור עורסיות מאד או שהם אלפנטים כאלה או אחרים שאין שם מקומות לינה. אחת שולח אותם הביתה וקובע סידורים איך לעסוק אותם במקרה של צורך.

הכוננו הזאת חייבה לחול גם על כל יחידות המילואים, כלומר, כל הסגלים של יחידות המילואים והיה ונרצה לגייס שנחיה מסוגליה לגייס.

לפרוה שאין לנו התראה קונקרטיה על החקירה אני מעריך שאם אמנם יש להם כוונה להקוף בו זמנית מטוריה ומסצרים, אנחנו עוד נקבל את ההתראה. בכל זאת יש לנו כך וכך מקורות שגם אם הם לא נהנו לנו התראה פוזיטיבית יכול להיות שהם יתנו אותה עוד היטב ויגידו שעה השין היא בעוד 24 שעות. יכול להיות שהם יתנו אותה מאד ויגידו שעה השין בעוד 12 שעות. אבל אני עדיין מעריך שלמרות העובדה שאין לנו התראה, ההתראה הזאת עוד יכולה להיות. באם תהיה לנו התראה פוזיטיבית כפובן שאנו גייס מילואים ונעשה את כל ההכנות הנוספות. אם יקרה הפצב הכי גרוע שאפשר, כלומר, שהיפחח החקפה בלי אף מילה נוספת, אז אנו נצטרך לבלום באמצעות הכוחות הסדירים. וז"א באמצעות ח"א וכל הכוחות שיש לנו בקוויים. לצורך זה אנואלא רק מכריזים מצב ג' אלא גם מתגברים את הקוויים על ידי כח סדרר שיטנו בארץ.

במקרה של אספקט הקטטורופה הזאת אנו נצטרך לגייס גיוס מידי. מבחינה זאת יש לנו מנבלה מסויימת שביום כיפור אין רדיו. אנואסא עוד נבדוק את הדבר הזה, ונבדוק האם אפשר לעשות איזה שהם סידורים. אני עוד לא יודע בדיוק, עוד לא מספיק בדקנו. כמו למשל, באמצעות הדואר לסלפן לכל הטלפונים בארץ ולהגיד: תתח את גלי צה"ל ובודיע לשכנים להתזין לגלי צה"ל. ולהחזיק את גלי צה"ל בכוננום שאם נעשה דבר כזה גלי צה"ל יסדר כל חופן אחרות קריאה. זה רעיון שעוד לא נבדק פח אצלנו, ואם אנחנו נסגור על איזה סידור כזה אז מקבלו ידיעה שיש סידור. והיה או נפתחה אם או אצא היתה לנו התראה קצרה סדי, כמו למשל, היום ב-4 אחר הצהריים אנו יודעים שעה השין היא 8 בערב. במקרים כאלה נצטרך לעשות גיוס חפז אצט מאד.

אני חוזר לראשית דברי. אני כהערכה, אני אינני חושב שהם עומדים לפתוח במלחמה כי אני מעריך שהם מקבלים אינדיקציות יותר טובות. אני לא חושב שזה שעה השין להערב או למחר, ואם אמנם יש להם כונה כזאת ויש להם שעה שין אני מקווה שנקבל התראה. אבל היות שאנו לא עוסקים במרשנות א צבאית, אילו הייתי שישאן הייתי שם פח נקודה ואופרד שאני מעריך שזה לא חלך לקרות. היות שאנו לא עוסקים רק במרשנות אלא אנו אחראים למצב, אנו חייבים לנקוט באמצעי הכיסחון חדרוסיים, ואמנם אנו נוקטים. אם יש שאלות או חשנות או הערות או הצעות למצב הזה אני מוכן לשמוע, לפי הסדר.

5 אוק' 73

מנ-341-350

עוזק מס' מחור 8 עוזקים

אלוף בני מלך

רק דבר אחד. כבר עכשיו מתקרבת פעולת השסה די מסיכית של כוחות במקום למקום. זה לא נהוג שבערב יום כיפור מסיים מסוים. אני אומר שצריך לעשות את זה. השאלה באיזה מידה אנו מעוניינים שהדבר הזה לא יודא, כי אז אני צריך לעשות סידורים מיוחדים. אני צריך לדעת מה חלפה.

ודבר שני, עניין גלי צה"ל. אני חוזר על החצעה שנפתי אותה קודם, גלי צה"ל תפתח על השעה 5 דקות בלי א לשדר כלום. כדי שאנו לפחות ב-ה"א נוכל להודיע לאנשים ששחררנו, לחזור חזרה לבסיס, שהם יחזיקו את גלי

צה"ל במקרה שתהיה הודעה.

רב-אלוף דוד אלעזר

אנו נבדוק את זה. אני נוטה לעשות אחרת. אני נוטה לא א לפתוח את גלי צה"ל אלא אף לתחזיק אותו ככוננות לשידור, ואם תכלו להגיד לאנשים שבאמצעות כלפונים צאצ יהעדכונו כך וכך זמן, אם בשלפונים יגידו להם יש מצב חירום. יפתחו את גלי צה"ל, ואז כולם יפתחו את גלי צה"ל, וגלי צה"ל לישדר. אבל אנו נגבש את זה. אני צריך נתונים טכניים.

אלוף יונה אשתי

אנו לא עושים שום דבר בנושא של הגנת העורף, הנה"א. פי הדבר הזה יכול להפגש את זה בהתראה קצרה מלד או ללא התראה.

רב-אלוף דוד אלעזר

אז זה נקרא - שום דבר. אל מצב ג' חל גם ב-הנה"א. גיוס מילואים לא גם בהנה"א. מה שמדיר יכול לעשות שייעשה. אז אם זה כוננות א לצוברים וכה הלאה - כל זה ש-הנה"א יעשה.

אלוף שמואל גונן

הערה אני רוצה להוסיף לאלי שיש ציר צליחה ב . יס 30 ג'סיקים שזה רכב סער. דבר שני, אני חושב שכדאי 2 דברים כן לעשות וזה: לצלם כל יום מבהינת בני. אם הציווד הצליחה יעבור ממקומות אחוריים שבו הוא נמצא עכשיו למעוזים קדמיים ש-צה"ל מכנים. נקודה שנייה זו ארסילרית הכבדה. עד עכשיו אצמצם חגברו עם אוזה 54-60 מוללות, ארסילרית כבדה רק 2. כשהארסילרית הכבדה תיכנס לעמדות זה נדמה לי עוד אינדקציה. זה אני מציע לצלם.

דבר שני, למרות ההשקפה לא לגייס מילואים, אני חושב שאת מערך ההתראה צריך לגייס. יש לנו חור בנה"ל-ים וחור בראס בלאב. אני מציע את 2 הקדרים האלה כן לחקים.

ודבר שלישי, א זה אצטמצם את רוצה לראות את חלוקת הביקורת, של עדיפות.

אלוף יונה אפרת

עוד שאלה, לפי הידיעות שיש לי אין דברים מהותיים בגזרת ירדן. אצמצם

5 אוק' 73

מנ-341-350

עוזק מס' 3 מחוך 8 עוזקים

אנש אס אני מבין נכון, כל יום כיפור אין מנוחה של רכב אחד בכדינה הזו. אנו נעבוד בסדנאות.

אנו נעשה כל מה שהכרחי לעשות כדי לקיים את מצב הכוננות.

יחד הדברים שהם קשורים לעבודה המטה אבל הם אנטקסצט מתעוררים די הרבה דברים שקטורים לזה וזה המצב אצלנו.

יש עבודה מטה.

רק מספט אחד, היות שכוונות עוכבו ברגע האחרון לפני היציאה צו יהיה קצת חסר במזון טרי. א לא הספקנו לתת ירקות ופירות ולחם טרי.

חוץ מזה מחר יום כיפור, מה תבעיה?

אחא חייב להכין את זה אחמול למרות יום כיפור.

ההוראה היא שאנשים יחזיקו על עצמם כזו קרב.

אס אין - אז חיים על מנוח קרב.

ואם אין מנוח קרב - אז צמים. סוף חוץ זה יום כיפור. במים.

בס המחשבים שיהיו מופעלים.

עד לפני 10 דקות עזבו כבר 7 מטומים, שהם 3 בסוריה ו-4 ממזרים.

בכל זאת ג'נטלמן, החימה טובה לכולכם.

אני מציע שרכב צבאי שנוסע ביום כיפור בשטחים עירוניים שיסע עם אורות מלאים.

עם כובעי מלחמה....

לא, עם אורות מלאים.

החימה טובה לכולכם. אנו נהיה מוכנים לכל מצב. אין לנו כדיוע ענין

במלחמה, ואני מאד לא הייתי רוצה שהיא תקרה לנו בהסתעה מוהלטה.

בהסתעה מוהלטה היא לא תהיה. גם אם היא תקרה היום אפשר לקרוא לזה השתעה כפעם מוהלטה, לא משום שאני חושש מהתוצאות הסופיות, אבל זו כניסה לא כדיוק כפי שאנו אוהבים. אבל אם תהיה לנו התראה ונדע שזה אמנם חולץ לתורה בעבור 24 שעות ונספיק קצת להתארגן, אז אני בטוח שנעשה אותה טוב מאד ואני מקווה שנשיג את כל תכניות לעתיד שמונחים אצלנו אנטקסצט אבגרות. החימה טובה.

סודי ביותר

אלוף אברהם אדון:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף אברהם אדון:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף נחמיה קיין:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף נחמיה קיין:

אלוף בני של מלד:

אלוף נחמיה קיין:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף הרצל שפיר:

אלוף אלי זעירא:

אנטקסצט אבגרות:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף הרצל שפיר:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף הרצל שפיר:

רב-אלוף דוד אלעזר:

12

מזכירות ואיגוד העליון
ל ש כ ת ה ר פ ש כ ל
מנ - 341 - 348
73 אוק' 4

מספר זה כולל 45 דפים
עומק מס' 3 מחוך 8 עותקים

2.11 1847

דיון חמשה הכללי של צבא-הגנה לישראל 31-73
4 אוק' 73

נוכחים:- יו"ר רב-אלוף ד' אלעזר
אלוף י' טל
אלוף ה' שאיר
אלוף ג' קין
תא"ל ב' לידור
אלוף י' חופיי
אלוף י' אשרה
אלוף ש' גונן
אלוף ב' פלג
אלוף ב' חלם
אלוף א' אדן
אלוף מ' שרון
תא"ל א' לוי
תא"ל א' טמיר
תא"ל י' יעקב
תא"ל י' אלרון

פוזמנים:- פצ"ר
קפצ"ר
אכ"א-רמ"חצפרס
אנצ"ל
תא"ל י' רביב
תא"ל א' שלו
רס"נ ג' זוהר

חפריים:- מנכ"ל-מזב"ס
מזכיר צבאי ל-רוח"מ

מזכירחז- רס"נ ח' ורדי

קברניטים- רב"ס ח' אסטריין
טור' מ' ירקוני

על סדר היוזם- משטר ומשמעת (המשך)

4 חוק 73
מנ-341-348
עוקף פס"מ, מחוק 8 עותקים

ובכן, ראש אכ"א.

בדיון הקודם על משטר ומשמעת לאחר שסיכמה מספר דברים, ברצוני לתת פירוט של 4 נושאים: האחד: ציונות הפיקוח, הדבר השני: לבישת מדים, ודבר שלישי: שימוש ברכב צבאי לנסיעות פרטיות, וכן פטוח קטן לנושא של ערבי היחידה. בנוסף לכך, הוצאנו השבוע חלק מנושא יסודי אחר, וזה הבטיחות בדרכים, אני מבין שיש כוונה לא לדון בזה היום.

אחם קיבלתם את ההחלטה הזו על בטיחות בדרכים?

כן, אבל לא התקנו להכין לדיון הזה.

לא התקנתם, ואחם לא מוכנים לדיון, אז זה יהיה לא היום. היום נקטה כל הימור, על כל שיטתו.

אין לי לפתוחה לומר דבר מיוחד, והומר מפורט וניתן לאנשים. כאשר ללבישת המדים, אני רוצה לומר שתי נקודות. בעמוד 4 ניספך ב' יש שם תיאור המדים, בסעיף 4 מדי שירות,

סעיף ה' מדובר על מעיל רוח.

איזה סעיף?

סעיף ה'.

כן מבחיני.

ראש אכ"א העיר את השומה לבי שכנעה לא ניתן אסא יהיה לתפור את סימני השרוול על המעיל, זה יביא להחירה של מים, ואם זה אמנם כך, יצטרכו כנראה לשנות, שיהיה על זה חג יחידה רגיל, והוא עושה עם הראש, סימן שיש על זה ויכוח, ויהיה צורך להחליט בעד ^{11/11} ₂₇ וזה לא כל כך משמעותי.

הנקודה השניה, אני רוצה להדגיש מה באותו נספך, בסעיף 13, כאן כתוב תינתן מוטפת ציוד אישי לכל חייל. בכמה מקודות כאשר מדובר חייל מכוונים גם חיילת, ומודיע בזה שאנצ שהכוונה לחייל זכר ולא לחיילת.

בסעיף 13

רב אלוף דוד אלעזר

- 3 -

4 אוק' 73

מנ-341-348

עוזק מס' 3 מחור 8 עוזקים

כן, השינויים בדברי ציוד אישי, חוסמה ציוד אישי.
הכוונה לא לחיילה, וכאן כתוב לכל חייל, מאחר צ
ובמקורות ממכ"ל כאשר כתוב חייל, ואין הדגשות מיוחדות
זה גם חיילה.

אלוף הרצל שמיר:

מה הסיבה של 2440 140

אלוף שמואל גונן:

הסיבה היא: חיילות לא לובשות גופיות.

רב אלוף דוד אלעזר:

אני לא יודע.

אלוף שמואל גונן:

אז חשמע ממני.

רב אלוף דוד אלעזר:

יש סטנוגרמה ויש סטנוגרמיסטית.

אלוף ישראל פלו:

שוב, אחם לא רואים.

רב אלוף א דוד אלעזר:

עכשיו הוא אמר את זה.

אלוף ישראל פלו:

על כל מניס בשיחה שלי עם ראש אג"א הכוונה לא היחה לחת
את זה גם לחיילות. גם מסתבר לנו שאין ההכרח צורך.
אפך בצבא בעיקר, אם נעשה וזה גם מקובל לעשות את אותה
הנחה של לבישה מדי קיץ בחורף, אף-זה איננו עקרוני, זו כרבע הדעה. זה כל מה שיש לי
להדגיש, כל השאר כתוב ורשום.

אלוף הרצל שמיר:

בנימין.

רב אלוף דוד אלעזר:

לבני צומי הפיקוח, הנצח. הערה הראשונה זה שאני
מתנגד שמינויים של הקצינים יעשו בפיקוד המרחבי
מפקדות היחידות הנוגעות בדבר. לבני חיל האויר אני
רוצה שהתיאום הזה של מי יצא לצוותות הפיקוח בחיל אויר יבוצע ע"י מפקדת חיל האויר
דבר שני אני רואה באפן שלילי לחלוטין את האפשרות לעצור קצין, ולשלוח אותו לביח סוהר
ע"י מ.צ. מהרשוב. כתוב: צוות הפיקוח מוסמך לאצטא לבדוק לאחר להפיר ולעצור
כל חייל עד דרגה סרן.

אלוף בנימין פלד:

הוא צודק בפיקוח אחד, זה קצין. סליחה רגע,

רב אגלה אלוף דוד אלעזר:

4 אוק' 73
מנ-341-348
עומק מנ' 3 בחור 8 עמסמק עומקים

כן בנימין.

רב אלון דוד אלעזר

אלון בנימין מלך

עוד שתי הערות, יש כאן צורת דיווח, שלדעתי לא נכונה מבחינה עקרונית, בענין חלקי דוחות, מעצר, עבדה שהעברו ישר לקטלנים מקודים ומתקשלים הפיקודי לאכ"א פרט. אני חושב שהדוחות האלה צריך להעביר למסמך פיידית למפקדת חדרו. אני לא רוצה לקבל אתה לחמש עשרה יום או שלושים יום מה קרה בחיל האויר. אז אני רוצה לקבל דיווח מיד עם הביצוע.

רב אלון דוד אלעזר

עוד פעם כני לא שטעתי.

אלון בנימין מלך

אז, אני אומר כל הדיווח המידי על הפעילות.

רב אלון דוד אלעזר

על איזה סעיף אתה מדבר?

אלון בנימין מלך

אני מדבר על הסעיף דיווח, סעיף 10. לפי צורת הדיווח המוצעת פה. חיל אויר ידע את זה רק בסיכומים החדשים או אתה לחמש עשרה יום, לדעתי זה לא טוב

אני רוצה שהיה צורת דיווח פיידית למפקדת חיל האויר, על כל אירוע מהסוג הזה וצריך להגיע למחרת היום או בהחירות האפשרית ולא לחכות לקובצים של אכ"א פרט כדי לדעת מה קרה בחילקט האויר, אני מבקש למסמך דיווחי ישר למפקדת חיל האויר, ולא לקצין שליטה פיקודי. אפשר לדווח גם לקצין שליטה פיקודי, אם רוצים, אבל לי יש קצין שליטה מילי. זה לגבי הנושא הזה.

לגבי הנושא השני לכיתה מדים, אני חושב שלא כדאי להשאיר בידי חייל לקבוע לעצמו אלא אתה משלש של צורות של לבוש. כך זה משתמע מכך.

מסמך רב אלון דוד אלעזר

אתה מדבר על נספח ב' ע כסיו.

אלון בנימין מלך

אני מדבר על למסמך מסמך האויר המדים.

רב אלון דוד אלעזר

כן.

אלון בנימין מלך

השימוש במסמך באמורה ובפעיל רוח, יהיה בהתאם לצורך. או עם אמורה או עם פעיל רוח בענין פעיל הרוח, מאחר ולא כל חיילי צה"ל מקבלים פעילי רוח שאפשר לבאת איתם החוצה.

רב אלון דוד אלעזר

כל אחד מקבל.

אלון בנימין מלך

אם כך אני מוריד את זה. זה לגבי זה. למסמך, שימוש ברכב לנפיקות פרטיות-יש לי בעצם רק הערה אחת. לדעתי יש להתחשב בעובדה שיש נהגי חובה עושים משעי קבוצה.

4 חוק' 73
מנ-341-348
עוזק מס' 3 מאוך 8 עוזקים

ד.

על איזה אתה מדבר עכשיו?

רב אלון דוד אלעזר:

אני מדבר על סעיף שימוש ברכב קמור 7 סעיף 6 א.

אלון בנימין פלד:

לפי זה אמור יהיה למשל חייל חובה שלקח משאית
מעמיד את המשאית בלילה, שלמחרת הוא צריך לעשות.

אני מציע לעצמאצך להוסיף כאן לא למעט נהג בשירות קבע אלא לאגיד בכל נהג שהוא
בהפקיד, התפקיד שלו הוא כזה, אני נותן ריבוא קונקרטי. הוא מגיע הביטח ב-8 או 8.30
בלילה וצריך להתייצב לפחדת ב 5.30 בבוקר. אם כך זה גם נהגי חובה לא רק נהגי קבע.
לגבי ערב יחידה ההצעה כאן לא הואפת את חנוהלים הקודמים.

איפה?

רב אלון דוד אלעזר:

הדף האחרון 9. קודם כל בחיל האויר נהוג שבוקר בוקר

אלון בנימין פלד:

ביחידות המשנה נערכים פסדרי נוכחות של כל החיילים,

והעסק של ערבי יחידה כמד ממוסד אצלנו, ערבי שייט

וכן הלאה, ואצלנו זה נעשה אחת לשבועיים כולל התקצוץ

מחיל האויר או אורח מוזמן וכן הלאה. אני מבקש לא לצרף לערב היחידה את העניין של קצת.

מה כאוב ניהן לצרף. לא הובח

רב אלון דוד אלעזר:

אצטק אני רק רוצה לומר...

אלון בנימין פלד:

רגע, שאני אבין ממה אתה מתייג? אתה אומר במקום

רב אלון דוד אלעזר:

ערב אחד אצטק לשבוע. אתה אומר להגדיר כאצטק כחובה

ערב לאצטק לשבועיים?

כן. אני חושב שאחת לשבועיים זה מספיק בהחלט.

אלון בנימין פלד:

ויש סקרים שבהם מאחר והיחידה מקובצת כל הזמן

ועובדת כל הזמן בפאקטאצטא בפפקדים שלה, שאפילו

לפעמים אחת לשבועיים זה ארכה, גם לערכתי אפשרף לעשות זאת אחת להודש. דבר נוסף שאני רוצה

לומר זה שכל ערבי היחידה האלה דורשים יותר מדי אמצעים, והאמצעים ניהנים לפי 45

אצטק אני לא יודע בדיוק אך סבוס טעוס באופן פורמלי יכול להקצות לערבי יחידה.

שום פרופורציה לענין, ואני מבין שיש איזה שהוא עדיף עכשיו לנטות לעדכן מה

נותנים בשביל לקיים את הערב הזה. כי חסכומים אצטקאצטאצטא צבוחבים היום בפקודות

למען הם ארכים. המאקאצטא 8 אני לא זוכר בדיוק אבל זה מצחיק אותי. אני באמת

חושב שיש לדעת איזה אמצעים ינתנו ליחידה לעשות את זה.

4 אוק' 73
מנ-341-348
עומק מס' פתוך 8 עומקים

אלה כל העדות.

אלוף בנימין פלד

אלוף בנימין פלד

רב אלוף דוד אלעזר

חקק.

אלוף יצחק חומי

יש לי למעשה רק הערה אחת, והיא שבכל הנוהל שמוצג פה

לא מדובר בסימולאציה אלא במפקדים שקשורים לעברות

של החיילים שלהם, בצורה שאנו עושים את זה היום,

מה שאותי מעניין, איסוף האינפורמציה על האנשים הנחשבים כרעוב ולא לבושים כחוגין,

זה באיזה מידה זה עבדה שאפשר היה למנוע אותה מראש מהיציאה מהמחנה, אם החייל הוריד

את הכובע מהכותפת ושם אותה בכיס אי אפשר לבוא בטענות למפקד, אך אם הוא יצא משלופמר

ומלוכלך ולא בדקו אותו במחנה, המפקד צריך לתת על זה את הדין באותה מידה שהחייל.

כל הנושא הזה לא מכוסה, אני רוצה פשוט לשקוף מצורה את ההנחה שאנו לא יכולים

לטפל בחיילים אנו צריכים לטפל במפקדים, ואצמצמי תפקוד האלה בעיקרם צריכים

לתת לנו אינפורמציה איפה זה מתרכז, באיזו יחידות זה מתרכז, וזה בדיוק מה שאצלי

קורה, אני יודע, עשינו עכשיו כמה ביקורות וזה מתקן לי לעתים שלוש יחידות, שאלם

זו בעיה יותר המוגיט, מאשר מקרה בודד מה או שם, אז אני חושב שזה צריך להיות

מכוסה לא רק בסיפור פנימי, שאני עשיתי לעצמי, אלה כנוהל קובע פתוך חדשה שהמפקדים

יהיו אחראים לזה. ומפקד שאצלו זה קורה, צריך לקרוא לו לסדר ואולי אפילו להעמיד

אותו לדין, תלוי בהתאם לנסיבות. ^{דובר בזמן שזה} צריך להיות ביטוי גם בחומר העצמי עליו.

בכל אופן צריך להדגיש את הנושא הזה בכל החומר הקשור להגדרת המערכת.

לפרטים, אני חושב שפעילות משותפת עם תסאל חיל האוויר היא חיונית, בכל זאת אצלנו

יש הרבה מאד חיילים מחיל האוויר שמסתובבים ולתאם את זה עם חיל האוויר, אין לי

שום התנגדות מאד פרינציפית, אני לא בטוח כבטא מבחינת פרקטית שזה טוב,

כלומר, אני אלא רואה בזה כל פגיעה במכרות של חיל האוויר.

אלוף בנימין פלד

זו לא בעיה של טכנות, לנו אין קצינים שאפשר לקחת

אותם, בתור מפקד היחידות, יש מקידיים ועושים תורנות

וכולם אנשים עובדים. יש טייסים שעושים תורנות

יש הרבה טרנים שהם שוט"ים, הם כולם אנשים עובדים, שאני רוצה להיות מסוגל, ולכן אני

רוצה שזה יתואם איתי.

אלוף יצחק חומי

למעשה בדרך הזו, אני חושב שזה יהיה תיאום מסובך

אבל, מה שהחליט, אני חושב שזה הרבה יותר פשוט

לתאם את זה, לא לכמות את זה, אבל לתאם את זה על מפקד

כנף אחד. לקבוע באורח זמני, מראש, וגם לא עושים את זה בהתקלות. אבל לא איכפת לי

ללכת גם בדרך הזו.

אלוף בנימין פלד

לך לא איכפת אם זה מס' 506 מכנף אחד או מבית ספר

טכני, ואז ממקד כנף אחד יאמא ימנה אלי, ויגיד אני

לא יכול היום, אז זה יהיה בית ספר טכני, אז אני

4 אוק' 73
מנ-341-348
עוזק מס' 8 מחוך 8 עוזקים

יונה.

רב אלוף דוד אלעזר:

אלוף יונה אמרת:

לדעתי לגבי ציוותי מיקוח, יש להגיע אל המפקד ולשפול בו כפי שמוגדר כיום בעקודות, שמשטרה צבאית בין שאר המפקדה האחרים אחראית גם על הפיקוח מחוץ למחנות, אני חושב שאין לשנות את המצב העקודות. כתוב שהמשטרה הצבאית אחראית לפקח מחוץ למחנות צה"ל ע"פ 2. אני חושב שהפיקוח חוזר צריך לחימשך.

אלוף דוד אלעזר:

אלוף יונה אמרת:

אנו מחברים את המשטרה הצבאית, בשביל לעשות את הפיקוח יותר טוב. עכשיו ציוותי הפיקוח שלט. אני חושב שהמשטרה העיקרית של ציוותי הפיקוח, היא צריכה להיות לתת לנו מיקוח על המפקדים. קודם כל. ולאפשר טיפול פשעתי אבל בציונות הפיקוד. אנו רואים שיש יחידות בהם' ההופעה של החיילים היא פחות טובה, וצריך לקדום להם פקדים באותם יחידות לקדום לסדר את החיילים. הבעיה שאני לא בטוח בה היא סיבת הפעולה. שנדמה לך שיש בה טירבול כאן מדובר על מספר דברים, בין השאר שהסיעו חיילים בחזרה ליחידות. לפי דעתי הדברים האלה לא ניתן לעשות כן. אני נגד השיטה שצוות הפיקוח עוזר את החיילים ומעלה אותם על פכוניה ותזרה למחנה. אם יתפסו חייל שמעשה ברמת הגולן או בסיני האם יחזירו אותו ליחידה? בערים הגדולות זו בעיה מאחר ומשטרה בסיס שם חיילים בכל היחידות. ולדעתי זה אסמבג טירבול.

אני לא מכין את הערה.

רב אלוף דוד אלעזר:

אלוף דוד אלעזר:

אני חושב שהוא לא עיין היטב בטעמי, הטעמי הזה אני יקריא לך אותו....

לא זו הכוונה, אמה לא הבנת.

רב אלוף דוד אלעזר:

אלוף דוד אלעזר:

עצירת חייל והחזרתו ליחידתו יעשה רק למי תכנון פיקודי מוקדם כאשר ממקד צוות הפיקוח קיבל הוראה מוגדרת לבצע זאת" כלומר....

רב אלוף דוד אלעזר:

כלומר, אני בנחה לתת דוגמא: אמה מחליט יום אחד לעשות סדר עם החברה של טראפן ואתהצטט ביציאה של טראפן שתי חוליותאבצד שלוש משאיות. חברה במלטים משם, ואמה אומר אמה למלטאביב, אמה הצידה. ממלא אותו מלא, מחזיר אותו לתוך טראפן שיהלכו עוד מעט. זאת הכוונה. זה יכול להיות גם בבאר שבע ולהחזיר אותו לחצירים או למחנה נחניה.

אלוף יונה אמרת:

במסגרת דיווח אני חושב שהמסגרת צריכה ללכת לא בציונות המרחבי אלא בציונות הפיקוד. כלומר צריך שהחלונות יובשו ליחידות כמובן, והעמקים יובשו כמובן, לקצין חיל ראשי, והם צריכים לשפול בזה.

סודי ביותר

עוּתֵק מֵעַם 3' מִחוּץ 8 עוּתֵקִים

והם צריכים לקבל את הדיווח ואם המטה הכללי רוצה דינוח יקבלו ולא צריך להקים מערכת נוספת
 שחיה בדרך של סיקור מרחבי. אלא החירות בנושא הזה.

4 אוק' 73
מנ-341-348
עותק מס' 3 מתוך 8 עותקים

אני חושב שלחניכים, קצין שיגבל הערה מצוות פיקוח שעליו
להתייצב עם הדוח שבידו. ואם יתברר נעם אחת שהוא לא עשה כן,
אז המפקד שלו ישבור לו את העצמות. ואסור לעצור אותו ברחוב.

אלוף בני פלד:

אלוף שמואל גורן:
אני יש לי את הרמיעה שלי, פשוט אני מוכן לזה כבר שלושה חדשים
דברים שדאיתי. אז אני אומר שיש להשאיר את זה עם הוראות.
אני מדבר על כך עם חייל קצין הולך עם כבד ים, יש לעצור אותו
אבל אם הוא הולך עם כפתורים פתוחים, או נעלים לא ממוחזקות אז לא. ואני אומר את ברור, אני אומר
שיש סכנות לחוליה לעצור עם הרבה מאד עלבונות.

אלוף שמואל 7292:

רב אלון דוד אלקזר:

גם אם הוא הולך בלי בגד ים יש לזה בדיחה של חיל האוויר האנגלי
על טייסים שהלכו ערומים. אבל זה אני אשמר לכם בלי סטנוגרמה.

רב אלון דוד אלעזר:

אני חשבתי שזה אחרת. אבל קצין קורנול בריסי שנחשט במלון בקתיר, מסתובב במסדרון ערום. הביאו אותו למשפט, והוא יצא זכאי מפני שכאוב שכל קצין רשאי ללבוש מדים המתאימים לספורט שבו הוא

אלוף בני מלך:

• 70128

כן, אבל זה לא מתאים ~~ל~~ לקולוגל מבחינת הביל.

אלוף שמואל גורן:

Характеристика

רב אלון דוד אלעזר:

כן, מגדי.

6. 230 7. 230 8. 230 9. 230 10. 230 11. 230 12. 230 13. 230 14. 230 15. 230 16. 230 17. 230 18. 230 19. 230 20. 230 21. 230 22. 230 23. 230 24. 230 25. 230 26. 230 27. 230 28. 230 29. 230 30. 230 31. 230 32. 230 33. 230 34. 230 35. 230 36. 230 37. 230 38. 230 39. 230 40. 230 41. 230 42. 230 43. 230 44. 230 45. 230 46. 230 47. 230 48. 230 49. 230 50. 230 51. 230 52. 230 53. 230 54. 230 55. 230 56. 230 57. 230 58. 230 59. 230 60. 230 61. 230 62. 230 63. 230 64. 230 65. 230 66. 230 67. 230 68. 230 69. 230 70. 230 71. 230 72. 230 73. 230 74. 230 75. 230 76. 230 77. 230 78. 230 79. 230 80. 230 81. 230 82. 230 83. 230 84. 230 85. 230 86. 230 87. 230 88. 230 89. 230 90. 230 91. 230 92. 230 93. 230 94. 230 95. 230 96. 230 97. 230 98. 230 99. 230 100. 230

בענין לבישת מדים, וצווחי הפיקוח אין לי הערות. אך לא הייתי רוצה שיוצר מצב, אותי אמה לא יכול לעצור. לפי מקודה זו אסור ללבוש מטלדרס. מאם הוא שכן חי לכל חי.

אלוף מנחם פריד:

אולי כן.

רב אלוף דוד אלעזר:

והוא ניראה בוסם.

אלוף משה דיין + סגור אל 1212

כן, אבל לפי מקודה זו אסור.

אלוף מנחם פרוך :

סליחה, מגדי צודק לפי הנייר הוא לא נזכר...

אלוף ישראל 1737:

אמרו חליפת חורף.

רב אלון דוד אלעזר:

מנדי צורק, כאשרף נכתב הענין, העיר לי אחר כך ראש אגא שיש
עוד אוכלוסיה מפוימת שיש לה את המדים הישנים. אז אימא שכתוב
מדי חורף החדשים. יש לכתוב גם הישנים עד הוצאתם.

אלוף הרצל שמיר:

א 4 אוק' 73
מנ-341-348
עוחק מס' 3 מתוך 8 עוחקים

בעצין נסיעת רכב. קש לי הערה אהת. פקיף 5 א'. כחוב :
כשרכב נהוג..... לכל משרה.

עוד פעם. באיזח עמוד?

בעמוד 7. נספח ג'.

כן.

כלוב, שכאשר חרכב נהוג בידי ממקד קבע א או קצין בשירות
חובה. סקיבל היתר מיוחד לכך לכל משרה. אני חושב שזו הבדלה
רחבה מדי. ואסור לתת כך. למשל להעביר רהיטים במשאית.

אנאסמאצ סליחה רגע, הדבר לבד.

בענין קחנזית רכב ליד בית הנחג.

אעזה נחג יש לך?

בשירות חובה.

אז תירשום לו על כרטיס העבודה, ותיתן לו אשור מיוחד.
כתוב: רשאי ממקד בדבנה מנן אלוף ומעלה לאשר החנית חרכב
ליד בית החיל. אישור זה חד פעמי יצויין על גבי כרטיס

העבודה.

אין לי יותר הערות.

אריה.

לגבי ציוותי המיקוח, אני חושב שאסור לעצור רפ"ב, אסור
לעצור קצין. אט זה יהיה החריג ^{לדף} סמח מהם אינם בשדר זה
יפריד את המעמד של הרפ"ר להוריד את המעמד של הקצין.

אפשר לתת לו חלונה, אז אמממממ ישששש אותו חזק. אבל לא לעצור אותו. לגבי לבישט מדיס, אני חושב
שיש לנו בצבא הזה רק בגד אחד צבאי אמיתי וזה בגדי החורף שלנו. הם יפיש וכולם נראים בזה כמו
צבא. ומה שאני מתנגד זה פקיף 6 שאני חושב שזה לא מעשי. אי אפשר לעשות שלא יהיו בבגדי עבודה
בדרכת הביטחון וכדומה. אנשים מתאפנים ונמצאים בשדה עם בגדי עבודה. האם הכוונה לאסור את זה?

בודאיי. מי יוצא עם בגדי אימונים הביטחון?

אלוף מנחם מרון:

רב אלוף דוד אלעזר:

אלוף מנחם מרון:

רב אלוף דוד אלעזר:

אלוף מנחם מרון:

רב אלוף דוד אלעזר:

אלוף מנחם מרון:

אלוף הרצל שמיר:

אלוף מנחם מרון:

אלוף הרצל שמיר:

אלוף מנחם מרון:

רב אלוף דוד אלעזר:

חת אלוף אריה לוי:

אלוף הרצל שמיר:

4 אוק' 73
מנ-341-348
עוזק מס' 3 מחוך 8 עוזקים

אני אומר את דעתי, לפי דעתי כל מי שנמצא בחטוקה
באימונים צריך שיהיה לו שני סטים של בגדים,

ח' אלוף אריה לוי:

רק רגע, מה קרה פה היום, אני מבין שהיום יום חגיגי אבל
השיטה לא שונה.

רב אלוף דוד אלעזר:

ח' אלוף אריה לוי:
אני לא מציע שום בגדי עבודה ילכו לקולנוע, אך אני חושב
שבגדי העבודה שלנו מסודרים ומאורגנים ובהחלט חייל שנמצא
בחטוקה ברמת הגולן ובאיזה שהוא מקום יסע הכיתה בבגדי
עבודה. אני לא רואה בזה שום פסול. אם זה בגד עבודה מסודר אז יפה מאד. אני חושב שסעיף
8 וסעיף 9 הם בהכללה גדולה מדי, בכל יחידה ובסיס אסאכ יהיה לבוש אחיד לכל החיילים בכל
הדרגות והוראות הלבוש תפורטנה בהוראות הקבע של היחידה. לדוגמא במחנה מטכל האם מה יגידו
אסאכ לכלם פה האם ללכת עם זית או עם ללכת עם דקרון או דבר אחר, אני גם לא חושב שצריך
את זה. צריך להיות ההיפך כל חייל רשאי ללכת לכל מקום בהתאם לפקודות הקיימות בבגד זה או
בבגד אחר. מפקד רשאי להורות באירוע מסויים שיומיעו אחידים. אך למה לחייב שכולם יומיעו
כך או אחרת, ואחד יוצא לשדה והוא עם בגדי עבודה והשני באותו יום מוזמן לארוחת, והוא הולך
בדקרון. לכן הפקודה צריכה להיות, שבאירוע מסויים המפקד רשאי לקבוע את הלבוש.

הדבר השלישי זה עם הדקדוקים, או שאני לא מופת את הצרנאים
בדיוק או משהו... האם הכוונה שביצוע הפקודה חזו. אני לא חושב
שהפקודה חזו עוסקת בנוהלים הקיימים בצבא של נפיקות פרטיות
בהיקף עצום. האם עשיתם ניסויים כבדים אצלכם? האם הצבא שמחד תצא פקודה שתאסור ניסיונות
אסאכ פרטיות. אסאכ לפי דעתי זה שינוי של 180 מעלות וזה אי אפשר לעשות בפקודה. אפשר
ללכת בצורה פקודה שינוי חד משמעי כזה, שתי אפשרויות: האפשרות המתקבלת על דעתי שהחיה
זה שלא יצא מזהאכלוס. זה קל ראשון של התלהבות אך זה יחזור בחזרה. כי אם רוב הציבור אי אפשר
לכבול לזה. זו הערכתי ועל ידי חוצאת הפקודה לא ישתנה. יהיו פה רעשים גדולים במערכת.
וזה לא ניהן לפי דעתי לביצוע. אני לא אומר שלא צריך להגיע. אך זו לא יכול להיות בצורה כל
כך משונה. לפי דעתי זו תהיה פקודה על הנייר. וזה יותר גרוע ממצב היום.

עוזי.

רב אלוף דוד אלעזר:

ח' אלוף עוזי עולם:
לגבי הצוותי הפיקוח יש לי רק שתי הערות. אחת לגבי עצירת
קצינים. לעצור אותם, לדעתי לא צריך. מספיק לעצור אותם
ברחוב ולומר לו או להעדר לו על כך. ולחזכיר לו אם האחריות
שלו לגבי אחרים. לכן אני חושב שבנושא הזה לצבא^{המספרה} השלת האחריות על המפקדים היא לא בסדר.
יש צוותי פיקוח לגבי הדיווח המידי והישייר ליחידות. לגבי כל שאר הדברים, יש להתור לקראת
סדר בהנהגת הרכב.

כרן.

רב אלוף דוד אלעזר:

4 באוק' 73
מנ-341-348
עומק מס' 3 מחור 8 עומקים

לא מזמן אכ"א אשה סריקה עלכל

אלוף אברהם ארז

זה, אנחנו עוד נעבור על זה.

רב אלוף דוד אלעזר

אלוף אברהם ארז: מקודות שלמעשה לא מחמלאות, ואין אפשרות לקבל עליהם. והנפיה הייתה לרדת מהם. יש לי חשש שחלק מהדברים המופיעים כאן יכנסו לכך שלא ניתן למימוש וחבל אם כך להכניס.

הכוונה לענין הרכב, ואני חושב על זה שכתוב שמשקדים יפקחו על זה. אני לא חושב שיש למפקדים כלים או הזמן לפקח על זה. אני חושב שזה בעצם לא אומר כלום הוצא פאולי בחקופת ההתקדדות הראשונה. ואחר כך זה יהיה פחות. מה שהענין זה עם הנחגים, אלה שהחגים הרכב על ידי הביט שכתוב בסעיף ג. אני לא יודע באיזה פידה זה מעשי שנחג עד שגן אלוף, לא מחזיק את הרכב על ידו. אך משגן אלוף ומעלה אחת יכול לכתוב בכרטיס העבודה. אני אומר רכב יהיה על יד ביחיס. אני לא מדבר על זה שנחג נוסע. אבל רכב יעמוד ברחובות על יד פגורי נהגים. מה שנראה לי הכי לא מעשי זה להחנות את זה בבסיס צבאי. ומה הנחג שלי יחנה כאן במחנה מטכל ויבוא אלי לרמה השדון או משאו כזה. במילים אחרות. בסעיף ג לא ניתן לפקח על הענין בצורה רצינית. כי רכב עומד ברחובות. זה מקודה צבאית אחת נוספת שבמשך המזן יטרו אומה. זה שנחג נוסע בלי רשות זו בעיה משמעתית רבילה, הקיימת גם ביום וגם בלילה ואין לה הקשר משמעותי לחניא ליד הבית. על כל הנושא הזה של נסיעות פרטיות דרך המפקדים, אצאצא אצאצא יכולים אולי לעשות חסרה בנושא זה. אבל אני לא חושב שהמקודה הזו תחמלא. ואני חושב שלגבי היחידה זה משפץ בהחלט פעם בשבועים. ואני מתנגד שיעצור רש"רים וקצינים. אני מכיר את חבניה של הקצין הצעיר שהוא לא מפתח בוגר ובשל כמי שכולנו היינו קצינים וצעירים, ומחייב כמה דברים של משמעת שנראים לו כבלתי חשובים. אך זה מחייב חימוש דרך של סיפול בזה וכר נרחב מאד במחנות. אנו פוגעים במעמד שלהם אם אנו עוצרים אותם ברחוב, אפשר לסמל בזאת במחנות.

ביני

רב אלוף דוד אלעזר

אני רוצה להוסיף לעצמי עוד רסטקט, מתאר לעצמי מצב ששורר

אלוף בנימין הלמן

ברחוב ינסה לעצור סרן. זה עלול להיות לפעמים לא נעים, ואני לא יודע איך זה"ל יצא מח"מיה של עצירה קצין ברחוב בנוכחות קהל

שלי זה נראה, במסגרת הזו של המשמעת מתנגש. עכשיו, חערות שבני העלה בהחלטה חס נמצאות אצלי באותה חשונה. אני חושב שבעקרון הפיקוד המרחבי, ולא ניתן שהדיווח יבוא פעם בחודש, ואני לא אוכל להגיב ולסמל בדברים האלה אם הם יגיע אלי פעם בחודש. כל מה שבני מה העלה כדיווחים שצריכם לעלות xxxxxxxx לעבור דרך, לגבי מספר ג אריה העלה אתה זה, הענין הזה של הרכב בעיקר בסעיף 5 ב שלוש. משגן אלוף ומעלה אין בעיה כי זה מקר שיכול לחנום גם לעצמו, ולכן הדבר צריך להעשות על ידי דרך יותר גבוה. מה עושה אלוף משנה שהוא רוצה לפעול לפי סעיף 5 ב שלוש?

4 אוק' 73
מנ-341-348
עומק מס' 3 מחוך 8 עומקים

אלוף בנימין הלמן

האם הוא צריך להחמיס את אלוף או משתו אחר.

רב אלוף דוד אלעזר

על איוח טעיה אתה שואל ?

אלוף בנימין הלמן

מספר ג אני מדבר על טעיה 5 ב שלוש. לצרכים דחופים מיוחדים
חד פעמי, במנאי שניתנה לכך אישור של מפקד ממונה מדרגה מס' 1
ומעלה! אז השאלה מה קורה עם כל הדרג שזה עיקר הנושא משא"ל ומעלה
הוא חותם בעצמו או שהוא מבקש מדרג ממונה? לדעתי זה לא מעשי. הערה אחרונה לגבי ערבי יחידות
אני חושב שצריך א א להבדיל מה בין ערבי יחידות עורפיות לבין יחידות קדמיות. אני למעשה נושא
בטפיל שבו אני מחזיק את הצוות 4 עד 5 ימים בשבוע ממילא, אני לא יכול להרשות לעצמי להכניס להם
יום כזה בחוף חוק. אני חושב שגם אחד לשבועיים זה יותר מדי, לעומת זאת ביחידות עורפיות ניתן
לעשות את זה. אני א לא יכול להוסיף עליהם בטפיל להיות עוד ביחד.

רב אלוף דוד אלעזר

יצחק.

ממ אלוף יצחק אלרונ

רק הערה אחת. זה בענין בגדי החורף. יהיה מצב שמהנה מטכל יצטרך
ללכת רק בבגדי האקי, וחיל האויר יחליטו רק במלבושת החורף של יציאה.
למה אנו רוצים להגיע? אני חושב שתהיה אחידות גדולה מאוד, אם ביחידות
שבהם לא להחיר את זה לכל מפקד וזה יגרום למחומה ולהחלפת בגדים.

רב אלוף דוד אלעזר

זהו? נחמיה.

ממ אלוף נחמיה קינ

המקורה הראשונה מספר א, קודם כל אני מבקש לזכור פעם אחת
הצינור אמאל הפלילי זה לא צינור. אין מה לשכוח בקה"ר דוחות
משמעת. בכל מקום שכחוב חי במובן המטכלי, דרג מטכל. בענין
צורת היציאה בחורף אני לא מבין למה קרה שהיציאה דוקא בבגדי דקרונ. היתה הצעה לבטל את בגדי הדקרונ,
הוחלט לא א לבטל אותה. מדוע בקיץ מותר ללבוש מעט בזיה ובמעט באססא. בדקרונ. מה אץ מבטלים את היציאה
בעונה החורף רק בצבע זית. זאת הדקרונ בחורף שמים בארון. אניף לא יודע למה, אם החלטנו שאנו מאשרים
יציאה בבגדי הקיץ עם אמורה ועם מעיל רוח אז כל בגד שהוא בגד יציאה חוקי בשאל מותר לחייל לצאת איתו
בקיץ ובחורף. מה מחוב רק זית, כתוב שאחא לא יכול ללבוש בחורף את אססא בגדי קראאג דקרונ.

אלוף שמואל גונדל

אבל את החולצה אתה יכול.

ממ אלוף נחמיה קינ

נכון אבל את מותר ללכת בחורף לא רק עם בגדי חורף.....

רב אלוף אליהו דוד אלעזר

רק רגע, למה הגענו למסקנה שמותר ללבוש בגד קיץ בחורף, כי אמרנו
יש לנו רק בגד יציאה אחד, בשביל שצריך לשמור אותו במקומות ובזמנים
חגיגים ליציאות מסודרות. אבל אי אפשר לבוא עם הבגד הזה כל יום
למשרד ואי אפשר לעבוד אצ איתו, ואי אפשר להסתובב איתו כל הזמן כל היום. אז אמרנו לצורך עבודה

4 אוק 73
מנ-341-348
עוזק פס"3 מתוך 8 עוזקים

רב אלון דוד אלעזר

(המשך) ניהן בגד קיץ, בגד דקרין הוא לא בגד עבודה שלנו
בגד דקרין זהו הבגד החגיגי לקיץ. אז אני אומר את בחורף
אתה צריך ללכת למשרד ואתה צריך לעבודה ולנסוע, אז אתה נושע
ואתה לא רוצה ללבוש את בגד החורף שלך. אז אתה שם צא מעיל רוח ובגד קיץ. אתה יש לך מסיבה בערב
מלבש את חליפת החורף שלך, אל מלבש לי דקרין. זה החגיון שבדבר.

הם אלון נחמיה קיין

המפקד, אבל אני חושב שהוא לא עכשיו ביציאה, ולא בארוחה והוא
בעבודה והוא בקיץ בבגד דקרין. לפה בקיץ מותר לו לבוא עם בגד
דקרין ובחורף אסור לו.

הם אלון אריה לוי

אני יענה לך. כדי לצמצם את הגיוון העצום שיהיה. כדי שיהיה
מפורה ירוק, מכבשים בהירים, ובגד חורף וזה יהיה קרקוז כזה
שאני לא יודע.

אלקסנדר סטולצקי

אני בעד זה שלאדם יהיה הרבה חליפות שיוכל להחליף אותה.

אלון נחמיה קיין

אני בעד שנקיונו האישי יהיה זה יותר חשוב לי.
לא חשוב לי אם אתה ילך בזיה ואחד בבחיר מלבד ששניהם יהיו
בחליפה נקיה. ואם לחייל יש 6 חליפות שיהיה יותר קרובות. אני לא רוצה שיבה
שילבש רק 3 חליפות, ו3 חליפות יחזיק בצרון וילך לי עם בגד זיה לא נקי ולא מבוהץ, כי אין
לו מסיק.

אלון דוד אלעזר

אך החגיון שלך אומר צריך להחליף. כלומר לא איכפת לך אם אתה
באמת החליפות יחיו נקיות, אך אבל שידאו נקיות. אז אתה חשוב שידאו
נקיות, אז חזית יראה יותר נקי מהדקרין.

אלון נחמיה קיין

המפקד, אני טוען דבר אחד לגשרי, אם מחליטים שבגד הדקרין לא בגד
עבודה לא בחורף ולא בקיץ. אם הוא בגד עבודה אז גם בקיץ וגם בחורף.
אין חבדל לצורך דקרין בין קיץ לחורף.

רב אלון דוד אלעזר

כן, גפרה נחמיה?

אלון נחמיה קיין

לא, מאקנשרתי.

רב אלון דוד אלעזר

אז תמשיך.

אלון נחמיה קיין

זה לגבי אלמנט הלבוש. אני מציע שחלשים לעצירת קצינים
ורטורים. אני מצדיק למה להם עונש חמור. כלומר אני מתנגד לעצירת
סודי ביותר

4 חוק 73
מנ-348-341
חוק מס' 3 תמוך 8 עוזקים

אלוף נחמיה קיין

(המשך) קצינים ורש"מ. אבל אסמל לאלה שהעיר כנגד
זה שקצין שמוגש נבדו דוח על פי חומפה ברחוב, לא ישמשו
אותו בצורה חמורה אלא יענשו אותו בצורה חמורה.

אלוף הרצל שמיר

מה התבדל בין רב סגל ובין רב סגל ראשון?
רב סגל ראשון

אלוף נחמיה קיין

אני בהחלט נגד עצירת קצינים. הרש"מ.....

אלוף הרצל שמיר

היות וגם אני נגד, ואני שואל אימז עובר הקו התבחיין.
אז ככה....

רב אלוף דוד הלפרין

אבל אולי אתה מוכן לשאול כשהוא יבפור. חמורה.

אלוף נחמיה קיין

המפקד. לפה אלא אמרתי רש"מ לכל צורך בזהל הוא קצין.
לענין השימוש ברכב צבאי את הערה שלו אני לא הבנתי. במקורה
חזו כתוב ככה: 2 שהייל בשירות קבע כמו בעבר אם הוא נואם את
הרכב בעצמו הוא רשאי לנחות לנטיעות פרטיות לכל מדרה. לאלה שהתחייבו אסמל בשיטת המכיל
הקודמת אם כן לנסוע עם המטה לשם אוקסו לא לנסוע לשם. לפי המקורה חזו מותר לו לנסוע עם המטה
לשם ולכל מקום שהוא רוצה, מה התחברה במקורה זו שהנחה הצבאי לא יסיע את המטכלה אלא במקרים דחופים.
וזאת הייתה אחת הכוונות. אם הייתה הכוונה לאסמל לאסמל לנסוע משמחות פרטיות עם נהגים
אז בשביל מה כל הדיון הזה? סעיף 4 אני מדבר על סטקסא נסמט-1 דף 7 סעיף 4 ב פהנה נהיגה
במשמחה לנטיעות פרטיות לנסג צבאי באיסור מיוחד של מפקד היחידה. סעיף 3 בשלוש אומר אסמל
כל קצין בדרגת סגן אלוף כלומר כל אחד לעצמו גם אם הוא לא מפקד היחידה. לדעתי צריך להתחיל
מי מוטב לאשר נהיגה פרטית עם נהג צבאי? אם זה מפקד היחידה אז רק מפקד היחידה, וגם אם זה סגן
אלוף צריך לקבל אישור. מפקד היחידה. ואם זה לא מפקד היחידה אלא קצין בדרגת סגן אלוף, אז מפקד
יחידה בעצמו גם אם הוא רב טרן לא יכול לאשר, אלא צריך להנחה למפקדה ממנה שבה יש סגן אלוף
שמאשר לנסוע נהיגה פרטית עם נהג צבאי. השאלה מה הכוונה בשני הסעיפים האלה. דף 4 ב אומר
נהיגה רכב צבאי לנטיעות פרטיות אשרי עם נהג צבאי באיסור מפקד היחידה" זה כתוב בסעיף 4.
בסעיף 5 כתובו, השימוש ברכב צבאי לנטיעות פרטיות אלא יהיה על ידי הקצין או הנחה כאשר קצין
בדרגת סגן אלוף ומעלה יתן לו. יש לו אסמל מותר אני לא יודע מי מאשר. אבל אני בהחלט בעד
אסמל המקורה. מה הייתה מטרת הדיון לצמצם את הנטיעות הפרטיות שבה תציבור צועק על זה שזהל
מפקד לרשות מטכלה מכונית (נהג). אם הקצין נוסע עם זה בבקשה. אבל אם נהג אז לא. אלא במקרים
דחופים וזאת הייתה המטרה ואני בעד המקורה. אני לא כל כך עם אלא תרואים באיסור חמור את התניה ליד
הבית. כי אני מסכים כי בהדרגה מחד מקרים זה יחייב את השימוש בסעיף 6 ג. אבל אין שום אסון אם
כותבים א לנהג שנסע בעד להסעות כותבים לו בכרטיס העבודה, אסמל רשאי להחנות את המכונית ליד
הבית לחניה לילה. כדי שאם שוטף צבאי מופט אותו ברחוב נוסע לנטיעה פרטית, ידע שהוא באמת עובר על
מקורה מפקדו. כי כתוב היה חניה לילה. והמפקדים אני רוצה להגיד לכם כשהנחמים אסמל מקבלים את

4 אוק' 73

מנ-341-348

עוזק מ"ס 3 מתוך 8 עוזקים

אלוף נחמיה קינ:

(המשך) המכונה ^{לגיון} ~~אבא~~ הביתה בערב ולהשאיר אותנו בביתם, נוסעים נסיעות פרטיות. אני באתי והנהג שלי ואשתו בקולנוע. צריך להיות חניה לילה בכפרים העבודה, כדי שהוא

לא יסתובב בלילה בכביש עם המכונה. אני חוזר ואומר מה אני מציע. פה הכוונה למנוע נסיעה מנהגים שבלילה מקבלים את המכונה כדי לאסוף אותנו מוקדם בבוקר למנוע מהם את האפשרות להגיע את משפחותיהם במשך הלילה, הכוונה הייתה להכריח אותם לאסוף לבוא לבתים שבאי להחנות שם את המכונה ולבוא בבוקר ולקחת את המכונה. אני אומר אני מטכסם שבתרבה מאד מקרים ישמשו כה יוצא מן הכלל שלמעמים לפרות המקורה, ניתן למקד לאשר לנהג להחנות את המכונה ליד ביתו, אני רק אומר להחנות את זה, שבכרטיס העבודה יהיה חתום חניה מחוץ ליחידה לצורך חניה לילה. ואז הנהג נוסע הסעה מחנה את המכונה ליד ביתו, לא יכול לעלות על האוטו בהעדר וליטוע איתו העירה עם אשתו. כי אם שומר צבאי יעצור אותו ברחוב ויטחל בכרטיס העבודה ויראה שאתה נחת לו אישור להחנות ליד הבית זה לא ברחוב ציזינגוף ליד הכיכר, זה ליד חבית שלו איפוא שהוא גר. זו המטרה. המטרה הייתה למנוע את הנחנים בלסל בלילה לנסוע נסיעות פרטיות, אני אומר זאת. נהגי חובלה משמים חיללים במשאיות, ובלי להפנים את המשאיות ליד הבית, אסלסלסל ואנו עושים על זה ביקורת של פלוגות החובלה. והם אחד כך לוקחים את הידידות והחברים ונוסעים נסיעות פרטיות ברחובות. אנו כותבים בכרטיס העבודה חניה לילה, כדי שהמשטרה הבטאית שתופסת את הנגז כלללה ברחוב לא עם חיללים אלא עם אזרחים, שיאשרו אותו יחד עם המכונה. ואם מעט יקבל מקורה כן לנסוע בלילה וזה יהיה בניגוד לכרטיס העבודה, יגישו נגדו דוח ואנו נוציא אותו.

לענין ערב היחידה, סעיף 2 דף 9 באותו ערב יחידה, שזה יהיה סגור שבוע או שבועים, אנו עושים זאת כל שבוע. אבסלסלסלסלסל לטפל בפלוגות החובלה יש ערכים מוגברים אבל לפרות זאת יש נהגים שמקבלים את הימרי יציאה, אם לא ניתן בערב הזה הימרי יציאה, יש נהגים שלא יצאו שבועות רבים הביתה. הם מפוחדים הרבה מאד ליחידות ושפעם אחת הוא חוזר לבתים ומסבא ומחזיר את המכונה פתאום הוא לא יכול לצאת מאחר ואם וזהו ערב יחידה. מפקד היחידה צריך לשקול אם כל החיילים צריכים לערב היחידה, או האם יש מאלה שלא חייבים להיות בערב היחידה. ^{לגיון} ~~אבא~~ ^{לגיון} ~~אבא~~

צביקה.

רב אלוף דוד אלעזר:

חת אלוף צבי לידור:

אני רוצה להתייחס לשתי נקודות בלבד. צוותי מיקוח, מבחינת צוותי מיקוח לא נזכר לקבל תמונה מלאה על מה שנעשה במרחב המיקוח. מאידך אני חושב שעולות שגרמיות לאט לאט מתאנה את העניין היו כבר שיטות של ציוותי המיקוח....

אני גם לא זוכר את זה אף פעם.

רב אלוף דוד אלעזר:

היו היו, ושיבה מאד.

אלוף שמואל גונן:

מתי?

רב אלוף דוד אלעזר:

4 אוק' 73
מג-348-341
עוזק מס' 8 עוזקים

מענין אף פעם לא נחתקתי בתופעה הזו.

רב אלון דוד אלעזר

וזה פה מוות טבעי רק מפני שזה תופעה....

אלון דוד אלעזר

רב אלון דוד אלעזר (לשליק) אחת זוכר

פה את אני זוכר, את התפוח אותי הרבה בלשון אז כשהיית
מקד גים היו.

אלון דוד אלעזר

רב אלון דוד אלעזר בן צביקה.

חם אלון צבי לידור

אז, אני בעד זה שיש פחות לעסוק בפבזעים גדולים. ולהקיף
לא באחת לכמה חדשים אלא לעשות פסג בגדול. אז זה גם יעסיק
את המפקדה הנובעת בדבר שחולכים לעשות מבצע פשע.
נקודה השניה זו הנקודה על הטעם שפחות על ידי נאגים. לפי דעתי מקורה של העמוד הפביאזות. היא
תחייב הרבה מאד שהיית קצינים שחם להתחיל ולרמות ולשקר. אני אחת מהשחמים או שזה יקיף את
כל שרשרת הפיקוד בכל הדרגות וידעו שאין הערות של שפחות ברכב צבאי. אנו לא נעמוד בפיקוח ולא נעמוד
בבקרה תחיה רמיה עצמיית הונאה ושלילה. או לעשות עד אססלנט נקודה יותר נקיה קובעים דרגה ומדרגה
מפויימת כן ומדרגה מפויימת אין. כמו שבחרבה מאד פקרים נוחגים רבב לטבני אלופים לצרכים מפויימים,
ולדרגות מסופמות לא היה. אבל המקורה הזו כפי שהיא מופיעה כאן היא לא ניתנת לא לבקרה ולא למיקוח,
היא תחייב פשוט, ואני י יועץ מוך חדשים נמצא את עצמנו כל אחד חותם לכל אחד מפני שיש לו לב רך, וכול
יסעו, או מפני שהוא ביהודה קדמית או עורמית או שהיה חודש אני לא יודע אימזא. בקיצור אני בעד
מקודדת נקיות וחחוכות או לכלול את כולם. כי אנו יודעים כי הדוגמא הפיד באה מלמעלה. וזה מתחיל
ללכת כלפי מטה עד שזה מגיע לרס"ר. הנקודה האחרונה זה פעור קצינים ואני בהחלט מתנגד לפעור קצינים,
מהרבה מחדש אספקטים אני, בערך חיפוא, לכל המתנגדים לפעור קצינים.

רב אלון דוד אלעזר המפקה.

(המשך הדעה)

רב-אלוף דוד אלעזר:

סודי ביותר

4 אוק' 73

מנ-341-348

עומק מס' 3 מתוך 8 עומקים

אני זוכר, המפקד, שאחז קראת מטמק מקדי יחידות אליך, אז עמדו אל"מים על יד שרי בסיסים ולא נתנו לצאת. אבל אנחנו דרך השבוע קצת אצטט מעייפים בגלל המאורעות והנסיבות והעסק הזה לאט לאט נשכח.

לגבי נסיעות פרטיות: גם כיום קיימת העקרה שנסיעות פרטיות נסיע רק מי שיש לו את אישור הנסיעה הפרטית, ז"א הקצין בעצמו. את העובדות בהיים אחרות. אני בפרט, ואני אומר את זה, אני אומר על המטרה הצבאית לבוא לשקט ולכדוק האם זאת אשתו של אל"ם או אשתו של רס"נ? ואם הנחז הפיע אישה - אז הוא הפיע אישה. כל זמן שזה בשעות היום. בשעות היום הנסיעות הפרטיות לא כל כך מדאיגות אותי למרות שזה בניגוד למקורה אבל יש מציאות חיים אחרת. אני חושב שלא נוכל להתגבר עליה על ידי מקורות אלא אם אנחנו נחליט כולם, מלמעלה עד למטה, כולם, אף אחד איננו מפיע עם הנחז אלא אם באמת יש לו אישור. אז באמת, אצטט יתחילו לרמות. המטרה היא אם זה באמת עומד במבחן המציאות או שזה לא עומד במבחן המציאות.

לגבי הנחיה רכב מחוץ למחנה: זו גם כן מקורה שלא נוכל לעמוד בה. אני אומר שגם לא הכרחי. אחת מה-2 אם הרכב הזה עומד ואם כתוב בכרטיס העבודה או לא כתוב בכרטיס העבודה זה לא משנה לנו. אם הרכב הזה נוסע, אז בין עכשיו ובין שלא כתוב אני יכול לדפוק אותו. השאלה היא מה אני עושה לו?

אם לרכב הזה כתוב, משאית כתוב להו, ראשי לחנות בבית נחז מ-21.00 עד 06.00 בבוקר. אז זה יופי, אם אחת תופס אותו בנסיעה אחרי 21.00 אחת עוצר אותו. זה מותר לך את הבעיה?

רב-אלוף דוד אלעזר:

לא, זה לא מותר לי את הבעיה.

קמפ"ר:

למה?

רב-אלוף דוד אלעזר:

כי לא רשמים בכרטיס העבודה, וגם כיום אם כתוב בכרטיס העבודה נגיד חיפה-תל-אביב ואני מוצא אותו ברמת-גן אז אני עוצר אותו, אם הוא בתנועה. אם הוא עומד אז אני לא עוצר אותו. דבר. אני לא מחפש אותו.

קמפ"ר:

לא הבנת אותו, אותי החנייה לא מדאיגה. אותי מדאיגה הנסיעה. אני אומר, אם בכרטיס יחיה כתוב: "ראשי להחנות בתל אביב מ-20 עד הבוקר". אז אם הוא יחנה שם ב-11 או ב-9 או ב-13 זה לא אכפת לי. אני לא בודק את המכונת החונה. יכולה לתנות בתל אביב. מה אם זה מקנה לך? שאם בין 10 לבוקר הוא בנסיעה אחת עוצר אותו, כי הוא ראשי לחנות בתל אביב ולא לנסוע.

רב-אלוף דוד אלעזר:

אני במילא עוצר כל רכב. נגיד אם נוסע רכב ובכרטיס העבודה כתוב חיפה-תל אביב ויצא מחיפה ב-10 בלילה וצריך להגיע סביר לתל-אביב

קמפ"ר:טורי ביותר

כעבור שתיים, ואני מוצא אותו ב-2 לפנות בוקר מסתובב, איפה שלא יסתובב אני עוצר אותו. אם הוא מסתובב עם בחורם ובנסיבות משודות, במקומות שלא צריך להימצא - אני עוצר אותו. השאלה היא מה אני עושה לו לאחר מכן? כיום אני עוצר אותו, וכעבור 5 דקות ממקרים מהיחידה ואומרים: חשחרר אותו. כמה זה גם יהיה. לכן הנקודה הזאת מתקשרת עם המקורה של מעצר רכב, אם הוא מבצע באמת נסיעה פרטית, ואם מנחנו נגביר את הפיקוח על זה, ואם מנחנו נעצור אותו - אז הרכב הזה ייעצר.

רב-אלוף דוד אלעזר:

כשמצללים מהיחידה: שחרר אותו. אז אחת מסחרר אותו?

קמפ"ר:

כן. כך קובעות המקורות. אמנם צריך לשלוח את נציגו. ממקד היחידה צריך לשלוח את נציגו, אז הוא שולח את נציגו.

ר' אכ"א:

זה מתקד עם מקורה אחרת שבה יעצרו ל-24 שעות.

קמפ"ר:

אם נמצא שהופך כבר שלגבי נסיעות פרטיות יעצרו את הרכב לשבוע ימים זה משהו אחר, זה יהיה חפוף. על זה נוכל לפקח. אז אם המפקד יגיד לו: דיר בלק, נהג, אתה לא תזוז, אם אתה תזוז אני, יהיה לך חשבון אינתי כי לוקחים לי את הרכב לשבוע ימים. כיום כמעט לא ניתן לפקח על אלא זה, מפני שהסיפורים הם עד אין סוף.

מרקליס צבאי ראשי:

לעניין צוותי הפיקוח: קודם כל המקורה הזו אינה מדברת בכלל על מעצר. לא קצינים ולא חוגרים. היא לא מדברת על מעצר. מה שהיא מדברת זה לכל היותר על עיכוב וכל האפשרות לשלוח חייל וקצין עד לרמת טרן ליחידתו. אין מה בכלל הזכרה של מעצר. אם הייתה מדברת על מעצר היא הייתה יצורת מספר בעיות. הביטוי לעצור הוא לא הביטוי המדויק כשאמח קובע מה יעשו אותו. כתוב בסעיף 9 ג', עצירת חייל והחזרתו ליחידתו, בטינו", זה המקסימום שניתן לעצור. לכן כתוב פה שופטים אותו, מה קורה שמהחזירים אותו אלא ליחידתו. לא כתוב בשום מקרה שלוקחים אותו צ' לבית שוטר או לחמש מעצר, או שעושים לו שיפוט מהיר. מה לא. הכוונה היא במקום לעצור, לחקל, לבדוק, להעיר, להגיש דוח עבירה ולהחזיר ליחידתו. זה השמכות המירבית שיש. אם היינו רוצים לתח לקצין, למפקד צוות פיקוח שמכות לעצור לא היינו יכולים לעשות את זה. כי לפי החוק, לא לפי המקורות, לפי חוק השיפוט הצבאי אם קצין חולך יחד עם אספסוף שוטר צבאי ורואי חייל שהוא לא בסדר לקצין אין שמכות מעצר, רק לשוטר הצבאי יש שמכות מעצר. החוק קובע: קצין לא יכול לעצור כשיש על ידו שוטר צבאי. על שוטר צבאי - אנו צריכים לתבתיך מחדש מה שמכונים המעצר של שוטר צבאי שגם חן מוגבלות תיום בחוראות מחד, מאד, לגבי מעצר קצינים, וגם לגבי חוגרים. אם העניין הזה יורד, אני חושב שחלק מההערות כאן לגבי מעצר קצינים.

הנושא השני שה עניין חפדים: נראה לי שכדאי שתהיה אחידות לגבי לכישת מדים לאחר תפקיד. כיום יש הבדל בין מדי יציאה לעונה הקיץ ומדי יציאה לעונה החורף, כאשר בעונה הקיץ לאחר תפקיד זה תמיד לפי בחירת החייל, ואילו בחורף לאחר תפקיד זה או לפי בחירת החייל או כפי שהמפקד אומר לו. אני לא רואה סיבה מדוע לא יהיה בכל השנה לאחר תפקיד לפי בחירת החייל.

4 חוק 73
מנ-341-348
עומק מס' 3 מחוק 8 עוחקים

שימוש ברכב לנסיעות פרטיות: ההערה של מפקד חיל הים היא לדעתי נכונה בהחלט. משום שהפקודה היום אומרת במפורשות "לצרכים מיוחדים חד פעמי, בהנאי שניתן לכך אישור של מפקד ממונה בדרגה סא"ל ומעלה". הפקודה בנסיגתה הנוכחית אומרת: "כל מקרה שמפקד רוצה לתת לנהג לקחת את משטחתו באישור מפקד ממונה" ואם הוא אלוף הפיקוד אז הוא צריך למנות לרמטבל ולבקש את אישורו. זו הפקודה. השאלה היא לזו הייתה כוונתה ואם אין כוונתה לצמצם את זה ולבוא ולהגיד "קצינים מעל דרגה מסוימת כן חייבים במקרים האלה לקבל א מהמפקד אישור ממונה", קצינים מדרגה מסוימת מסמיק שהם בעצמם נותנים את האישור, אבל בצורתה הנוכחית היא חלה על כל המפקדים ב-ה"ל.

אלוף ישראל טל

קודם כל בעניין המעצר. בחוק השימוש לא קבוע שקצין לא יכול לעצור חייל. כתוב שם שגובה בדרגה יכול לעצור א חייל אם זו עבירה שאפשר להישפט אצלה אליה כביה דין. וכתובות הסמכויות של שופר בבאי. אני לא רואה שכתוב ש"אם יש על יד הקצין שופר בבאי, כבר לקצין הלכה לאיבוד הסמכות. זה החמצב המורמאלי, אני שואל אותך אם אני צודק.

לצד הלא מורמאלי זה לא משנה מי מבצע את המעצר. הקצין אומר לשופר הצבאי: "מעצור אותו". אז כל חטיעון המורמאלי שלך, לדעתי, לא רלבנטי. השאלה שלי, עוד מעט לניסוחים המורמאליים שנעצם לא עוצרים אלא רק עוצרים במובן של חסימה כאילו ומחזירים אותו ליחידה. מה זאת אומרת, הלא לא מחזירים אותו כשנפסקה, זה לא מתבצע במפקדת היחידה, זה בשטח באיזה מקום. איפה יחזיקו את החייל בינתיים? לא יתנו לו ללכת הביתה, הלא יגידו לו: "חכה עד שנשלח אותך ליחידה או עד שיבואו לקחת אותך". נגיד הוא יחכה, אני בכוונה לא אומר שהוא ייעצר, הוא יחכה 6 שעות בעל כורחו, זה לא עצירה? אז כמה שכל ההסבר המורמאלי שלך אני לא תומך אותו. אנחנו דיברנו פה שעתיים כעת, כולם התייחסו לעניין המעצר, עכשיו, אחת בא ואומר לנו: זה לא מעצר. אני לא מבין לא מבחינה מורמאלית ולא מבחינה מעשית למה זה לא מעצר. אפילו בלי פקודה מעצר מותר לעצור, עד שמקבלים אישור. אז זה כבר מעצר, לפי כל ההגדרות של חוק השימוש זה מעצר.

אלוף יצחק חוטני

הרי קצין לפי זה יכול פה לחזור ליחידה.

אלוף ישראל טל

אני לא מדבר פה על קצין. אנחנו שמענו שאפילו את השוראי לא עוצרים. שמענו מה טיעון בלי קשר לקצין או לא קצין, אני אדבר כשיגיע תורי. אני שואל שאלה, שמענו מה הסברימט אני לא מבין אולם מבחינה מורמאלית, הסביר אותם. ו-ב' - מבחינה בלתי מורמאלית אינני מבין, אם אחת לוקח מאדם את חירותו, א נחזו לו חופש, נחזו לו חירות, ואחא לוקח לו את החירות עד שהוא יהיה בחזרה ביחסה. אולי אחא לא קורה לזה מעצר, אני קורה לזה מעצר. למה אני קורה לזה מעצר? כי אפשר לעצור גם לפי חוק השימוש הצבאי בלי פקודה מעצר, עד שמוציאים פקודה מעצר. אז זה מעצר, לפי כל ההגדרות. על זה אני רוצה לשתף ואיך סכנית השבתם לתחזיר אותו ליחידה וכן הלאה כדי שזה לא ייחשב למעצר.

פז"ר:

לפי סעיף 228 ב" לחוק השיפוט הצבאי נאמר, סעיף 228 לחוק קובע מחי גבוה בדרגה רשאי לעצור נמוך דרגה ממנו. ונאמר: "הייל היודע שיש לו יסוד להניח כי הייל הנמוך ממנו בדרגה עבר עבירה, רשאי לעצור אותו הייל ללא מקודם מעצר". סעיף קטן ב' באותו סעיף קובע, "מי שאיננו ממקד יחידה או חו"ה הייל לא יעצור את ההייל אם מצוי באותו מקום ממקד יחידה על ההייל או שומר צבאי".

אלוף ישראל סל:

השומר הצבאי הוא תחת מיקודי. אני אומר לו: "העצור את ההייל". אני כחליט לעצור את ההייל, לא השומר הצבאי מחליט. אם אני אלא ראש החוליה ואני/מחליט אלא לעצור את ההייל, השומר הצבאי שהוא ח-ט שלי באותו רגע, הוא לא יכול לעצור, אין לו רשות לעצור באותו רגע. כי זה צבא, אני המפקד שלו. אז מה כאן השילפולציה. ז"א סאני, ראש החוליה מחליט את מי עוצרים ואת מי לא.

אלוף הרצל שפיר:

הוא בחוליה מחליט, והוא מחליט רק בהתאם להוראות מפורשות שניתנו לו מדאט.

אלוף ישראל סל:

בסדר, אבל מי שקובע האם זה לפי ההוראות או לא, זה לא השומר הצבאי זה המפקד, אחרת למה אתם מרכיבים חוליית מיקוח עם קצינים?

אלוף הרצל שפיר:

מי אמר שזה לא כך?

אלוף ישראל סל:

אז אני אומר, השאלה השנייה ששאלתי, האם עוצרים את ההייל או לא עוצרים?

פז"ר:

הפקודה מדברת ומתכוונת להם למפקד צוות המיקוח שמכות לעכב קצין עד דרגה סרן, לבדוק, להעיר, דוח עבירה, וגם להחזיר אותו לאסססג ליחידתו ולעכב אותו עד אז. מבחינה משפטית יש חשיבות רבה להבדל בין זה שאתה מעכב בן אדם בין זה שאתה עוצר אותו. באותו רגע שאתה עוצר אותו הוא עציר, הוא במעמד משוייט, שמאסוס משוייט ואתה חייב לעשות לו פעולות משוייטות. אתה לא יכול להשאיר, לשלוח אותו ליחידתו. אתה צריך לשלוח אותו לחדש מעצר. המפקדה בסינויים קלים של מילים היא מאפשרת את כל מה שרוצים. אנחנו יכולים בהחלט א לעשות את כל מה שנאמר בפקודה, אבל לא נאמר מה באף מקום בפקודה הזו שאתה שולח את ההייל לחדש מעצר או לכלא 4. זה לא כתוב. כתוב אתה רוצה לשלוח אותו ליחידתו, לצורך זה אתה לא יכול לקרוא לזה מעצר. כי מבחינה משפטית האיש יכול לתת למפקד פנייה, איש לא יכול לתת למפקד חוליה שמכות לעצור הייל כשיש על ידו שומר צבאי. ההוק אומר את זה. שומר צבאי ברגע שהוא צריך לעצור או לא לעצור הוא חייב להפעיל את שיקול הדעת המוקנה לו לפי פקודות הצבא. פקודות הצבא קובעות מתי הוא יעצור ומתי הוא אסססג לא יעצור. אני לא בא לומר שמה נאמר בפקודה הוא בלתי אפשרי, אני באתי רק להבהיר שהיא התכוונה לדבר אחר.

אלוף ישראל סל:

חיות שאני שאלתי, אני רוצה להגיד. אני חושב בשביל להמכיש לך את העניין, את אני, אלוף, שגן הרמטכ"ל, אעמוד כאן ברחוב, בלי כל קשר לחוליות האלה, עם שומר צבאי והשומר הצבאי ירצה להפעיל את שמכותו כפי שחוק השיפוט הצבאי נמן לו, ולעצור הייל, גם לפי החוק הזה, מותר לי להגיד לו לא להפעיל את שמכותו ולא לעצור את ההייל.

ולחיסוך, מותר לי לצוות על השוטר הצבאי לעצור חייל, ואין לואג
סיקול דעת אחרי שאני ציוויתי אותו לעצור את החייל הזה. במובן
הכי משפטי א של העניין כולל להגשים אותו לחדר מעצר. אבל זה לא
רלבנטי. בשפה אחרת, אני מבין ואני את זה כן מקבל את החסבר שלך, שזה באמת לא מעצר מבחינה משפטית.
אבל חוליית הפיקוח שולל ממנו, מפטיקה לו את ההליך החופש ומחזירה אותו ליחידה. ובנתיים מחזיקה
אותו ושומרת עליו.

פג"ר

בהחלט. אני דברתי על ההלפת המשפט אם אומר לעצור.

אלוף ישראל טל

אם הוא הולך אז הוא מפר מקודה.

אלוף נחמיה קינן

איה מקודה, של פיז

אלוף ישראל טל

של הקצין. חייל צריך למלא מקודה של כל קצין ב-בח"ל ואז אתה
עוצר אותו משפטי כי הוא מטרב למלא מקודה שלך.

אלוף יצחק חומי

אנו עושים את זה, ציוויתי ביקורת כל הזמן.

פג"ר

הבעיה מתחילה ברגע, ה-קמפ"ר יודע את זה היטב מפני שהוא היה עד
לזה לא פעם. הבעיה מתחילה מה אק קורה ברגע שהחייל מתערע ומתנגד
אמצע למעצר. אז כאשר חייל נעצר שלא כדין והוא מתערע, כל בתי
המשפט במדינה, מבית הדין הצבאי הנמוך ביותר עד בית המשפט העליון יגידו: יפה עשה החייל שחגן על
חירותו מפני מעצר בלתי חוקי". כששומר צבאי עוצר חייל לא בדיוק לפי הכללים והחייל מכניס לו
בשיניים, הוא יוצא זכאי. לכן אני בא להציע, המצע צריך להיות בדיוק לפי החוק, יש לזה משמעויות.

אלוף הרצל שמיר

אז כמה הערות וההיחשבויות להשלמה. ראשית, אחריות מפקדים: אני
אמצא רוצה להזכיר שהמוטיב המרכזי שדנו בנושא הצביע על הצורך
של האחריות המפקדים. והתגשמו את זה בתחילה שאחת מהבעיות זה
להחזיר את העניין הזה דרך המפקדים, יותר מזה, אני רוצה לזכיר שקיימת ההנחיה כבר, למעשה הפיכות
שלך, ש-מח"ד עם אכ"א יישבו כיצד להכניס את זה לתכניות האימונים והדרכה ובמיוחד בכל סגלי
המפקדים בשביל להחזיר את המודעה הזו של משמעת משטר ונוהל. לכן המערה של אלוף פיקוד צפון נכונה
אבל זה בדיוק היתה הכוונה. שדרך דרגי המיקוד את זאת נעשה, ולכן גם בהוראה כאן, בפעיק הראשון,
מוזכר האחריות של המפקדים. אני רוצה גם להזכיר שכשידיברנו על חוות דעת של הקצינים אני בזמנו
הזכרתי שיש כוונה לבטא בחוות הדעת של הקצינים את עניין המשמעות של שליטתו באנשים ושליטתו באותם
נושאים של משטר ומשמעת כיצד זה אצלו מבטא כשהוא מפקד או אחרי על אנשים או על יחידה. אנחנו
מחשבים את הדרכים כיצד לתת לזה ביטוי בחוות הדעת כך שבעניין זה אנו אחידים. נכון אבל שאם הייתה
הכוונה שהנוהג ייפרט כיצד ינהג אלוף פיקוד עם מח"ט או פג"ד הנוהל הזה לא הובח. ובשיקול שלי היה
לא להכניס את צורת השכלונה כיצד אלוף פיקוד ינהג עם מח"ט או עם פג"ד. זה באמת נתון לשיקולו של
אלוף הפיקוד. כיצד הוא מקנה על מפקד טייפת או על מפקד בטיס או על מפקד מחקן - זה עניינו של
אלוף הפיקוד. בעצם הקביעה שזה אחריות של מפקדים ויש הנוהל שעוזר לו, זה צריך להסביר.

4 אוק' 73
מנ-341-348
עוזק מס' 3 מחוך 8 עוזקים

התיאום של קציני פיקוח על ידי ממקדת חיל הים וחיל האוויר ולא
הדרך היחידה, מקובל עלי, אני לא מתנגד לזה. אם זה נוח לממקדת
חיל האוויר ולממקדת חיל הים שהתיאום ייעשה לא עם הבטיסים שלהם
במרחב אלא דרך הממקדה - אני לא מתנגד. לנו זה היה נראה שהרכה יותר רצוי לעשות את זה עם הבטיסים
במקום, כי המגע יותר מהיר ויותר נוח. ואם זה לא כך, ולממקדת חיל האוויר זה נוח דרך הממקדה ואותו
דבר לחיל הים אני לא מתנגד לזה.

עניין הדיווח: ה-קצ"ר כבר הסביר. הדיווח היום הולך כך שכאשר
מישהו מוגשת עליו חלונה אז זה הולך לממקדת היחידה ולממקדה ממנה.
התוספת שכאן נאמרה שיהיה ריכוז פיקודי שהולך ל-קשל"מ שדרכו
ניתן לקבל תמונה על כל המרחב. לדעתי, זה לגיטימי ולעניין. אני חושב שבמקרה הזה זה עונה גם לממקד
חיל האוויר כי הוא מקבל את אא הדיווח הזה יותר מהר מה-קשל"מ. כי הוא מקבל את זה א' היחידה
וב' הממקדה הממונה. כך שהעניין הזה עונה לכך לחלוטין.

עניין הנסיעות הפרטיות: אני רוצה להזכיר שהמקודה הקיימת זה
אולי מה שצריכה לא הבין, היא מחמירה יותר הרבה יותר ממה שכאן כתוב.
בחוראה הקיימת הוא אומר חד-משמעית שאתה אמר רשאי להשתמש ברכב
לנסיעה פרטית רק כאשר אתה נוחג עם כמה סייגים.

רב-אלוף דוד אלעזר:
יש לי הצעה פשוט לחשוך זמן. כל הניספת הזה של הניסעות הפרטיות
הוא לא משקף את הדיון שהיה לנו, והוא הרבה פחות מדי מעובד לפי
השקפתי. כי אנחנו מה עשינו דיון ודיברנו על קריטריונים ודיברנו
מתי ואיך. העסק הרבה יותר מדי פשוט. המקודה הקצרה הזאת היא לא עונה על הנושא. אז היות שאני
בלוא הכי מתכוונן בסיכום להגיד שאת זה אני משאיר ואנחנו נשב ונפרט את זה כפי שרצייתי אז בדיון
ההוא, אז חבל עכשיו להמשיך בדיון הזה. זה לא עונה לי. כלומר, זה לא משקף את רוח הדברים שהיה
לנו בדיון הקודם.

אלוף הרצל שמיר:
נעסוק א בזה בנפרד. אני רוצה להזכיר שבזמנו הכנו את הקריטריונים
ועל זה היה ויכוחים לא מעטים, ודוקא המקודה הזו באה אל לפשט את
העניין ולראות שהעניין כן יוכל להיבצע. על המקודה הזו אפשר לדון.

רב-אלוף דוד אלעזר:
טוב, מעובד את זה, כי אני לא רוצה במפורסם הזה שנשב אחר כך ננסח
את זה אחרת.

בסדר.

אלוף הרצל שמיר:

עניין החנייה והנסיעה. הכוונה הייתה מאד פשוטה. יש ב-צה"ל תופעות
שבו נהגי חובה משתמשים ברכב לנסיעות פרטיות. יותר מזה, ידועים
מקרים שנהגי חובה שבאים למקדים ואופרים: מתי יום יציאה של השבועי ברכב לנסיעות הפרטיות?
וזה אסתמלל כחלק ממקרים נהפך לתופעה. הכוונה הייתה את העניין הזה לאסור. המקודה כאן אושרה 2 דברים:
א' - שהנהג איננו רשאי לנסוע נסיעות פרטיות ברכב.
ב' - הוא גם איננו רשאי להחנות את זה מצלו אם אין לו לזה אישור.

מדוע בא האחד עם השני? בא אחד עם השני משום כדי שאפשר יהיה לפקח על העניין. כדי שהוא יחנה במקום מסויים ויתכב נמצא אצלו הוא צריך לקבל על זה אישור. ז"א שמי שנותן לו את הרכבן, ממקדו, יודע שהוא נותן לו את הרכב לא לנטיעה פרטית, הוא נותן לו את הרכב לאפשרות לחנות. מוזכר כאן שזה לא נובע לנחגי קבע וזה לא נובע לנחגי חובה שמעמדים עניינים אין לו אימה להתחנות אותה אלא הוא חייב להתחנות על יד הבית. מה שאין נאמר רק שבמקרה הזה חייב המפקד לחתום לו על כרטיס העבודה ולציין שיש לו אישור של הניה על יד הבית, שנה מסוימת. בדרך זו זה מקל על המטרה הצבאית לדעת אימה הם נמצאים. בכלל כל נושא הפיקוח הבעיה היא זו, וזה גם ללבוש וגם לנטיעות הפרטיות ולכל הדברים. אנו יכולים להתעלם מהעניין, אנו יכולים להכנס ולרצות לפתור את הבעיה. ודברים מותנים גם בנו. אלא לומר שזה קשה לפקח וזה קשה אצל לבקר וזה בלתי אפשרי וכדומה, בצורה הזו לא נעשה שום דבר. בצורה לא נמקדם אפילו צעד אחד. והתנחלות של היתח במעט הקודמת, שמוכרחים להטיף יותר על המפקדים לפקח ולבקר על מה שנעשה אצלם ביחידות. אז זה מתחיל מהשטח במשמעת. ברגע שפסק יחידה עושה בסדר ויש לו תרגול - היחידה שיבצת נראת בסדר. ברגע שמפקד רוצה לפקח על בעיה ורכב אצלו - הוא יכול לעשות את זה. כל מה שהוא צריך לרצות זה לרצות לעשות את זה. אז אני לא נבהל לא מתחמק על נטיעה חד פעמית לנטיעה פרטית. זה מחייב אי נקימות מסויימת אבל זה אפשרי. צריך לחתום על כרטיסי העבודה - אז צריך לחתום על כרטיסי העבודה. צריך לפקח צריך לפקח. בצורה הזו שמישהו אחר יעשה את העבודה זה אף פעם לא נחבר על הדברים האלה. וזה נכון לאורך כל ההוראות. זה מתחיל ונגמר דרך המפקדים.

עניין חוליות פיקוח והעצירה: מה שאמר פה ה-מפ"ר לזו בדיוק היתה מה הכוונה. כלומר, לא היתה כאן כוונה לעצור במובן המשפטי, אמת נותן מקור משנה ואמת לוקח את האיש למתקן מעצר. לא זו היתה הכוונה. הכוונה של המעצר גם של החיילים, גם של הקצינים היתה בכך. ידידי, מצאנו אותך לא לבוש נכון, ויותר מזה, ואותו צוות פיקוח קיבל הוראה שבאותו היום הוא רשאי לעצור את זה. והפיקוד עשה את כל הסיידורים כדי להתגבר על הבעיה. מה מירוש להתגבר? שיש סדרי השעה, שיש התרעה ליחידות, שהיחידות מובילים אותם למקום, וליחידות שופטים אותם. ביחידות יש בהם טיפול. אלה התנאים המוקדמים שבהם ניתן לעצור. יש מה איות דקות משטת של מה עניין מה עצירה. נכון, שאתה כאן מונע ממנו את הוא היה בחומשה רגילה, אתה מונע ממנו את החומשה הרגילה באותה דקה שאתה לקח אותו, מביא אותו חזרה למחנה. בתנאים האלה אני בהחלט בעד כאן לעצור רש"רים וכן לעצור קצינים כאשר אלוף המיקוד החליט שזהו המקום וזהו המועד ומה כך הוא רוצה לנהוג. אני לא רואה בזה פטול. כי אני שוב פעם מזכיר, זה לא מדובר בעצירה של 7 או 14 יום. ואני חושב שבהחלט לגיטימי אם אלוף מיקוד חושב שהשיבה אתה בתקופה הזו איננה נוחה כהלכה וקצינים אינם עושים מה שצריך לעשות, אני חושב את זה בהחלט לגיטימי, אם אלוף מיקוד קובע לו את צוותי המיקוח במקום מסויים שהוא יוצע שיש אנשי חטיבה 1, בין אם זה תחנות השעה ליד רמת הגולן, בין אם זה תחנות השעה ליד עכו, והתחבר האלה במחילה מכוונת. אם הם אינם בסדר אומרים להם רבותי, תשלחו לי רגע, תעלו מה על הסנדר, חזרה ליחידה שלכם, ביחידה נמחין קצין מקבל אותם, שופט אותם, ויש על זה טיפול. אני לא רואה בזה שום אסון. ואני רוצה להזכיר שדוקא הקצינים הזוטרים, אז נכון מה שאמר ברן, יש גיל צעיר וחומר נסיון ולעיתים קצת בגרות וכדומה, אבל הם בכל אופן מה שאני רואה היום ברחוב, מרשים לעצמם דברים שלא הם היו יודעים על מה צפוי להם גם אם עניין העצירה הזו וההחזרה למחנה, להערכתו היו מתחילים לנהוג אחרת.

4 אוק' 73
מנ-341-348
עוזק מס' 3 מתוך 8 עוזקים

מאחר שזה הדבר איננו ניתן בצורה שבלונית ולא שגריתית וזה לא חמיד עוצרים, אלא קיימת האפשרות הזו, אני מציע את האפשרות הזו להשאיר. ישקול אצלך אלוף המיקוד, מדי פעם יכול גם לבקש ממך ח"א או ח"י ביהם לקצינים שלו לבקש את זה במיוחד. דוקא ליד הצרים ודוקא ליד הל גוף לעשות את הפעולה הזאת. אני רואה את זה לגיטימי ולעניין. אפשר לעשות את פעם פעמיים, לראות את התוצאות ולאחר מכן א' ישקול אותו אלוף מיקוד האם להמשיך בעניין הזה או לא. אבל כאפשרות, כאופציה לעשה את זה אני בהחלט בעד.

עניין של הוראה על לבוש אחידו אני מקבל שיש כמה מחנות פרובלמטיים. מחנה מטכל הוא מחנה פרובלמטי. מחנה צריפין כמחנה כולל הוא פרובלמטי. אני מניח שיש עוד כל מיני מחנות כאלה. אבל המקור מדבר על כך הכל המצוקים והבעיות ב-ח"ל לרא דוקא אצל אותם 2-3 שהם הפרובלמטיים. אני חושב שבבסיסים האלה חייב להיות לבוש אחיד. אני לא חושב שאפשר להרשות בגדוד או בחטיבה או במיתקן שבו האיש יומיע כפי שהוא רוצה אצלם ביחוד בתקופת החורף. אני חושב שזה יהיה לא טוב. לא צריך לזה התכוונו, אמילו שמחיה בעניין זה אחידות. אז אם ממך בסיס מסויים או ממך יחידה מסויימת קובע שממך התקופה, הימים האלה, השבוע הזה או היום הזה, וזה פוסיע במקורות שיגרה ובנוהלים הקבע, זהו הלבוש שבו צריך ללכת, לא צריכם ללכת בצורה אחרת. אני מניח שיש פרובלמות של מחנה מטכל ואולי מחנה צריפין ואולי עוד איזה מחנה אחד או 2. אני מניח שבאותו המחנה אפשר למצוא את המיתרון גם על ידי חובצת הוראות פנימיות כיצד אפשר לנהוג. ביציאה, מהוראה הזו אפשרת שאחרי רשאי בהתאם לפה שמועד לעונת השנה, ללבוש מדים כרצונך בהתאם להוראה, אלא אם המפקד הורה לך אחרת. אותו צמצם דבר אם ממך רוצה לעשות ממך עם לבוש חורף החדש, השוב, הוא רשאי לעשות את זה. הוא רוצה לעשות את זה עם לבוש אחר - הוא רשאי לעשות את זה. כלומר, יש פה את הנמישות להייל לצאת ברצונו, יחד עם זאת יש פה למפקד את הרשות להורות לבוא כפי שהוא רוצה. אם הוא רוצה שכל הגדוד ייצא בלבוש אחיד אחד - הוא מורה לו לעשות את זה. אצל

לנו לא נראה היה שאפשר להרשות להייל שהוא עובר אימונים, לצאת עם בגדי האימונים. לא זו היתה הכוונה. בשביל זה אנחנו נותנים לו את כל הבגדים, בשביל זה אנחנו רוצים את כל הסידורים ביחידה, שכאשר הוא נוסע את אצקא המפקד, יש לו אפשרות פשוטה, הוא מחליף את הבגדים ויוצא בצורת פשוטה. לא עם בגדי הקבוצה שבו הוא התאמן מסך יום שלם. אין לזה הצדקה. אם גם על זה לא משתלב אז שוב פעם בענייני הלבוש האלה ברחוב, להערכתך, לא נוכל להתגבר על שום דבר.

מדי דקרון בחירים באורך - לא נראה לי. וחזיר ראש אג"א על זה. אנחנו צריכים להגיע למקסימום אחידות. מדי דקרון קיץ הם לקיץ וזה בחירים. אני לא צריך אותם גם כן לחורף. מסיק אצל שאני עושה דבר אחד אחיד שבו אני נותן את הבגדים הכחים ואם הזית. להוסיף על זה עוד שוב אחד שעל זה הסוודר ועל זה המקיל רוח, זו חוטמת שהיא איננה בהכרח הכרחית.

ערכי הסברה: אני חושב שערכי הסברה.

רב-אלוף דוד אלעזר

החולצה מותר.

סודי ביותר

אלוף הרצל שמיר:

אני מדבר על זה כלבש בפני עצמו.

רב-אלוף דוד אלעזר:

חולצה מותר בחליפה.

אלוף הרצל שמיר:

ערבי הסברה: אני רוצה להזכיר שיש גם הוראה, לא של הסיכום, יש הוראה של שרבי יחידה אחת לשבוע. מערכת קצין חינוך ראשי עושה פעולה ענפה מאד להוציא את אותם החוגרות להסברה שבועות. והכוונה שכל ממקד, אחת לשבוע נמשך עם האנשים שלו ונותן את ההסברה השבועית. אני לא חושב שאי אפשר לבקש מכל יחידה ב-צה"ל לעשות את זה. יחד עם זאת אני מקבל שאולי בחיל האוויר, אולי בחיל הים אולי בעוד כמה מקומות, אם באמת גבר שזה 4-5 ימים ב-ספי"ל והוא יורד ליום אחד, ובאותו יום לעשות לו ערב יחידה, אני לא חושב שיש בעיה אלא לאחד הערבים ב-ספי"ל, שאני לא יודע בדיוק אם אפשר ואיך עושים את זה, שממקד משוחח עם אנשים, זה ערב יחידה. אבל אלה המקרים היוצאי דופן. בכל שאר היחידות בצה"ל אין שום מגיפה לעשות ערב הסברה שבועי. יחד עם זאת גם העדה על כך שחלק מהאנשים, אם ממקד חושב לתת את להם אישור יציאה - ברור שהוא יכול לתת. אבל מדובר על עקרון. על עקרון ככלל רוצים שהערב הזה יהיה ערב שבו לא יתחילו את הערב ב-17.00-18.00 לתצא ידי חובה בשעה 19.00 וב-19.00 ועשה כל היחידה חזרה ברחוב.

אלוף בני מלר:

על מי מדובר? אני רוצה שהמביר.

אלוף הרצל שמיר:

על כל מחנכי היחידות ובסיסי צה"ל, מדובר בכך שערב אחד בשבוע יהיה מוקדד למפקד, ליחידה, שהיא תדאג לאותו היחידה באותו הערב מתחלחל ועד הסוף. את אחת רוצה חלוא כולם טוענים שאי אפשר לעשות ח"ט חס"ח שבועי. אני לא מקבל את זה. אני חושב שכן אפשר. אם יש ערב יחידה סגור, אין שום בעיה את ה-ח"ט ואת ה-חס"ח לעשות באותו יום או לפתחת השבת בבוקר או בערב. אני לא רוצה שום בעיה לעשות את זה לערב חווי יחידתי שבו עושים את הכל.

אלוף בני מלר:

עשה לי טובה, אתה מדבר על דנט צבא מופשט או אתה מדבר על יחידות....

אלוף הרצל שמיר:

מה אתה חושב שאני נולדתי במטה הכללי, אני לא יודע מה זה צבא, אני לא יודע מה זה יחידה?

אלוף בני מלר:

בו ניקח חיות טייסה קורנפ. יש בה חיילים מגיל 18 ועד רש"דים בגיל 33, אתה רוצה להעמיד אותם במסדר ולעשות להם ח"ט חס"ח אחד לשבוע?

אלוף הרצל שמיר:

מי אמר את זה לעשות את זה ככה? מה גם כתוב שיש לך אפשרות למצא את זה לחיילים בנפרד, למפקדים בנפרד, לרש"דים בנפרד. מה זה, זה מהשמים, לא עשו את זה, לא יודעים לעשות את זה? ממקד לא יודע להמשיך עם אנשים שלו? אי אפשר לעשות ח"ט חס"ח?

אלוף בני פלד:

אני א חושב שאתה לא מכיר את העניין וחבל. זה לא כזה עובד.

רב-אלוף דוד אלעזר:

אני רוצה להבין אותך, למח זה לא כזה עובד, למח אי אפשר לקחת חיילים בבוקר ולעשות להם ח"ס חש"ח? אבסורד.

אלוף בני פלד:

כשסיימת נמצאת בכוונות 24 שעות ביממה. והאנשים עובדים היום במיטות בשעה 05.00 בבוקר ובהמשך.

רב-אלוף דוד אלעזר:

בני יקירי, אל תחשוב אפסא שבמקומות אחרים לא עובדים. אבל יש מקומות. לא תמיד יש כוונות, לא כולם בכוונות, יש לך ש"גים ושבתים וכל מיני אנשים. אתה יכול לשים אותם על המגרש פעם אחת בשבוע ולעשות להם שמאל-ימין רבע שעה, ולהזכיר להם שהם חיילים. המקודה הזאת איננה אומרת: פהיום אנו קובעים שביום ג' בבוקר תמקד חיל תאוור עם כל הקצינים שלו ועם כל אלה שבכוונות כולם יחד יעשו חש"ח. אז יש כאלה שלא יעשו, ויש כאלה שימיו בכוונות ויש יחידות שזה לא מתאים להם. המדיברא מה על העיקרון. האם בעיקרון בצבא הזה, האם בעיקרון זו שיטה טובה שבבקרים מסויימים יאספו אנשים ביחידות ויעשו להם מסדר ויעשו להם ח"ס חש"ח.

אלוף בני פלד:

כל בוקר עושים את זה.

רב-אלוף דוד אלעזר:

אז במה יופי. אני אומר: יש מקומות שעושים כל בוקר. יש מקומות שלא עושים בכלל. בעיקרון, אלוף מיקוד יכול להאליט שעה כן ושעה לא. אבל אתה מוקף את המדינאים. במדינאים אי אפשר לאסוף חיילים בבוקר ולעשות להם ח"ס חש"ח? במדינאים אפשר.

אלוף בני פלד:

אני לא ^{הנני} ~~אני~~ על פרינציפ, אני מוקף את המירוס המסעתי, המעשי שלו.

רב-אלוף דוד אלעזר:

אין מה מירוס המסעתי. לא אומרים לפי כן לפי לא.

אלוף בני פלד:

כי חולכים לפי רשימה. יש נוהל פזה, עשיית אבסורד ח"ס חש"ח השבוע כן עושים או לא עושים. זה פופיע בדוח.

אלוף הרצל שמיר:

נכון, וייבדק אם יכולת ולא צטלל יכולת לעשות, כי כעקרון אין יחידה ג-בח"ל שלא יכולת לעשות ח"ס חש"ח גם אם היא בכוונות. אתה חושב שציוותי טנקים וגדודי טנקים וגדודי טנקים, אין להם כוונות? אז מפריע להם על יד מחנה השנקם לעשות את ח-ח"ס חש"ח? מה ימריע לשייפים שלך לעשות את זה? כמה זמן זה מאדיר המגורים שלהם או מהמעבורת שלהם לפטוסיה? זה מציח מה שאתה אומר בני, אני מצטער.

אלוף בני פלד:

ח"ס חש"ח לשייפים אחרי שעות העבודה

אלוף ישראל סלי

מפתי ובאיזה צבא בכלל עושים מ"ס תפ"ח לקצינים? זה יהיה הצבא הראשון מהטורחה. לפה אני אומר את זה? אני כן חושב שאפשר יחידה בכל כח. אני אומר את זה כי בני עושה הסעיף בזה אבא שהוא מדבר

על טייסיהם.

אלוף ויצמן שטיר

אני בעצם לא דיברתי על הקצינים.

אלוף ישראל סלי

הקצינים - לא. הקצינים הם אלה אשר עושים לפיקודים שלהם. היות שטייסים הם קצינים, אז לא. לא מדובר על קצינים.

אלוף ויצמן שטיר

נשמעה מה נימה של מבצעים, כמו שאמר ידיד מימין. אני אפיתי את זה בתחילה, אני אומר את זה עוד פעם היום. אני שולל מבצעים. מבצעים - לא אצא זו שיטה ולא פניעים אמה לשברה ולא ככה עובדים. אפשר לעשות מבצע, לעבור את הגבול. אפשר לעשות מבצע מטוסיים אבל לא בזה מותרים אן את הבעיה העקרונית של משרד ומשפחה בצבא. זה לא מבצעים, זה צריך להיות מעשה יום יום שמחליל ביחידה מהבוקר ונגמר בערב ויש אחריות של מפקדים, ויש טיפול של משרד צבאית. זה לא שאחם להודש אמתא משרד צבאית ב-צה"ל מחנכים על הקהל החיילים ועושים להם מבצע. ככה לא ילך. כל המבצעים האלה נחשלו, אין להם משמעות. אני לא מאמין בהם, ואין להם שום טעם. זו צריכה להיות שיגרה בעבודה שיגרתית ברורה של נוהלים ומרגולות. בפי זה מותנה במפקדים. אין עושים את זה? בריוק כפי שמה נאמר עם קצת יותר תשומת לב של מפקדים. ואני רוצה עוד פעם להודיש את העניין הזה, אני לא מאמין שבדבר הזה לא ניתן להשתלט. אני בסוף שכן. צריך להכניס את זה למודעה. זה לא ייקח חודש, זה לא ייקח חודשיים, זה משיכה אחת שלמה, ואני הצבעתי על זה באחד הדיונים הראשונים. זה מתחיל עם המפקדים, זה הולך דרך ההשברה. זה מפסיק דרך קורסים וכאשר כל זה הולך למעגל סגור, כל שאר הדברים זה פיצ'מקס. צוותי המיקוח - זה רק תמונה ראוי. זה חלק מהדברים אבל זה לא זה הבעיה. א זה לא מבצעים ואחריות של המפקדים בביצוע.

אלוף בני פלד

כל הזמן מתממשים במובן אלוף המיקוד. אני רוצה פשוט לוותר.....

רב-אלוף דוד אלעזר

כל פעם כשאומרים אלוף מיקוד מהכוונים, אלוף מיקוד, מפקד גיס, מפקד ח"י ומפקד ח"א. לזה הכוונה.

אלוף בני פלד

אני א פשוט רוצה להבהיר את העניין. אמתא בהנחה שאלוף מיקוד זה רוצה לעצור דמ"נים שהולכים ערומים ברחוב, לא מגולחים.

אלוף ישראל סלי

אין מדע שהם רש"נעמ?

אלוף בני פלד

האם אתה המכוונה שאלוף מיקוד צפון תהיה שמכות לעצור חיילים של חיל האוויר, שהם לא מסוגל המשימה שלהם, הם לא מ"פ שלי. במדע אם מפקד ח"א יבקש מאלוף המיקוד להפעיל את אמצעי המיקוח שהוא מופקד עליהם ורק אז הוא יחזיר את החיילים שלי לבטיסיה שלי או אם הוא יוכל לעשות זאת בשמכותא אלא כאלוף מיקוד צפון?

4 אוק' 73
פנ-341-348
עוהק פס' 3 בתוך 8 עוהקים

אלוף הרצל שמיר:

אמה?

אלוף בני מלדו:

אז אני מתנגד.

אלוף הרצל שמיר:

הוא אחראי על הפרחב.

אלוף ישראל מלדו:

כשאמה תהיה החיילים של הפיקוד ב-20,000 רגל/ג' - מעצור אותם.

אלוף בני מלדו:

אני אלאס... נשאר אלוף פיקוד גם אם הם נמצאים בתוך המחנה שלי.

אלוף אצטמלאו הרצל שמיר:

הארצון שלנו ב-הצל הוא כזה.

אלוף בני מלדו:

אני רוצה שתטביר לי באיזה סמכות אפה לוקה מפני ופעניק לאלוף...
פיקוד צמלון? על החיילים שלי שהם א"מ שלי ולא של פיקוד צפון.
לי יש סמכות פיקודית, אני לא קצין חיל ראשי. האנשים ואלה כפופים
לי, לא לאלוף פיקוד מרכז ולא לאלוף פיקוד דרום ולא לאלוף פיקוד א הצפון.

העניין הזה של הופעה. המפקד, אני רוצה לחזור למקלם הראשונה שאני
נחלל בה. אמרנו טאחת הטיבות המרכזיות, כמעט כולם הסכימו שהחיילים
שלנו לא יכולים להופיע בלתי מסודר, כי חסרים להם האמצעים.

אלוף ישראל מלדו:

אבל הוחלט לתת להם עוד חליפה.

אלוף בני מלדו:

אז אני רוצה רק להביע את דעתי לפני. האמצעים שאנחנו נותנים
בנקודה הזאת לא עונים על תוער בין מה שהחייל צריך כדי להופיע
מסודר ובין.....

רב-אלוף דוד אלעזר:

בנימין, זה לא נכון. אחרי שהחלטנו להוסיף להם עוד חליפה ונתנו
להם עכשיו אישור ללכת עם החליפה הזו גם בחורף, יש לחייל 5
חליפות עם חליפת החורף. מ-1 לדצמבר יש לחייל של 5 חליפות.
יש לו 4 חליפות ועוד חליפת חורף שהוא מוכרח לקחת אליה אחת מ-4 החולצות. זה "מר אינג".

אלוף בני מלדו:

היום חייל שנכנס לחיל האוויר לחובה הוא שכנאי, פרט לבגדי העבודה
שלא הכל מגוהצים. יש לו א 4 סטים של מדים.

רב-אלוף דוד אלעזר:

הוספנו לך את הדביעית בגלל זה. כן ברן.

אלוף אברהם אדון:

אני נחלל באותה בעיה שזה סופיע לפעמיסבכמה מקורות או נוהלים
מבצעים שדרך מערכת מרעבית יעצרו אנשים, ועל זה דובר כאן, זה
רכב, לכך וכך זמן. זה בדיוק אותו הדבר. אבל זו אותה בעיה. יש לי
אחריות פיקודית, אחריות משימה ומבצע את זה איזה שהוא גומם שאין לו שום מתייחסות לדבר הזה.

אני רוצה להוסיף מילה בתקשר למה שאמר בני, אנוניו הוספנו חליפה נוספת, אבל הבעיה המרכזית היא טוג החליפה. בגדי החורף הם באכות יותר טובה, או הדקרון שהוא בלתי מתקמט לדעת אלה הבגדים היחידים שיראו על חיילים שהם מסודרים.

דקרון, אין לחיילים.

רב-אלוף דוד אלעזר

אני יודע, יכול להיות שמבקום 5 חליפות צריך טוג של בד שנראה טוב ולא בנוי על גיהוצים רבים, כי בזה אני פחות מאמין.

אלוף אברהם ארן

דרך אגב, אני רוצה חיילי חיל אוויר כאלה שהם בקבע או קצינים, עם דקרון, אלא שלא הולכים כמותו אלא שזו התלבושת שלהם. פה, במחנה מסכל, הם נראים שלימאזלים בושק כמו כל טמטא החיילים, למרות הדקרון. אצלנו הדקרון הוא יפה כי אנו לובשים אותו תגימה. אם אתה הולך עם זה, נוסע עם זה טרמפים והכל ואין עוד חליפות דקרון, זה נראה מלוכלך ומטונף בעבור יום.

אלוף ישראל סלו

להיפך, זה בהיר וזה הרבה יותר מלוכלך.

רב-אלוף דוד אלעזר

ומי שדיבר על גשם, שטיפת גשם נופלת עליך זה פוגע לך ישר בבשר החי.

אלוף ישראל סלו

אני יודע שבדקרון, אני יושב לפעמים באוטו וקורא עיתון, אני אחרי שעתיים המכנסים שלי שחורים.

רב-אלוף דוד אלעזר

הבעיה היא של משהו שלא מתקמט.

אלוף אברהם ארן

הרצל, תענה.

רב-אלוף דוד אלעזר

אני מפריד את עניין הרכב כי על זה יצא חומר נפרד ואנחנו לא דנים על זה. אני מדבר על האנשים. אני רוצה להזכיר שגם בדיון הקודם הרמטכל סיכם שהנושא של משטרה צבאית היא איננה נושא של משטרה צבאית חלילה לא בחיל האוויר ולא בחיל הים. אז השאלה היא פשוטה כיצד צה"ל יושם את הפיקוח שלו בצבא. הכלי היחיד שישנו זה המרחבים הפיקודיים שלהם ישנה המשטרה הצבאית המרחבית, הפיקודית לכן כאשר מדובר על סך הכל חיילי צה"ל ולא משנה אם הוא צולל או שייס או טנקיסט או מטכליסט וכדומה, כשהוא לא נמצא במחנה שלו, ונמצא בחוץ, הדרך היחידה לפקח זה אם הפיקוח המרחבי הקיים. ולכן אם יטוכם כאן על צוותי הפיקוח כפי שהם, אותו מפקד צוות פיקוח לא יבדיל בין איש ח"א ואיש ח"י ומנקיסט וכל אחד אחר. הוא יראה אותו ביוק כמו חייל צה"ל רגיל.

אלוף הרצל שפיר

מי יחליט מהי שצרים קצין?

אלוף בני פלד

רבע אחד. על העניין של העצירה אמרנו, האחריות לקביעה חזו היא של אלוף הפיקוד. מהו עושה אותו? הוא לוקח אותו ומחזיר אותו ליחידה שלו, כלומר, את איש אספא אנשי חיל האוויר להכניס אותו ליחידה.

אלוף הרצל שפיר

4 אוק' 73
מנ-341-348
עוזק מס' 3 מתוך 8 עוזקים

אני רוצה להזכיר עוד דבר אחד שהדבר הזה נעשה בתיאום מוקדם עם היחידות. כלומר, ה"א יידע שבאותו היום או באותו שבוע בצוותי הפיקוח צנתנה הוראה להחזיר חיילים לבסיסים. אותו מעקד יחידה בחיל האוויר יידע את זה. אם אתה תבוא ותאמר, הלא העניין מחייב תיאום ומה יש גם אגממט הנחיה שהדברים יהיו מתואמים. אם תחשוב שלא, תבקש את אלוף הפיקוד שלא. מבהינת סמכות, כאן, בהתאם להצעה הזו זה מסמכותו.

אחר כך דברי סגן הרמטכל.

2 סוד ביהמ"ד

4 אוק' 73
מנ-341-348
עומק מס' 3 פתוך 8 עותקים

בעניין הנסיעות המרטינות. ז"א שימוש באייליט....

אלוף ישראל סל

אני הצעתי גם להציל לא לדבר על זה, כי זה לא פניה את דעתי
החלק הזה.

רב-אלוף דוד אלעזר

אני אף מדבר/לל הצד של מה מותר ומה אסור אלא על הקריטריונים.
אני רוצה להגיד, לפי דעתי, לפי מותר להרשות ולפי לא.

אלוף ישראל סל

כל הפרק הוא לא טוב וצריך לעבד אותו מחדש.

רב-אלוף דוד אלעזר

רק ל-קמפ"ר, אצא הוא צריך אלופי שביום פחות אכמה לו. לנו
אכמה כיום אולי יותר. אני רוצה שתבין על מה מדובר. מדובר האם
נחג, איש שהמולדת ^{לקחה} אותו ל-3 שנים לצבא, האם הוא יכול להסיע

אלוף ישראל סל

אשה למספרה?

אני מבין שיש לך תיזה, אבל זה לא לעכשיו.

רב-אלוף דוד אלעזר

לא, אני רוצה שה-קמפ"ר, כבר מחר יידע מה צריך להקמיד.

אלוף ישראל סל

אני יודע כבר אפמול. אם אחם נותנים לי מקודה אז אני מבצע.

ה-קמפ"ר

בעניין תלבושת. הלוא אני הייתי אחד מאלה שהציעו. ודרך אגב,
זה כבר כמה שנים זה היה עובר, שהיה תלבושת אחידה בצבא לחורף
ולקיץ. ואני גם בעד תלבושת אחידה. ז"א כל זרוע תלבושת אחידה -
זה לא. אבל לפחות קיץ וחורף אני בעד זה. אבל אני נגד קביעת הלכות בעניין בלי להתייחס לזה כמו
לכל מערכת. אנו צריכים לבחון את זה, לבדוק את זה, לראות אלטרנטיבות, לראות דגם כמו בכל מערכת
ולחלטים. אחת אנו יכולים לעשות שוויות. אני מציע שיציגו לנו אלטרנטיבות כולל אפילו חיילים
לבושים וכן הלאה. נגיד אם הולכים עם טוודר, עם אפודה, מה עם הדרגה, מה עם אותות הצטיינות?
אז אנו צריכים לשקול את זה ולראות ממש את החייל. החר כך השאלה של הבהגים התשתוניים, בגדי צמר
או משהו כזה. אפודה ומעיל לא מספיק. כי לפי דעתי ברבע ששנו נותנים אור ירוק, ככה צריך ללכת לצבא
ותלבושת החורף היא תלבושת חגיגה, או תלבושת אני בעד ההצעה, אני בעד לבחון את זה לראות
דגמים לפי שמחליטים. אולי גם צריך לשנות את סוג הבד? של תלבושת הקיץ והחורף האמידה? אנחנו צריכים
לפי דעתי, לבחון את זה כמו שבדקים כל מערכת.

אלוף הרצל שפיר

אתה צריך דוגמן בשביל לראות איך זה נראה עם טוודר ומעיל רות, לא
לבשת אף פעם?

אלוף ישראל סל

אני רוצה להגיד לך למח, כי אני למשל, הלוא אנו לא יכולים לעשות במורם
מסכל בדיקה, כי אני, אם תהיה בדיקה, אני ארצה לבדוק איך זה מסתדר
עם כל דבר. עם אקדה, עם חגור, איך זה מסתדר ל-מ"צ מבחינת התורה.
למשל, תלבושת החורף לא מסתדרת עם חגור ועם תגורה או עם אקדה. כשעשו אותה אולי לא חשבו על זה,
אני לא רוצה שעוד פעם לא נחשוב על זה.

זה טעון בדיקות. כל הדברים האלה, כל ההשלכות והמשמעויות. אולי צריך בד קצת אומר, אולי צריך דוגמה של צבא נורמאלי. לא יודע. אני למשל, לי לא נראה אפורה. לי נראת אפורה רק כבד תחתון. ז"א אם מעל לאפורה אני לובש את מעיל הרוח, את המעיל הזה היפה שהוא יותר חיילי מתלבושת הוורד, ועם הסימנים ועם הדרגות - נראה לי אפורה. המעיל כמו שהוא התקני הוא הכי יפה. חייל אפילו הכי שלימל נראה בו בן-חייל, אם הוא מכופתר והריצ'רן סגור זה נראה חיילי, זה נראה יפה. אבל סוודר לא נראה לי כתלבושת חיזונית. לשבט במשרד עם סוודר - כן. כמו שאתה מוריד ג' קס במשרד. מצד שני לעבוד לא באימונים בסוודר כי הסוודרים נקראים באימונים, ומתלכלים וסופגים לכלוך ולא כטיפולים ברכב או בשקים. ולא ללכת ברחוב בתל אביב בסוודר. אניגד זה. כי זה כבר לא תלבושת הורף. ואם כן סוודר אני רוצה לראות 2 אסמק חיילים, 1 לבוש עם סוודר כרמל ו-1 לבוש עם סוודר וחגורה אחת עליו. אולי זה משנה את כל הצורה.

אלה דברים לבדיקה כמו שבדקים כל אמצעי אצלנו וכל מערכת. לא יתכן שנחליש על זה פה בחדר. אנוני בחדר יכולים להחליש על הפרינציפ אבל על הפרטים בדיוק צריך לבדוק. יש וועדת לבוש. ושיציג לי. זו הצעה בדבר התלבושת, אחת יש סבבה שאנו ע' נעשה שגיאות חמורות מאד. ועוד דבר, זה נושא שאי אפשר לבוא אתו לשוק כל יום. כי יצחקו מאתנו. ז"א מה שנחליש עכשיו בטוח שברפסכל החז לא יוכל לשנות בחורף הבא. יעשו מאנצ'אמקט צחוק. וזו מזה אנו מצטיידים וקונים. אז אני מציע שזה ייבדק הפרינציפ נראה לי. אסמק צריך לבדוק אותו. צריך לבדוק כעת את הפרטים.

מה שנוגע לעניין תוליות הפיקוח והעצירה. אני נגד, ודרך אגב, למרות ההסבר ששמענו, המשיכו בהמשך כולל ר' אכ"א לקרוא לזה עצירה. מדוע? כיוון שפורמאלית זה לא עצירה. בפועל זו עצירה. והחיילים, זה כמו הכלב, השאלה היא אם היו יודע שהוא לא נוסך. החיילים בטח לא יעשו תוצות. וזה נקרא לפצור את החיילים של צה"ל ברחובות, ובכבישים, ולהפסיק להם תופשות וכו'. אני נגד עצירה שרירותית ברחוב, כלומר, את חוק השיפוט מגדיר על מה עוצרים ברחוב חייל. א. וזה על עבירות מסוג מסויים שכאן מדברים. אני נגד זה שאנו נעצור את חיילים בלי שמי שעוצר יודע את כל הנתונים. המון פעמים החייל לא אסמק אשם. המון פעמים אשם או איזה סמל או קצין שהחיל נראה כך. למשל, חייל אמרים לוו לך תאקו, או לך תעשה דבר כזה וכו'. אני מדבר על זה מהחיים. והוא אומר המפקד, אני לאסמק אסמק כי ההסעה ב-5, לחמש ומסדר היציאה ב-5. והוא אומר אין דבר, אתה משוחרר מזה. והוא סותב פוזי זבל וקופץ על המכונית או המשאית ברגע האחרון ואני נוסף לזה עוד פוצר אותו ושולל ממנו את החופש אז נכון, אחר כך יתלו את חסמל או את ה-מ"מ - אולי. כלומר, מי שיעצור לא יודע מה שהוא עושה לא יודע את ההשלכות, לא מבחינת העול ליחיד ולא מבחינת תוצק לצבא, ליעוד. פה אתה גרמת כזה למישהו בבסיס חיל האוויר או לפלוגה של השריון, או אסמק למישהו אחר, אתה לא יודע בכלל. ולכן זה בדיוק כמו שאני מתנגד שיתפסו מכונית של יחידה, או כמו שאני מתנגד שראש מה"ד מכיוון שאלוף פיקוד לא עשה כך וכך ר' מה"ד לא יתן אמצעים לאימונים. כלומר, אתה לא יכול להתגבר בעצמנו. כלומר, אתה לוקח מכונית, אם אפשר לקחת משישה מכונית לשבוע, משאית, סימן שנתנו בתקן משאית מיותרת. פשוט מאד, או שפונקציות ומשימות צבאיות לא מתבצעות, או ששירותים לחיילים לא מתבצעים. בשביל מה שהמכונית הזאת. לכן אני אומר, אני נגד העניין. אני אומר, תוליות פיקוח כן. מה המפקד תוליות הפיקוח? ואל תתפסו אותי באמצע, כי תמיד לי עוד מעט, למח צריך שם תוליות? תפקיד תוליות הפיקוח לראות את החייל, לשפוט אותו, להרוץ משפט אך הוא נראה, לרשום בדיוק מה לא בסדר ולשלוח את זה ליחידה שלו. למח את זה לא מספיק ששופט צבאי יעשה? כי אם שופט צבאי עשה את זה אז שופטים את החייל ובמשפט צריך להביא עממקא עדים. ואתה אצמק השופט שלם רואה את הדברים

צריך לחרוץ אצל דין אם הוא אסמא אש או לא. לעומת זה אם תחוליה במקום עושה חצי מעבודת השומט במובן הזה שרשמת איך נראה החייל הזה, ומה לא היה לו ומה כן. השומט שלו ביהודה יודע אם הוא אשם שלא היה לו סודר או זה האפסאאי שלו אשם, או ה-מ"מ שלו אשם. אבל לא יעמדו בספק העובדות שכך נראה החייל ברחוב אלנבי בתל אביב. לכן צריך את החוליה.

סיבה שנייה שאני מציע, שהדוח שהחוליה הזאת מביאה, תוך 48 שעות צריך לקבל דוח מה האפסאאי הנקציה שנקשה. זה יחייב אפילו, אם אדם יצא לחופשה רבע שנתיים זה יחייב את היחידה שלו לקרוא לו מהבית. כי תוך 48 שעות צריכים לדווח על הנקציה. כלומר, אני עושה את העצור הזה הרבה יותר אלגנטי. א' - היחידה תעשה את זה.

ב' - היחידה יודעת מה היא עושה. אם למשל החייל הזה נעשה פכיון שיש בעיה המורה מאד, אמו חולת סרטן וכל הלאה, וזה דבר שידוע מוב למפקד שלו וזה לא פעם ראשונה, אז הוא לא יחזיר אותו כעבור 48 שעות בשביל להודיע על הנקציה, אלא הוא יודיע למי שהוא צריך לדווח לו, שהחייל הזה הוא מבקש אישור לדווח עליו רק בעוד 7 ימים מכיון שיש מקרה מיוחד. זה יכניס את עניין למערכת של קונטרול ובקרה. הצורך להמיל סקציה ובאמת להוכיח.

חלק מהפיקוח שלנו צריכים להיות טרננים לפיקוח מפקדי היחידות. האם הם באמת פעלו ומה הנקציה שהם עשו. בדרך כזו אפסאאי מצאו כמה צימורים ביד אחת. בין היתר נאלץ את כל דרגי הפיקוד להיות באמת ממקדים ומנהיגים ולעשות את הובתם בתחום הזה שהרצל דיבר עליו. כי אני מסכים עם הדבר הבסיסי שאמרת. זה תפקיד של המפקדים. כלומר, חוליות הפיקוח אפסאאי צריכות להיות פלו עוזר למפקדים בדרך הזאת שאני אומר. ולא אפסאא אחרת.

מה המסדנו? המסדנו קי פקס אחד. כי הצעה שמדובר עליה כאן, הנקציה בעצם מופעלת מייד. כי הנקציה הכי גדולה זה לא המשפט שיהיה לחייל אחר כך אלא זה שהמסקנו לו את החופש. הנקציה מופעלת מייד.

זה לא כשיגרה.

אלוף הרצל ששיר:

חוליות הפיקוח הזאת, אם זה לא כשיגרה, אני לא יודע על מה אנו דנים. אם אני מוציא חוליית פיקוח לרחוב, וחייל החופשה שלו היא בציגור לפקודות ובציגור להוראות, אני מבין שאני צריך להחזיר אותו ליהודה שלו.

אלוף ישראל טל:

לא. לא כך כתוב, לא זו החצעה.

אלוף הרצל ששיר:

אז אני בעד זה שלא תהיה סמכות לחוליה. אפילו חייל אחד לאלהחזיר. לעומת זה מה שאני מציע זה שהחייל הזה, גם אם לא החזירו מהבית, נגיד שהוא יצא רק ל-24 שעות והוא חוזר למחרת. ועשו אותו חשבון, ומאד יעשו אותו חשבון, כי מפקד היחידה כמה שופטים את ההישיגים שלו בסוף. אם באמת זו תהיה השיטה שלנו, כלומר, אנו באמת גאלצים את ציגור הפיקוד והמנהיגות לספל לצאק בגושאים האלה. אז אם החייל יעשו אותו חשבון. פעם שנייה הוא יזהר מאד מאד, ויותר מזה, פעם שנייה יהיה לו מאד מאד אכפת אם חוליה

עשתה עליו דוח או לא, והתופעה שגזירה עדים לה היא תהיה התופעה הנורמאלית כשנתחיל לראות חיילים לא לפני חוליית מיקוח כזאת אצלנו שיטלחו להם הפעם ושה לא יהיה עוד פעם. לזה זה יבוא, ולזה מה שאחזק צריך לדאוג. לכן אני נגד השיטה הזאת. אני בעד חוליות אספק מיקוח, ולא סתם שוטרים צבאיים מהסיבה שאמרת. אני אבל נגד השיטה. אני לא מדבר על מקרים מחפירים. יש מקרים שבהם בלי קשר לחוליות מיקוח יש לעצור חייל מייד אפילו אם מצב אספקטואלי מסתמך על משפטי, אפילו אם הוא מחפיר, מתנהג חתונה בלתי נשלמת, וכן הלאה. אני לא מדבר על הדברים האלה.

דרך אגב, לא יהיה דבר שיביא לפגיעה מוראלית ולחתרנות ממש סוערת של כל הנער, על המנהיגות של הצבא, ועל ועל הצבא ועל עצמו מהדבר הזה, שיפסיקו חומשות ברחוב לחיילים. אלא יהיה דבר שיגרום למרי ולפגיעה במורל ובהתמרמרות יותר חמורה מה בלי לשלם לנו את הדיבידנדות שלא לק את אשכנזינור המיקור מסמך באמצעות המנהיגות הנכונה אצלנו סדר בנושא.

הם יצטרפו לחיילים.

אלוף בני פלד:

שכחתי באמת את הסיבה הזאת. אם לא תתקבל דעתי, אני מציע לחילופין

אלוף ישראל סל:

שבשום אופן אסור יהיה למישהו פרט לפקד יחידה להפסיק לקצין

רס"ר ול-רס"ל לפחות, זה לחילופין אם לא מקבלים את דעתי, ואני

גם מציע שדין החיילות יהיה אותו דבר. בשום אופן שלא יפסיקו לא לחיילת לא ל-רס"ל לא ל-רס"ר

ולא לקצינים. זה לחילופין. אני מתנגד שלטן צופי העורף או לטוראי האחרון שיעשו את זה. אסמך

(אחר כך סיכום הרמטכ"ל.)

סודי בזהר

4 אוק' 73

מב-341-348

עומק מס' 3 מחוץ 8 עומקים

רב-אלוף דוד אלעזר:

א' - כל הנושא הזה קם ונופל עם עבודתם של מפקדים. זה הדבר חכי חשוב. אסור לשכוח אף לרגע אחד שכל מה שאנו עושים אם זה במיקוח או במשטרה צבאית או במקורות זה בא כדי להמקדים יעשו

את עבודתם. עם זה, זה קם ונופל. ולכן אותם צוותי המיקוח והמשטרה הצבאית צריכים לספק לנו אינפורמציה. והאינפורמציה הזאת צריכה למצוא את ביטויה. ואנו עובדים עכשיו גם על חוות דעת חדשות. אבל עד שיש חוות א דעת חדשות היא צריכה למצוא את ביטויה במכתבים לקצינים שנכנסים לאספק למיק שלהם, שאצלו הופעות חיילים לא היו בסדר. זה צריך להיות משולב בשיטה שמקדים נקראים למפקדים. ואני עשיתי את זה עם מפקדי היחידות, אני המסקתי בשיטה הזאת בגלל בקשות אלוף מיקורים ומפקד ח"א אז שאמר לי: לפני שאמח קורא להם, תן א לנו לקרוא להם. אז חנה אני אתן לכם לקרוא להם. כלומר, שמח"ט יקרא ל-מג"דים כשהם לא בסדר, כשיש דיווח. שאלוף המיקוד יקרא ל-מח"טים ול-מג"דים אם הם כבר נקראו פעם. ואני רואה את הדוחות האלה, כשאני רואה יחידה חוזרת פעם-פעמיים אני אשאל את אלוף המיקוד: אלה ואלה כבר היו אצלך? העניין לא בסדר - ייקראו גם אלי. ויקבלו על זה מכתב וזה אף יכנס אליהם אספק למיק.

אלוף ישראל שלו:

רק מילה אחת. למה שהתחליף לא יהיה עד הסוף? למה שבמקרה כזה אחת לא תקרא את האלוף אליך, לא את ה-מח"ט?

רב-אלוף דוד אלעזר:

זה אני כבר עשיתי, אבל כמו שאני אומר גם לאלוף המיקוד, אתה תקרא ל-מח"טים, אבל אם מג"ד גולני חוזר פעמיים-שלוש שאלוף המיקוד יקרא לו.

אלוף ישראל שלו:

זה לא נראה לי. אצלי נראה שצריכים לדרוש אדין וחשבון מלא.

רב-אלוף דוד אלעזר:

יש דין וחשבון מלא בגל צינור המיקוד, אבל את מישהו אלא בסדר אמר לדרג כלפי מטה. אצמי אני אומר יותר מזה, אם יתברר לי ש-מג"ד 12 זה קרה לו 7 פעמים והוא נקרא ל-מח"ט והוא נקרא לאלוף המיקוד ואצלו הופעות חיילי בדור 12 לא בסדר, אני אקרא לו ואדיח אותו. זה הדבר הראשון. מיקוח בכל צינור המיקוד.

הדבר השני הוא מי נמצא באיזה צד של הבריקאדה? בדברים האלה קל מאד ליצור את הבריקאדה במקום הלא נכון, ששצד אחד נמצא המטה הכללי וצד השני המשטרה הצבאית, ואולי אלוף מיקוחים, ובצד שני הנוער ומפקדי היחידות. ולכן אני במדיניות נגד ענשים עקיפים. זה נכון גם על אנשים וגם על רכב. כי מה קורה? אני חורג, אני יודע שזה נופח לשבוע הבא ואני נותן דוגמה. כשאמח לוקח מכונת של יחידה ואמח מחרים אותה כדי להעניש את אפק מפקד היחידה, כי הנהג שלו היה לא בסדר. אתה שם את הבריקאדה במקום אצ הלא נכון. הוא שלה אוטו, והנהג מנוול ונסע לא כמו שצריך. האוטו מזה, צריך לקחת בבוקר את קורס ה-מ"פים של בה"ד 3, והם צריכים לצאת לשטח, אז אתה דופק את הקורס, ואם החניכים, ואת המדריכים, ואת מכונת האימונים בגלל זה שחנהג היה מנוול. ואמח עומח את הבריקאדה בינך ובין המפקד והנהג, כי אז הוא צריך את האוטו, והוא אוטו: כן, אם אפשר, ואני אמרחי לנהג לנסוע כן, הייתה לו רשום, לא היתה לו. כי היא במחנה השני. במקום זה תקרא למפקד, הוא יקבל את האוטו אבל שידפוק את הנהג. היחידה שתמשיך לחיות. מתי זה עובד? זה עובד כשיש שיטות מעולה עם המפקדים. זה עובד כאשר

4 אוק' 73

מנ-341-348

עוהק מס' 3 סחוק 8 עוהקים

אותו ממקד שאהא מטלמן אליו בלילה ואהא אומר לו: יש לי פה אושו שלך עם נחג. אז הוא אמר: צבסדרי, אחזיר לי את האושו אבל אני כבר עושה חשבון עם הנהג. והוא קורא לו, והוא שומע אותו, והוא צבסדרי. אותו לביה הסוחר, והוא דואג שזה לא יקרה אצלו יותר.

כש זה מזכיר לי שמאליק? בשאני פעם, כשהייתי אלוף מיקוד צפון לקחתי מ"צ ו-מ"צית של מיקוד הצפון בטרם מחיפה לצפת.

ואני משוחח אתם כל הדרך, מה אתם עושים? הם היו בחוליה בחיפה,

והם עשו דוחות ולתחילים על הופעות ולבוש. אז איך אסמך אתם עושים? אלוף? ואני אומר: בכל אופן כשהייל אומר, דחילקום, אז אתם מוותרים? אז אומרת לי ה-מ"ציתו רק לחיילי השיבה 7 אנהנו מוותרים. לפה? אז היא אומרת לי משתי סיבות: א'- כאלה יש מעט מאד. ואנו יודעים שאם אנהנו מוותרים אחד כזה ומגיישים עליו דוח, אחר כך הוא הופך כהואגן ביחיהו. ורק אתם אנהנו מחשבים. כלומר, העובדה שהיחידה מחושבת בדוח של המסדרה הצבאית, היא עושה את מה שצריך, יש לזה אפקט עצום.

איך חכרית אותם?

אלוף שמאל בוגדרב-אלוף דוד אלעזר

מיקוד צריך להכריח אותם. אני רוצה לא להכריח, אני רוצה

אסמך אתם בדרך המיקוד להגיע למסקנה שה-מ"צ עושה את מה

שצריך. ואני רוצה למשל, לקבל בדידות כל מקרה שעצור מכונת

והחזירו אותה, צריכה להיות שיטת דיווח. צריך לדעת שהנהג נשפט. וצריך לדעת מה קרה לו. אבל לא

צריך להעניש את היחידה. זה אני אומר גם ביחס לכל העניין הזה של ההופעות. אני רוצה את המפקד

אני רוצה את המפקד אסמך בצד זה של הבריקאדה, אני רוצה שיחיה מיקוד, אני רוצה לדווח לו, אני

רוצה לשמוע עליו שהוא אסמך עושה, ואני רוצה למקד עליו. האם הוא עשה זאת.

לי אין שום ספק שאסור לעצור קצין כלשהו, כי זה גובל את זה

את העקרון הזה שעליו נדבר עליו. אני רוצה אסמך אותם שותפים

שלי בצד שלי של הבריקאדה. זה אגב, מחייב גם את האיש יותר.

העובדה שהוא יודע שאותו לא עוצרים ולא מחזירים, וכן אם זה מעצר דפקטו - זה מעצר. א אהא שולל

ממנו את חופש התנועה ואהא מכריח אותו להפגש במקום ואחר כך לחזור למקום, על אותו זמן אהא

עוצר אותו. לגבי קצינים זה בשום פנים ואופן לא ניתן לביצוע. זה להעביר אותם למחנה השני.

אני מוכרח להודות שאני בדיון הזה שיניתי את דעתי ביחס למעצר

בכלל. אסמך ופה אני מקבל את דעתו של שליך. כי אני, כשדברנו על

מעצר, אני בעיני רואי ראיתי רק פודל אחד, רק חוליות שעובדות

באזורי מחנות, מתואם עם המחנה ומחזירים למחנה. כפי שאמרתי אני נתתי דרישה ליונה, אני רוצה חוליה

כזאת עומדת בשער טרפנט ורואה את החיילים שיבאו מטרפנט ומחזירה אותם לטרפנט. אני לא רואה את זה

בעיר, אני לא רוצה את זה ריכוזים ששולחים אותם לכל מיני מקומות. והאמת היא שאני מתחיל לודגיש

בזה פרובלמטיקה כזאת ואפשרויות של פגיעות כאלה, שאני אומר אם ככה, שלא חוליות המיקוד תעשה את

זה. אז העשו את זה בשעה של טרפנט. שיעשו את זה עם היחידות בשערי המחנות שלהם, ושיעשו את זה

היחידות עצמן. אבל לא לעצור. כן לרשום, כן לעשות דיווח, כן לדווח אבל לא לעצור. כי פה אנו

נכנסים למערכת מאס מאד מורכבת של אסמך מעצרים.

4 חוק' 73

מנ-341-348

עומק מס' 3 מתוך 8 עומקים

זה מזכיר לי את מבצע סלביש. ואני כאלוף פיקוד הצפון הייתי
 שם כמה מעטים אצל הרמטכ"ל והתנגדתי בידיים ובגללים למעצרי
 סלביש, כי אני אמצא תשתי את זה בשטח. זה היו עוולות בלי
 צבול ובלי סוף. היינו באים בחיפה עוצרים איזה 20 חיילים, 30 חיילות ואוכרים אותם עד יום ראשון
 בבוקר. זו הייתה פרידות, לחלק מהם זה היה עוול, לחלק מהם זה לא היה מוצדק. זאת היא בדיוק הדרך
 הלא נכונה.

זה גם הענשת ההורים שלהם.

אלוף ישראל סלו

זה בלתי פרופורציונאלי.

רב-אלוף דוד אלעזר

אם אני מחזיר חייל למחנה וזה לא מגיע הביתה לחמש זה עונש
 להורים.

אלוף ישראל סלו

אמנם זה לא יום ב' זה דיון מסכל, מנו לי לסכם.
 ולכן זה מזכיר לי את ^{מעצרי} המלביש של אז. אני זוכר כמה חיילים
 מצויינים נדפקו בגלל כובע אש ונשחרו שישי-שבת. כמה מקרים היו
 שנחנו לוצ פרס ביחידה ושלחו אותו וקרה לו מנצ"ר, קרה לה מנצ"ר. זה בלתי פרופורציונאלי. ולכן
 אני את עניין המעצרים מוריד. חוליות הפיקוח זה לדיווח, זה לרישום, זה בלי מעצר.

רב-אלוף דוד אלעזר

אני מקבל תיאום עם המפקדות הזרועות ולא עם היחידות עצמן. הם
 יתנו את החיילים.

דיווח - החשובה של ה-קמפ"ר פניחה את העם. הדיווח הוא בלצו
 הכי חלכת אל היחידות, זה ביחס לצוותי השיקוח. זה דבר שאני
 מקדים. אומר ה-קמפ"ר, שכשכותבים דוח שלחים ליחידה שלו,
 אוטומאטי, מפקדה ממונה. בכל מקרה המפקדה הממונה מדע.

באשר א למדים. מתמסמסא שאתה אומר שליך על בדיקה כוללת של
 המערכת זה לא רלבנטי, כי אנחנו אילו דיברנו היום על איזה
 שהם מלדים חדשים, צריך לבחון. על מה אנו מדברים? אני מדברים
 על המדים הקיימים. הם טובים, הם לא טובים - אלה הם המדים. חקטיב לי אריה, אני גם צאק כן ראיתי
 אפורה בחיים. אנחנו מדברים על המדים הקיימים. מהם המדים הקיימים? זאת היא חליפת החורף הישנה,
 חליפת החורף החדשה, חליפת השירות ומעיל הרוח עליה. פה אין מה לבדוק. אלה המדים הלגיטימיים.
 דבר יחידי שהוא חורג ממה שאני אומר עכשיו זאת היא התצעה שגם הסוודר א יחיה בגד יציאה. ולי
 הסוודר כבגד יציאה בלצו הכי לא נראה. לא נראה לי מכל מיני טיבות פרקטיות, זה נחמס, וזה נקרע,
 וזה קרוע, וזה לא הופעה וזו לא צורה. ולכן אני נגד הסוודר כבגד יציאה. ובגד יציאה בעיני זהו
 חייל, בחורף שיש לו עליו. או מעיל רוח או חליפת החורף. או שהוא הולך כמו שזה,

ברור, הם - הולכים ככה.

אלוף ישראל סלו

4 אוק' 73
טנ-341-348
עוזק מס' 3 מתוך 8 עותקים

הוא הולך אצטקטג בחליפה....

בניגוד להוראות היום.

כי מה אנו אומרים עכשיו, אנו אצטקטג אומרים עכשיו....

לא, ביחס לאפודת.

בש היום אסור ללכת עם אפודות.

אם אתה בחורש נובכבר וקירי, ואתה לובש את זה, לוקח החייל וטש סוודר.

זו טעות שלי.

המפקד, זו לא טעות אצלך.

לפי זכרונותי, אצטקטג ^{אפודת} זו הייתה תקומתה מעבר. לא?

אפודת אתה רשמי ללבוש כל השנה.

מתי שקר לך.

רגע אחד, בואו א נשמע את ה-קמפ"ר.

עד כמה שאני זוכר, כל הקיץ. חורף - אתה חייב ללכת עם חלבושת חורף. אתה לא יכול ללכת בחורף עם מכנסי חורף אצטקטג ואפודת.

הוא צודק, הסוודר היה בשביל הקיץ. אני רוצה להגיד על זה מילה מכנייה. האפודת ש-צה"ל מנמק למרות שיותר ללבוש אותה בקיץ בעצם היום אסור, כוון שאי אפשר לשים בה את הכובע. אין שאלה כזאת, אם יש בה כוחות - כי לפי הפקודות אסור.

לא חוצאנו אף פעם פקודת שאסור לחבוש כובע.

אני אגיד לזה.

אתה הולך עם סוודר, חלבש כובע על הראש.

מה כתוב שהאפודת תהיה עם כוחות.

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף ישראל שמיר:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף ישראל שמיר:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף ישראל שמיר:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף ישראל שלו:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף ישראל שמיר:

אלוף ישראל שלו:

רב-אלוף דוד אלעזר:

קמפ"ר:

אלוף ישראל שלו:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף ישראל שלו:

רב-אלוף דוד אלעזר:

אלוף ישראל שמיר:

4 אוק' 73

פנ-341-348

עוהק מס' 3 פתוך 8 עמקים

כלומר, ברגע שיסנה מקורה שהכובע צריך להיות או פה או על הראש, אז אפשר ללכת בעצם, אם להיות נאמנים לכל מקורות הצבא, רק עם אגודה וכובע על הראש.

אלוף ישראל סל

או, כמו שהוא אומר, לעשות כותמות.

רב-אלוף דוד אלעזר

אלוף ישראל סל
לעשות כותמות, למי מקורות הצבא אפור. אסור לשנות ציוד, אסור לשנות אמצעי-ההצבא בגד שהצבא נותן. אנחנו יכולים לעשות מקורה חדשה. אני לא אביע שבמקורה החדשה יהיה כתוב שמותר לעשות כותמות. אני אביע שהמורדים שצח"ל קונה ומספק להייליו יחיו עם כותמות. ולא שההייל יעשה כותמות, על אחד אחרת. שאלת עם ההסתוריה, ההסתוריה היא שבסוודר אין כותמות, ומי ששם כותמות עובר על מקורות הצבא.

סליחה, אני הסתבכתי עם הסוודר, תיכף אני אצא מזה.

רב-אלוף דוד אלעזר

אני מציע לחזור לדיון ביום קר.

אלוף שמאל גונן

אני מציע את הסוודר החוצה כי פה לא מספיק ברור לי העניין.

רב-אלוף דוד אלעזר

קודם כל מה שברור לי בעניין המדים: בקיץ - אין ויבות.

בחורף - זה או מעיל רוח, או חליפת החורף, כלמי חוץ. ואני

כרגע לא מדבר על א הסוודר. מעיל הרוח זה כשהחלפה היא חליפת זית. בחורף לא חולכים בחליפת דקרון. חליפת דקרון היא חליפת של קצינים. קצינים, זה קצינים ואנשי קבע. קצינים ואנשי קבע לרוב חבדול יש יותר בחליפת חורף אחת. אג חליפת דקרון היא חליפת חופשה, אפשר ללכת איתה בקיץ גם כמו שהיו חולכים פה, אבל אין בה צורך בחורף. בחורף, קצין שהוא עובד שילך בחליפת הזית שלו בעבודה עם מעיל רוח, כשהוא לא עובד, והוא רוצה להוסיף יפה - יש לו חליפת חורף יפה. לא נחוצה חליפת דקרון לחורף. ח"א - זה במקום הזית שלך. כלומר, ח"א, ח"י חולכים בבגדים החילים שלהם, ואנחנו חולכים בגד האיילי זית בחורף. במילא, כל חופשה, כל יציאה, חולכים בחליפת החורף.

מה שאני משאיר לבדיקה נוספת, זה עם אכ"א, אג"א, וועדה לבוש, זה עניין סוודר. וכן נודיע לכם בנפרד אם תהיה לו כותמה, אם לא תהיה לו כותמה, אם אפשר לצאת אהו או לא. זה נושא שאני צריך

לבדוק אותו בנפרד. להיכרך בנפרד.

אלוף ישראל סל

המפקד, שכחת בסעיף הזה משהוא. כשכתבת את האפשרות של מה בחורף שכחת את האפשרות של בלי מעיל רוח, פשוט חליפת הזית.

זה אמרתי. זה לא שייך.

רב-אלוף דוד אלעזראלוף ישראל סל

עכשיו כשסיכמת סופית, סיכמת רק 2 אפשרויות, בו בזמן שיש 3. אני חושב שפשוט שכחת. אפשרות אחת סיכמת עם מעיל הרוח. סיכמת רק עם מעיל הרוח. חורף, שכחת בלי מעיל הרוח, עם הזית. נגיד ביום שהם מותר להוריד את מעיל הרוח וללכת ככה.

4 אוק' 73
מנ-341-348
עומק מס' 3 מתוך 8 עומקים

רב-אלוף דוד אלעזר

אבל זה ברור.

אלוף ישראל סלו

אז תרשום.

רב-אלוף דוד אלעזר

אני לא שכתתי, כבר היו לי קודם. אמרתי, הולכים בחליפה הזאת, הולכים בחליפה הזאת. בחורף כוחות יבשה או בחליפת זימ או בפעיל רוח עליה או בחליפת החורף.

אני מקבל מה אחזקתה שאומרת שצריך לגמול א את העניין הזה בנסמך, סעיף 9, לגמול אותו אמצע אחר. כלומר, זה לא מצב שמפקד היחידה צריך להורות כל הזמן איך הולכים. אלא להיפך, אלה הבגדים הלגיטימיים, והולכים בהם. בכל מקרה מפקד יגדיר לכל דבר. זה אגב קיים גם היום, אתה יכול להגיד שלאימונים באים עם נעליים גבוהות ולא בחציות. אתה יכול להגיד שהיום יוצאים לחרגיל בבגד עבודה. כלומר, מפקד יכול להגדיר לבוש לסוג ארוע ולסוג מעטוקה. לא הגדיר - לא כתוב בדיוק ככה.

אלוף הרצל שמיר

"יהיה רשאי לקבוע שהלבוש בחורף (ביום מסויים או בחקופה מוגדרת אחרת) יהיה מדי שירות או מדי יציאה. קביעה זו מחייב את כל החיילים".

רב-אלוף דוד אלעזר

אז אני רוצה להגיד שלא ביום מסויים, זה לא מתייחס ליום, אלא שזה יהיה כתוב על דרך החיוב, שהלבוש הזה שחוגגד הוא לבוש שחייל יכול ללכת בו. אלא אם מפקדו הגדיר. אני מדברך על סוג אחר של גיטוח. אלא אם מפקדו הגדיר להעטוקה מסויימת או לארוע מסויימן לבוש אחד, לא הגדיר - יוצא מזה, לא הגדיר ומפקד להעטוקה מסויימת או לארוע מסויימ את הלבוש האחד - רשאי החייל להוסיף באחד הלבושים הלגיטימיים.

מה אני רוצה למנוע? אני רוצה למנוע את מה שנאמר מה, טיקוס מפקד, אני יודע, תל-השומר, או יקום ישקח ויגיד: ילכו רק עם מעילי רוח אטקטס וילבשו את זה רק בקרב או רק בבוקר. זה לא. אתה יכול להגידו להעטוקה מסויימת ולארוע מסויימ תבוא בלבוש אחד זה וזה. לא אמרת לדבר הזה תבואו בלבוש אחד - יבואו אנשים. אני לא אמרתי: תבואו לדיון מטכל בלבוש אחד. הנה באים אחד ככה, אחד ככה.

אני מוכן לקבל את ההצעה שלך שאין יוצאים בבגדי עבודה. יציאה בבגדי עבודה היא לא טובה. אני אבל לא בטוח אם זו מקורה מעשית. אם זו מקורה אפשרית אם זו מקורה מעשית. האם אין לנו מקרים שאתה באמת מצמצם משחרר אנשים מהעטוקה באיזה מקום, ואתה אומר להם: תצאו ותחזרו. אז רק לשאלה הזאת הטובה קצרה.

אלוף יצחק חופי

לפי דעתי, במוצב בפיקוד או בסוללה ארפילרית או במחלקת טנקים, בתנאים שיש חיום שם הם תנאים יותר טובים ממה שיש

4 אוק' 73

מנ-348-341

עוזק מס' 3 מאוך 8 עוזקים

לחם במחנה הקבע. אין שום סיבה בעולם, אם הוא יוצא לחופשת שבת מתוכננת, לא שאמו חולת סרטן או אביו קיבל התקפת לב והוא יוצא א מהר הביתה, זה מקרה יוצא דופן. אלא יוצא לנטיעה רגילה א הביתה, אין כל סיבה שלא יחליף את תבגרים, יש לו מקומות מקלחת, יכול להחליף את תבגרים ולצאת מסודר הביתה. אין שום סיבה ללכת עם בגדי העבודה. כנ"ל באימונים בשבת. אם נמצאים באימון מרוכז, הוא יכול להתקלח ולצאת עם בגדי א'. אין שום סיבה לתת לו לצאת עם בגדי עבודה. אני מסכים עם הקה.

אלוף יונה אמר:

יותר מזה, אין כמעט בכלל מחנות קבע להדבקה יחידות. הם מאורגנים כבר, חיים ככה בתנאי חיים מצויינים.

אלוף שמואל גונן:

הבעיה קצת מורכבת, אני במקרה נתקלתי בה. נגיד, במקד יוצא, מבקר אימונים, נכנס לרכב שלו בבוקר בבגדי עבודה, הוא חוזר בערב. הוא יוצא מהעיר וחוזר לעיר. סיני מחזיקים את עצמם על תקן כזה והמפקדים באים בטיפה ויורדים בטיפה עם בגדי עבודה.

אלוף אברהם אדן:

זה לא נקרא יציאה.

רב-אלוף דוד אלעזר:

אבל הוא הסתובב ברחוב א א אלגבי והוא רצה לקנות סיגריות. והוא בדרך לשדה דב.

אלוף בני מלך:

זה לא נקרא יציאה. הוא בדרך משדה דב זה לא נקרא יציאה.

רב-אלוף דוד אלעזר:

הבעיה היא פשוטה, המפקד, בתפקיד או בחופש בתפקיד מותר להיות עם בגד עבודה אמילו אם זה בחור העיר. בחופש לא. זו ההבחנה דרך אנב, בבאות אמיתיים.

אלוף ישראל של:

אם תמחין.

רב-אלוף דוד אלעזר:

גם היום במקדדות מטכל זה ככה.

אלוף שמואל גונן:

אם חברה יורדים לסדרה ועוזרים באיפה שהוא לשתות א משח, אז הוא יורד עם בגד עבודה כי הוא בדרך לסידרה.

אלוף יצחק חנני:

אני אתמול הייתי עם בגד עבודה, סטתי לירושלים, מירושלים סטתי לחיפה, מחיפה הייתי בשמונה מקומות, לבשתי בגדי עבודה. אבל הייתי מתפקד כל היום.

רב-אלוף דוד אלעזר:

אם תניצ את זה ל-מ"צ הוא יענה לך, אבל ל-סג"מ....

אלוף ישראל של:

בדיון מטכל הקודם אצטמצא התחלה עם בגדי עבודה, קיבלם איזה חרגיל של 35, אבל אחרי זה....

אלוף שמואל גונן:

4 אוק' 73

פנ-341-348

עומת פס' 3 מתוך 8 עותקים

מכל מקום אני חושב, שיהיה בחופשה לא בבגדי עבודה, זה צריך להיות בכל התנאים בכל המהנות. כשנבאים לפקד לראיון אני גורם בגדי א'.

אלוף אברהם אדון

אז אם כן, אני משאיר את החצעה הזאת, יציאות לחופשה אין בבגדי עבודה. במקביל - יש בגדי עבודה ולא חשב איפה.

רב-אלוף דוד אלעזר

זה גם אצטע עונה על עניין המילואים, חלק מהם יוצאים לחופשה בבגדי עבודה אבל ה עונה.

אלוף ישראל טלנסיעות נהגים:רב-אלוף דוד אלעזר

לפי דעתי, מותר לנהג להנות רכב ליד ביתו. אחרת אנחנו לוקחים על עצמנו מטרד גדול ולא מונעים בעצם את המופעה. כי נהג שרובה מה שצריך לי זה לא החנייה, לא איכפת לי שהאוסר חונה בשכונת המקומה. מה שאכפת לי, מהי הוא חונה ואין הוא נוסע עד שהוא חונה. אז גם אני מכריח אותו לא להנות בשכונת המקומה ולא ב-ימ"ח ביהו - את כל הנסיעות הפרטיות הוא יכול לעשות לפני זה. ולכן החנייה במהנות, נדמה לי שהיא מטרד עצום לעצמנו. ולכן חנייה מותרת. אבל לצורך חנייה מותרת צריך אצטע לכחוב בכרטיס עבודה: "רשאי להנות משעה". כלומר, כתבת לו כרטיס עבודה, כתבת לו שאין לאן, כתבת לו שעות. אחת עושה חשבון שהוא יגמור את ההסעה על 10, תכתוב לו, "החל מ-10 חונה". תפסו אותו ב-11 נוסע במקום אחר שהוא היה צריך להנות באל-אביב - עוצרים אותו.

אלוף מנחם פריד

מה יש ^{ההגבלה} ברכב מ-ט"ל ומעלה. אני רוצה להוריד את ההגבלה הזו כי זה לא מעשי.

רק מפקד יחידה.

אלוף בני טל

אז הרמטכל, יכול להוריד את כל ההגבלה. שיכתוב בכרטיס העבודה. ישנו מניין מפורט שאתה רשאי, וז"א כל מי רשאי להגות על כרטיס עבודה הוא גם רשאי לכחוב לו שהוא רשאי...

אצטעל אלוף מנחם פריד

כך אני מבחתי. האם אתם מציעים אחרת? א זה נשמע לי.

רב-אלוף דוד אלעזר

מה אצטעל ניסיונו להגביל את זה לדרגה מסוימת.

אלוף יצחק שחיררב-אלוף דוד אלעזר

אם סמל רכב פארגון נסיעות, היסעים, אז הוא מחליט שזה נוסע מפה וחוזר כבוקר מפה, והוא מחליט שהוא גם חונה. רק שיכתוב באיזו שעה הוא חונה. ואז זה פניה את דעתי.

דרכי יחידות: לפי הוראה ערב יחידה יהיה אחת לשבוע. יחד עם זאת אני ער להופעה שיש יחידה קטנה, ויש יחידה שהיא בהעמקה, ויש יחידה שלא יכולה, אז יהיה אישור לאלופי מיקודים, כשאני

סודי ביותר

4 אוק' 73

פנ-341-348

עומק מס' 3 מחוך 8 עומקים

אומר אלוף פיקודים, זה כולל זרועות, ינתן אישור בכתב ליחידה לשנות מנוהג זה. אז אלוף פיקוד יכול לתת אישור ליחידה של, אני יודע, ר' מה"ד יכול לתת אישור למפקד מערכות לא לעשות ערבי יחידה. למח זה 2 קצינים ו-3 חיילים, ויהיה יותר טוב שלא יעשו ערב יחידה. ערב יחידה באי אורדר" זה אצל ערב אחד בשבוע. אלוף פיקוד רשאי להרוג מזה בכל צורה שהיא, או לפרקי זמן א יומי רחוקים או א לא רק לשחרר יחידה מערב יחידה, כאשר היחידה או משום שהגודל שלה או התעסוקה שלה לא מאפשרים את זה.

אחת דין ביחס ליציאה. רק אלוף פיקוד יכול לאשר ליחידה טמחרי ערב סגור חם יוצאים. יש יחידות כאלה, אם זה חופר לינה או דברים כאלה, תוציאו א להם אישורים, י יחידות אצל אלה ואלה יכולה להיות

יציאה אחרי ערב סגור.

עניין ח"ס חס"ח. עניין ח"ס חס"ח אותו דין, בפרינציפ יש הרבה מאד יחידות שזה טוב שיעשו חס"ח חס"ח. הכוונה לחיילים ולא לבעלי דרגות. לא עושים לבעלי דרגות חס"ח חס"ח, עושים לחיילים. התעמלות בוקר כן, אבל זה אנו גדבר בנושא של אימון גופני לצבא ולקצינים. גם כאן אלוף פיקוד רשאי להרוג מ-ח"ס חס"ח בערב סגור, לקבוע לאיזה יחידה כן, לאיזה יחידה לא. יחידה קטנה בתעסוקה של תורנות לא יעשו, אבל אם אתה חס"ח אומי: מפקד מחנה מטכל, עשה ערב אטטט סגור, בבוקר שיש על המגרש מאה ילדות ויעשה להם רבע שעה, ח"ס חס"ח. זה רק למובנה. יש יחידות עכן, יש יחידות שלא.

זה מקורה שזה הוסף להיות חלק אורגני של פעם בשבוע או של ערב יחידה?

אלוף אברהם אדון

זה לא קשרו כהוראה, זה קשרו כרעיון לביצוע. כלומר, כל יחידה שאחז עושה לה ערב סגור ולנים ביחידה זה הבוקר האידאלי לעשות להם את זה.

רב-אלוף דוד אלעזר

שני דברים, כפי שכתבתי לב, א כל עניין הנסיקות הפרטיות, אנו ננסה את המקורה הזאת עוד פעם לפני המיכוס שלה.
ב' - עניין הסודיות, נעשה בדיקה נפרדת.
ג' - החוליה, אני/רואה פה את החוליה, פהי החוליה המקורה של כל

הדברים האלה. ר' אכ"א בבקשה.

החלק הראשון - ברבע שתכנס.

אלוף הרצל שפיר

לא ברבע שתכנס אלא ברבע שאחז הפרטמי את זה כמקורה.

רב-אלוף דוד אלעזר

לא, ברבע שאחז אומר שזה מסוכס אז אנו מפרטמים את זה. זה לא בעיה.

אלוף הרצל שפיר

אז ברבע שזה הפרטמי על ידי אכ"א זה לתחולה. פה שאני פאד מבקש

רב-אלוף דוד אלעזר

זה להקפיד על המקורות האלה במלואן כדי שלא ייווצר סגנון שונה במיקודים

שונים. לדווח אם יש בעיות. מקורות תמיד אפשר לעדכן. עד כאן, אנו בזה נסיים היום, אנו נעבור על

החוכמה הזאת ובה נסיים את הנושא.

סודי ביוגר

5110

מזכירות הפיקוד העליון
לשכת הרמטכ"ל
מנ - 341 - 332
24 ספט' 1973

עו"ת מס' 3 מחוץ 8 עותקים
מסמך זה כולל 44 דפים

דיון המטה הכללי של צבא-הגנה לישראל 29-73

24 ספט' 1973

24.12.73
341-11

נוכחים:-	יו"ר	רב-אלוף	ד' אלעזר
	מר		י' עירוני
		אלוף	י' סל
		אלוף	ה' שפיר
		אלוף	נ' קין
		אלוף	א' זעירא
		אלוף	י' חופי
		אלוף	ר' זאבי
		אלוף	ש' גונן
		אלוף	ב' פלד
		אלוף	ב' תלם
		אלוף	א' אדן
		תא"ל	י' אפרח
		תא"ל	י' טמיר
		תא"ל	י' יעקב
		תא"ל	י' אלרון
חסר:-	תא"ל	מ' מרון	
ממ"ט:-	שר הבטחון	ע' שר הבטחון	
	ר' המוסד	הא"ל	י' ליאור
	תא"ל	י' רביב	
	ע' ר' אמ"נ למחקר		
	אג"מ רמ"ח/מבצעים		
	רמ"ח מני ים		
	אל"מ	ד' שיאון	
	אל"מ	ע' אילם	
	שליש שר הבטחון		
	סא"ל	א' שלו	
	רס"נ	ג' זוהר	
מזכירה:-	רס"נ	ח' ורדי	
קצרים:-	גב'	ל' אונגר	
	רב"ט	ה' אסטריין	

(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)

(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)

ל סדר היום:- סעיף 1: אינפורמציה
סעיף 2: הערכת מצב

הדיון נפתח: 0900
הדיון ננעל: 1315

עוֹתָק מִט' 3 פֶּחוּר 8 עוֹתָקִים
מִסְמַך זֶה כּוֹלֵל דָּמִים

רב אלון דוד אלעזר:
~~רב אלון דוד אלעזר:~~

191.

על כל מניח לא בשלב ראשון.

ל-מדרה"ב בארון מתי"ם.

במחילת החודש הזה מייגדה רוטית, מסוג פטייה, שפירחה בדרום ים סוף, כלאסטוסטוסים

ממה שממוב בעימוניט בקער ל-יוזף שער. מה שכן יכול לאססנא לקרוח ב-הרוב ששגו הנשיא יתפער.

3/...

24 ספט' 73
מנ-332-341
עו"ת מס' } מתוך 8 עותקים
מס' זה כולל דפים

חא"ל י. אלרון:

(המשך) שגובלת עם הדח. לחקוף את ראדת בשבועות הקרובים, בפעולה מתאומת, סעודית-אומנית-תימנית. כמו הדבה תכניות קודמות בנושא הזה, יתכן גם שמזה לא יצא שום דבר. אך אני רוצה להדגיש כי ישנה בהנחנת סעודיה נטיה רצינית מאד לחסל את ראדת-סעודית. ראדת בגלל הנטיה הקומוניסטית שקיבת שט.

אלוף שמואל גונן:

יש צבא למדינות האלה?

חא"ל י. לאא אלרון:

לסעודיה יש צבא, לתימן יש צבא, ל-אומן יש צבא. הצבא ב-אומן מוחזק ע"י קצינים בריטים, קצת ירדנים, אבל גם ל-ראדת יש צבא, יש להם קצת עזרה קובנית.

אני עכשיו עובר למצרים. הדבר הגדול שקרה ל-למצרים החודש הזה זה חידוש היחסים עם ירדן. והמכה המצרית כלפי מניס וכלפי חוץ, היא

26

שאי אפשר להשאיר את החזית הערבית מול ישראל ללא שיחוף ירדן בגלל המקום הגיאוגרפי ש-ירדן חופשת במיקומה הגיאוגרפי עם ישראל, ובגלל כוחה הצבאי שאינו מבוסס לנמרי. יחד עם זאת ישנם לחצים העמולחים מצרים על ירדן בכיוון לשכנוע ירדן, לאפשר את חידוש הפחה מגבולה, דבר לפי שתי לא יחזיקו. ישנן לסאדת בעיות מנימיות בעיקר עם הסטודנטים, הוא מאד מעוניין שאסאדתא שפחומות הסטודנטים לא יתחדשו עם תחילה שנה הלימודים, הוא העמיד למשפט כ-100 סטודנטים. את אלה שהם יוצאי אונברסיטת אלכסנדריה הוא לא מעמיד למשפט כי החברה אלה מודים שהם בעד המשטר. לגבי הסטודנטים שהם יוצאי אונברסיטאות קהיר הוא דחה את המשפט, אך הם עדיין מועמדים למשפט. הוא בעיקר באונברסיטת עין שפט, ושם הוא קיבל המיכה במדיניותו פחות או יותר, ולכן כנראה שלאור זאת גם אותם הוא לא יעמיד למשפט. ובצורה כזו של מצד אחד הסטודנטים מועמדים למשפט ומצד שני הוא בא לדבר איתם, הוא מקוה שיגיע לאיזה שהוא הסדר איתם. הוא לא יפאצא. ישמחו והם לא יפעלו נגדו. אני רוצה גם לציין בהודמנות זו ש-סאדתא איננו איש בריא,

בשנה שעברה היו הרבה ידיעות על מאמץ מצרי לבנות צינור נפט בין ים סוף לבין אלכסנדריה, על ידי הון צרפתי-גרמני-בריטי. ובחודשים האחרונים היו ידיעות על כך, שהפטיה היא-לבאצא לבצע את זה עם הון ערבי. סוף סוף בימים האחרונים הודיעה מצרים שהיא ביטלה את התוכנית לבנות את הצינור, אם הון מערב אירופי, והיא תיבנה איתו עם הון ערבי, מצרי-כח-כח. כוהתי ואולי גם טעודי. זה מראה על נטיה חדשה שקימה סעודיה ובכויות להשקיע כסמים ב-מצרים. אנשים פרטים משקיעים כספים בבנינים ומלונות, וזוהי פה המדינות שה מוכנות להשקיע בצינור זה.

המצרים מועלים גם באפאציה ב-אפריקה וכנראה שבקרוב יטלחו קבוצה של יועצים צבאים, היועצים יהיו מיחידות חי"ר וקומנדו. המפקד יהיה אלוף משנה. וכולם צריכים לדעת צרפתית. זו חלק מהאומציה הערבית שבעיקר מצרים לובית לחיזוק הקשרים עם ארצות אפריקה, ולאצאצא ולעידוד ניתוק היחסים עם ישראל.

בעקבות הקרב האווירי עם סוריה, קיים מצב של כוננות עליונה בחיל האוויר המצרי, היו להם חששות מאד ריאליים שחורגיל שעשינו לשוריה כפי שהם ראו אותה

24 ספט' 73
פנ-341-332
עותק מס' ; מתוך 8 עותקים
מפני זה כולל רבים

הא"ל י. אלרון (המשך) כלומר פרובוקציה למשיכה לקרב אוויר. אנו נעשה גם לפצרים. ועשו שם הכנות רציניות מאד.

שמי הצוללות שחזרו לפני כ-שנה משורציק ל-ים סוף כנראה שמתכוננות לחזור ל-קצבי על מנת לעשות שיפוץ חדש.

בסוריה היו חששות מאד רציניים לתקיפת אווירית, עד כדי כך שהם פיזרו את החיילים בכל מיני בסיסי הדרכה, ובסיסים אחרים. והכוננות היתה גבוהה. לאחר כמה ימים הם החזירו את המצב לקדמותו, אך אני רוצה לציין שהיו חששות מאד ריאליים בסוריה שאנו עומדים לתקוף.

- א. בקשר לפלישתנאים, אז אנו רואים את הפלישתנאים בהחלט במצב של דילמות במפץ האחרון, כאשר שני הדברים העיקרים שקרו: שלושה א. סגירה כל מלשתיך בדארה ע"י הסורים.
- ב. חידוש היחסים בין מצרים לירדן, ובעקבות זה חידוש היחסים בין סוריה לירדן.
- ג. מכסכים רציניים בין אצייקה לבין חמאס.

הועד המועל של אשף ישב והחדיין בנושא בין 19 לבין 21 בספט'. וישנם נושאים בהם הם פוכנים להתמודד בעיקר ביחסים עם סוריה, לפחות סגירת כל יציאות דארה. אבל בנושא אחד הם לא פוכנים להתמודד וזה ביחסים שלהם בין חוטיין, והם חוזרים ואומרים כי התקשרות אימו היא רק בתנאי שתהיה חזית פזרחית לוחמת, והדש על לוחמת, ומירוש של שדר ש-חוטיין ימן להם להילחם מגבולות ירדן. הדבר שאני חושב, לפחות בחודשים הבאים לא יקרה. אני חוזר ומדגיש שועד המועל של ה-אשף, נלחם בצורה עיקבית נגד כל הסדר של משה עם ישראל ונגד כל הסדרי שלום ב-מזרח התיכון, אם הם לא כוללים את המוכנות שמירוש מתרון בעיית הפלישתנאים, דאיינו פיזרון 47, הינו כפדינה ישראל תחוסל. אני רוצה עוד לתוסף שאחד מהקלטות של ה-אשף היא להמשיך את הדו שיה עם לבנון בפילים אחרות לא להתכסך עם לבנון ולא לפתוח אצטגל פגבול לבנון לישראל.

יש הרבה יאסאסאס התראות לגבי פוזח בחו"ל. כנראה שהממד גיבדי נמצא בחו"ל ומחפש דרך לאסאסאס אצטגל לפגוע בפזשטים, ואולי גם לחפוף איזה שהוא טעם על מנת להדגמת מקורותיו הכספיים.

בקשר לעצורים ברומא, הרי המברר א. כי שלושה מהם מעילי פתח רציניים ביותר [redacted] לעתה זאת צפוי שהרומאים ישחררו אותם במקורם או מאוחר. יש ידיעות שבידי ה-פזח ישנם עוד טילי זרת ועוד אנשים שמאופנים, ויתכן שהם ינסו לפעול בגאקומות אחרים.

ב-עירק קורה דבר מעניין. גידוע עירק בניגוד ל-סעודיה ולוב היא מדינה שמעוניינת למכור מקסימום נפט, כדי לקבל מקסימום הכנסות

24 בספט' 73
מנ-341-332
עו"ת מס' 3 מחוך 8 עתקים
מסמך זה כולל דפים

חא"ל י. אלדון

(המשך) ומה שיותר מתר. ומה שקרה הוא ש-עירק חתמה הסכם עם חברה אמריקאית לבניה, מסוף מים עמוקים ב-שא-אל-ערב בשכום של 100 מליון דולר, שבאפריל 73 יהיה כבר מוכן, ויהיה בו כושר הפענה של 50 מליון טון.

אני רוצה להצביע להגיד שהגידול השנתי של הצריכה בארה"ב זה 50 מליון טון. המדובר הוא במימוש חכניה עירקאית להנברת ייצוא הנפט, וכנראה שהכסף ה-100 מליון דולר, יגיעו מחבנק המאקאי הממלכתי ליכוא ולייצוא. יש בזמן האחרון יש גם טיסוח של אנטולוב 12 צבאיים מברה"מ לעירק, כנראה שאנצ מובילים ציוד צבאי, במשך הזמן הזה איתנו כבר 8 טנאצט טיסוח.

ב-לוב ישנה פעילות דפלומטית. נשיא טוגו אחרי נקתק עם היחסים עם

ישראל עומד לבקר ב-לוב בימים הקרובים, כנראה לקבל את התשלום.

מענין שב-לוב ביקרו מאז חום הועידה של הכלתי מזדהות: נשאי

דגון, שאיר, סומלייה; וקונגו ברזיל. זאיר ו-גבון עוד לא ניתקו את היחסים איתנו.

מה שיותר פטריד זה משלחת כלכלית לובית, ברשות כר התעשיה, שמגיעה ב-28 הספט' לביקור ב-לוב.

חוף השנהב, ופעם ראשונה שער לובי מבקר ב-חוף השנהב מאז קראמי תפס את השלטון. יש גם משלחת

צאצאצ מצרית-לובית, מצרית-כלכלית שחוקר ב-תחומה בימים הקרובים. במצעד שנערך ב-1 בספט'

בלוב הופיעו עם גם נג"משים סובטיים מסוג ב.ג.מ. זה הנג"משה החדש שהגיע גם ל-טוריה. נג"מ

מאד מודרני עם תוחה 76 מ"מ, מנוע חדש, כלי מטובך שכנראה יצליח להגיע למצעים, אך לא

אחר מזה. 21 בספט' תקפו מטוסי מיראז לובים קורפטה איטלקית שליוותה מפיונות דייג איטלקיות

המרחק היה 33 מיל מהחוף הלובי, הלובים טוענים שהמים הטריטורילים שלהם זה 100 מיל. 2 מאנשי

הטורפדה נפצעו, הלובים והאיטלקים רוצים להקטין את ממדי העיסקה הזו.

ב-טוניס קרו שני דברים: דבר ראשון- תפסו עם נשק ריגול סוביטי,

ורש הדעת היה ראש ממשלת גובוסקי ב-טוניס. נוסף אליו היו עם

שני דיפלומטים ושלושה טונפאים. זה בהחלט לא יגביר את היחסים הלא

טובים בין טוניס לבין רוסיה, במקביל אצאצאצ האמריקאים נחנו לטונסוס פתחא אניה של אלף

חמש מאות וחשעימאצאצ טון, ושמה ב-22 לאוקטובר יהיה הנשיא בורגיבת. עד התאריך מנ"ל

שמו היה תומס הונגר. האניה הזו יש לה 3 תוחתי 76 מ"מ, שני תוחתי 20 מ"מ יש לה שני דוטמים

חלת תקניים. זה משחתת, האצאצאצ האמריקאים קוראים לזה אנית ליווי.

למה זה דומה משחתת?

רב אלוף דוד אלעזר

יש להצאצ צוות של 170 איש מחירות של 21 קשר והיא מסוגלת ללוות

חא"ל י. אלדון

אניות אחרות ולהלחם נגד צוללות. א

לפני שלושה ימים חנך פייסל מלך סעודיה עיר צבאית ב-טבוק

טבוק זה לא רחוק מגבול ישראל ירדן בדרום, בערך 100 ק"מ. ההעיר חזו כוללת בסיס צבאי, זה הבסיס

השלישי, לסעודיה יש שלושה בסיסים אחד בגבול ראדאק, אחד ב-טאבוק והם ממחילים לבנות את ה-3 לא

רחוק מהגבול העירק.

טודי ביות

24 בספט' 73
מנ-341-332
עוזק מס' } מחוך 8 עוזקים
מספר זה כולל דמים

תא"ל י. אלרונז (המשך) מאבוק כשרה תעופה יש מגורי היילים וקצינים ויש שם יחידות הי"ר
שנקים צמח מ.א. 30. זהו.

רב אלוף דוד אלעזרז שאלות לאמ"ן אג"מ

בכל הגבולות היה שקט. בשני אירועים שהיו: אחד: נמצא מטען
מפולכד בתחנת הרכבת בצפון מל-אביב, כמו זה שנמצא לפני שבוע
בחוף נתניה. המעט היה זה רימון, לולאה ושקוץ נייד עם מחוג אחד
לא מעל עקב הקלה. דבר שני: מכונת כנס ב-מכש נמצא מטען בחוף צינור ברזל מחובר לשקוץ עם סוללה
וכ'.

אלוף הצבא שמירז מאחר ושבע האולף לא נמסרה אינפורמציה יש מה ריכוז מ-2 לחודש
עד ה-23 כלומר 21 יום. האירועים המיוחדים למיניהם
יש ריכוז די גדול של פציעות למיניהן, בעיקר פציעות שפ"ח מכנה
אותם פציעות בזדון. בגלל 900 לעומת הייל שפע את עצמו, והיה בזמן טיפול. בגי"ש גדוד 75 שימש
בלתי חוקי בנשק, יש שם פרטים, רובה צכי ללא זהירות, פלט כדור, פצע את הרגל. הוא היה עצמאי עציר,
ומה שנקרא עציר נאמן. כלומר יש בין העצירים הנאמנים שהוא שומר וניתן לו נשק וכו'. עציר שמתנהג
לאחר מכן היטב בכלא, מחזירים לו ומנצלים אותו לעצמם סוסמים.

הוצאת רכוש פרשות הצבא, לעזרה עובד זה"ל. מחבר שמקומה של מספר
חדשים טובים לקח מצרכי מזון ממטבח בבה"ד 6, נמצא בחקירה.

בגבעת המחשבה ביחידה 483 והמיפחז כאן זה הרבה פעם כדורי קלצניקוב.

בה"ד 14 שני מקרים שלאסמסס של תחמושת, גם סעיף 6 וגם סעיף 9.
הראשון כדורי תחמושת 02, והמקרה השני 7.62 וכו'.

עוד מקרה בבה"ד 35 של פשיעה, זה המקרה המפורסם בנתניה ליד קולנוע
שדון בנתניה, שהייל ירה צרור כדורים ופצע 6 אזרחים.

מקרה נוסף של פציעה עצמים בגדוד 60, ירוקבנשק האישי כדי לא להיכנס
לכלא. נפצע קל.

היה מה מקרה משונה מאד של ממ"ק שנמצא מלוי בבית הורי. מטאבר שהוא
איזה שהם תרגיל יונה, והיתה על זה בדיקה איך זה מתקשר נושא יונה
עם טביר, ומסתבר שזה מתקשר ובירדו איזה סגן של תרגיל, וזה מסבך מן
תרגיל [REDACTED], אך אין טעם שזו היתה הקלה. על כל
פנים קרחה לו איזו שהיא הקלה. לא היתה לו כוונה להתאבד, אבל מהתקלה הוא נחנק. זה תרגיל די מסובך,

דו"ח נפגעים באימונים ושלא באימונים שברעי
בין המועדים 21 ספט. 73 עד 26 ספט. 73

מס' סד'	סוג הנפגעים	מספר הנפגעים	חט' 35 גר' 202	חט' 35 גר' 890	חט' 35 גר' 50	חט' 64
	א	ב	ג	ד	ה	ו
1	נשק ותחמושת 	1	1			
2	נפילות וחבלות 	1				1
3	צניחות 	5		3	2	
4	סה"כ א. נפגעים באימונים	2				
	ב. נפגעים מצניחות	5				

צניחות

סה"כ נפגעים לפי פיקודים: - פיק' המרכז - 2 5

סה"כ נפגעים - 2 5

* בנוסף היה עוד נפגע בתאריך 20 ספט' 73
 מ-גר' נח"ל 908 1 נפגע - נשק ותחמושת

ש ו ר

נכון לתאריך 2.9.73 - 23.9.73

דו"ח אירועים מיוחדים

ש ו ר ת

מס' סדר	המיקוד	היחידה	תאריך	האירוע	פרטים אישיים	חוצאות האירוע	נסיבות האירוע
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח
1	נח"ל	נח"ל 908	29.8.73	השלח מוס בזדון	טור'	פגיעה	החייל נפצע בכף רגלו מירי ברומט בעת שמירה פטרול, קיים חשד כי בצע הפגיעה בכוונה
2	גייש	גד' 75	1.9.73	שמוש בלחי חוקי בנשק	טור'	פגיעה	החייל הנ"ל, חבוש בבית-המחבוס ברומני. בעת ששימש כשומר, טעל בנשקו, רובה צ'כי, ללא זהירות מסכנת, נפגש כדור שנצטו ברגלו
3	ח"א	י.ק. 502	2.9.73	שריפה		שריפה רכוש	בחדר סלפרינסר ביה' י.ק. 502 פלצה דליקה כתוצאה מהחלכת סיגריה
4	טה"ד	פזנה 782	2.9.73	הוצאת רכוש מרשות הצבא	א.פ.צ.	גניבה	הנ"ל חשוד בהיותו כחשקיד אוראי על תביעה במחנה גריפין, קבל בצורה בלתי חוקית, בחקושה ששל 8 חודשים, מצרכי מזון מסתובב בה"ד 6 ומכרם לשוק האזרחי. המשיך נתגלה עקב פעולות עקוב
5	פיק' צפון	יח' 483	3.9.73	שריפה		גניבת תחמושת	מחסן התחמושת של יח' 483, הנמצא במחנה "עמוס", נשרץ ונגנבו 20,000 כדורי קלצ"ניקוב. ביחידה קיימת שמירה היקפית אך אין שמירה צמודה למחסן. המחסן אינו מאובטח לאחסנת תחמושת

מס' סד'	הפיקוד	היחידה	תאריך	האירוע	פרטים אישיים	חוצאות האירוע	נסיבות האירוע
6	פה"ד	בה"ד 14	14-16.9.73	פריצה וגניבה		גניבת חמושה	בונקר חמושה במחנה אדוריים נפרץ ונגנבו ממנו 1800 כדורי 0,22 רגילים, 700 כדורי 0,22 נותר (בנוסף לסעיף 9 ב-דו"ח)
7	פיק' מרכז	בא"ח 35	17.9.73	שמוש בלתי חוקי בנשק	ר ב " ס	פציעה	בעת בדיקה נשקו האישי (תמ"ק עוזי) בסמוך לקולנוע "שרון" בנחניה, נפלס מהנשק צרור כדורים אשר פצע 6 אזרחים עובדים.
8	פיק' מרכז	גד' 50	5.9.73	הטלת מום בזדון	טור'	פציעה	הנ"ל ירה בעצמו בנשקו האישי כדי לא להכנס לכלא
9	פה"ד	בה"ד 14	10.9.73	גניבה חמושה		גניבה	מחסן חמושה נגנבו 460 כדורי 7.62 מ"מ, 1000 כדורים 0,22 ו- 300 כדורי 0,22 נותר

ש ו ר

נכון לתאריך 2.9.73 - 23.9.73

דו"ח אירועים מיוחדים

תאונות או מוות

מס' סדר	תיקוד	היחידה	תאריך	האירוע	פרטים אישיים	הוצאות האירוע	נסיבות האירוע
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח
1	מסובל		4.9.73	חדר להתאבדות	מס"א	מוות בלתי טבעי	המנוח נמצא מת כשהוא חלוי על סדין בהיותו מזוהה בדירת הוריו.
3	ח"א	ביס"ט 21	10.9.73	טביעה	שוחר	מוות בלתי טבעי	התאבדות טבע בשעה שנכנס למים בעת טיול לידיעת הארץ
4	פיק' צפון	שטח אש 203	11.9.73	מוות בלתי טבעי + פציעה		מוות בלתי טבעי + פציעה	אירוע טרביס נכנסו לשטח אש 203 במסדה לאסוף דמיילים (לאסוף נחושת) נגעו בנפל אשר התפוצץ. טרבי אחד נהרג ו-3 נפצעו
5	שכס		11.9.73	תאונת דרכים אזורית	אזור	1 חייל פצוע קשה 5 חיילים פצועים קל	הרכב האזורי הגיע לקצה רחוב ואז פגע בקבוצת חיילים שחלכה בצד ימין של הדרך מכוון נסיעתו

ש ו ר

פרוט חיקי בדיקה שנרשמו במצ"ח בחקופה

2 ספט' 73 - 23 ספט' 73 - בנושא חוסר נהלים נשק

מס' סד'	סוג הכלי	כמות	היחידה	פ ר ו ט
א	ב	ג	ד	
1	תמ"ק עוזי	1	בח"א 3	מרשוחו של טר"ש נעלם תמ"ק עוזי
2	תמ"ק עוזי	1	חטמ"ר 820	סור' הפקיר תמ"ק עוזי בתא הנהג של משאית והבלי נגנב
3	תמ"ק עוזי	(1)	גד' 77	סור' איבד תמ"ק עוזי בעל תרגיל מחלקתי. הכלי נמצא לאחר מכן בסריקת השטח
4	אקדח	1	נח"ל - 904	במעוז מפצ"ח ג נחגלה חוסר של אקדח זיקוקין
5	אקדח	1	חט' 500	אקדח מסוג וובלי נעלם לנשק
6	אקדח	1	חט' 500	מנשקיית מרכז ציוד חט' 500 נגנב אקדח וובלי
7	תמ"ק עוזי	1	בה"ד 9	סור' השאיר במשאית תמ"ק עוזי והלך לאכול, העוזי נעלם מהמשאית

מס' סד'	סוג הכלי	כמות	היחידה	פירוט
8.	חמ"ק עוזי	1	גד' 890	סמל הודיע כי נשקו חמ"ק עוזי נגנב מהמרתאה בגד' הקבע בהיותו בשבוע נוסע למרות שבמרתאה הוצב שומר.
9.	חמ"ק עוזי	1	גד' יחס"ר 5176	לרב"ס אבד חמ"ק עוזי בשק"מ בית ליד.
10.	חמ"ק עוזי	1	בה"ד 4	ל-סור' נגנב חמ"ק עוזי מבית הורי אשתו באור יהודה.
11.	חמ"ק עוזי	1	כנף 1	ל-סור' נעלם חמ"ק עוזי.
12.	חמ"ק עוזי	1	חס' 217	רב"ס השאיר את נשקו ברכב ללא שמירה והעוזי נעלם.
13.	חמ"ק עוזי	1	מפק' אזור סיני	ל-סור' נגנב חמ"ק עוזי בעת שהשאירו ללא שמירה בחדרו הלא נעול.
14.	חמ"ק עוזי	1	מפח"ס 35	סמל שכח את נשקו האישי חמ"ק עוזי בחוץ מכוניתו בה נסע במרמס בבית שאן.
15.	חמ"ק עוזי	1	גד' 890	רב"ס איבד חמ"ק עוזי סמוך לשחרורו מזה"ל.
16.	חמ"ק עוזי	1	חש"נ חס' 205	סג"מ שכח נשקו במכונית צבאית בה נסע במרמפיסט.
17.	אקדח	1	כנף 4	לסגן נגנב אקדח.
18.	מקלע	2	חס' 421	נחגלה חוסר בשני מקלעי בראונינג בעת ספירה שנערכה במפח"ס 421.
סה"כ		(19)		

8/2

מזכירות תפקוד העליון
לשכת הרמטכ"ל
מנ - 341 - 92
28 מאי 1973

מספר זה כולל 48 דפים
עוזק מס' 3 מתוך 8 עוזקים

דיון תמסח הכללי של צבא-הגנה לישראל 73 - 4

29 מאי 1973

מנ
341

פונקציות:-	יו"ר	רב-אלוף	ד"ר אלקזר
	מר		י' עירונ
	אלוף		י' של
	אלוף		ה' שמיר
	אלוף		נ' קין
	אלוף		א' זעירא
	אלוף		י' הומי
	אלוף		ר' זאבי
	אלוף		א' שרון
	אלוף		ב' בלר
	אלוף		ב' מלם
	אלוף		א' אדן
	אלוף		י' גונן
	תא"ל		י' אסרה
	תא"ל		א' שמיר
	אל"מ		ע' אילם
	תא"ל		י' אלרון

מזכירים:-	שר הבטחון	מר פ' דיין
	מר	צ' זמיר
	אלוף	ע' חורב
	אלוף	א' מנדלר
	אלוף	ש' גזית
	אב"מ רפ"ח/תוא"ר	
	אל"מ	ד' שיאון
	תא"ל	א' שלו
	סג"ל	א' כראון
	תא"ל	י' ליאור
	תא"ל	י' רביב
	רס"ג	ה' אלון
מזכיר:-	רס"ג	ח' ורדי
עצמית:-	גב'	ל' אונגר

נכחו בנוש א" ב'

(נכחו בנושאים א' ו-כ')

על סדר היום:-
סעיף 1: אינטרמציה
סעיף 2: הערכה מצב (המשך דיון)

הדיון נפתח: 0900
הדיון נקלע: 1215

מודי ביוח

אלוף זעירא: בלבנון בליל 15-17 מאי חושב החכם בין המחבלים ובין
ממשלת לבנון כאשר פרטי החשכס לא ידועים, לא מורסמו,
ואני מתקס בכך אם ימורסמו. אבל יש שני פירסומים: אחד של המחבלים
ושני של ממשלת לבנון. זניהם לא רשמיים כי היא פירסמה זאת דרך סוכנות
אי.סי. כאשר שני הפירסומים עגמו די נכונים, כאשר כל אחד מהפירסומים
נותן רק את הסעיף עלטובתו.
סח"כ יחנה רביעה. אני לא חושב שלאורך ימים, כאשר הצבא
הלבנוני כהחיל לחזור ארומה לאיזור שמדרום לליטני צנ-צידון, איזור שהוא
פינת בימי המתיחות.

אלוף זאבי: המחבלים וזרנו לגבול

נא. האינצאט אהם האנצאט

אלוף זעירא: כן. האיזור שהם חוזרים אליו זה דרום הנחה-לנד.
אין לנו שום נומה רשמי, אני פניה שהאמת היא כאשר
לוקחים את חודעות המחבלים וחודעות הממשלה ומורידים מזה 20%.
לשי הערבים, המחבלים הפלשתינאים, ונקורות העיקריות הן פים לכבד את חשכס
קהיר ונספחיו.

- שהצבא יחזור לקסרקטיניו תוך כמה ימים.
 - שיבטל מצב החירום אחרי שתקם ממשלה.
 - שלא יחול שינוי בעניין חשק המצוי כמחנות.
 - שהחשק שחותרם על ידי הצבא יוחזר.
 - כמו כן חשק התעמולה נגד הארגונים וכל אלה שנעצלו ישוחררו.
- מצד שני אי.סי בהסתמך על דיווחים דיפלומטיים
מוסרת שמערכי היסכס אומרים שיהיה איכור נוכחות מחבלים באיזורים מיושבים
ברוחב של 6 מייל.

גבול לבנון - ישראל כאשר יש לצבא זכות שם לירות
ללא אזהרה ולפעול באיזור הכח לנד מותר להם לחזיק כוח פמלי של 500 מחבלים
כלבד שבה שותפים השלטונות והמחבלים והיא תוכל לבחור להושיב אותם במקום אחר.

סה"כ אנחנו רואים שכל הארגונים, כולל הארגון של ג' בריל פביעים
שביעות רצון מהתכנס. זה מראה שבחשכם אין מכה משמעותית לפחבלים.
לעומת זאת גם ההמשלה פביעה שביעה רצון מהמצב והאפז חזר מהתעשרות
לפי בקשה פרנצ'יה והוא טען שהמשלה תפעל לחשיב את הבטחון והיציבות.
בענין זה חשוב לציין שהעפדה הסורית בימים האחרונים יותר פושרת
קלפי לבנון. אחד ממנהיגי סוריה אמר שסוריה צא מכבדת את אצטאק ריבופותה ועצמאותה
של לבנון ושוקדת עכשיו על א האחות בין שתי המדינות.
בריה"מ מעונינת בכך שמכל המחומה לא תהפכה מצב שיתן לישראל
עילא לחכנס ללבנון.
בזירה הבינלאומית אני מזכיר את דו"ח וולדהיס. הוא אומר שיארינג
זה כשלוך. הנקודה העניינת היא זאת שהוא אומר פועצת הבטחון זה הפורום שבו צריך
להפשיך את השימול וזה הפורום היחיד שבו גם ישראלים וגם ערבים יכולים להפגש.
ברור שזה לא פורום לשום דבר.
וולטר של יצא לקהיר לביקור של יומיים. בתחילת יוני צפוי
ביקורו בארץ.
בראנדש צפוי לביקור בארץ. הכל מאוזן, אחד אצל הערבים אחד אצלנו
הצי הסובייטי בים התיכון מונה 65 כלים, מתם 35 יחידות לחימה.
ב-19/5 חידטה באיזור שלנו את פעולתה אניית המזנה קווקז. ב-5/3
היא נעדרה.
נמל פורט סעיד מנוי לשיים סובייטי ב-19/5.
ביקור ברז' נייב בגרמניה הוא חשוב מאד. הדיבורים יכולים להיות
רבים על כל מיני נושאים. אבל הנושא העיקרי שעניין את ברז' נייב זה הנושא הכלכלי,
עד כה כבר צמצם נחתמו 3 הסכמים
1) הסכם שיתוף פעולה כלכלי-תעשייתי-אבני ל-10 שנים. שבו תכוונה היא שחברות
גרמניות תבנינה מפעלים בבריה"מ בסכומים גדולים מאד, כאשר תמורת זאת תקבל גרמניה
חופרי גלם או גז. לדוגמה, גרמנה תבנה מפעל לצינורות ותתן לרוסיים את הצינורות
והרוסיים יניחו אותם וישלמו לגרמנים תמורת המפעל והצינורות בגז שיספקו דרכם.

הסכם שני על ההעברה האזרחית, כאשר הכוונה שהלוואה

יטוס מעל המזרח הרחוק. ישנה בעיה כיצד יפוטו מעל קטלג גרמניה המזרחית.

הסכם שלישי לשיתוף פעולה כלכלי-תרבותי. ל-50 שנה בתחום

הכלכלה וההסכם התרבותי ל-10 שנים.

1. כל הבעיה היא לבסס יחסים טובים לפניה ארוך.

היחסים חייבים להתבסס על יסודות תועלתניים לשני הצדדים. להפסיק מצעדי

הזתירות המיוחדים. לא להתקדם מהעובדה שישנם קשיים

א) עמדת גרמניה המזרחית.

ב) בעיה ברלין.

במצרים נמשכת הפעילות הפוליטית, החצימית, כאשר איסמעיל חאפז

היה פעיל,

שר האו"ם של גרמניה המערבית היה במצרים ב-20/5. טאראט נוסע

לאמריקה ב-24/5. כולם נוסעים.

ישנה ציפייה בלי התלהבות מיוחדת לריון במועצת הבטחון ב-4/6

על הדוח של וולדמייס ושל יארינג. למרות זאת העתונות ב-19/5 מציגה שמצרים

אינה שוחפת לפירסום ההחלטות בנושא במועצת הבטחון וכל מחדתה היא מיקוד תשובת

הלב של ישראל שאיז מקור הסכנה.

- אנחנו רואים בבלי התמכרה של מצרים יותר קיצוניות בנושא הישראלי.

לא רק שלא מסתפקים בחזרה לגבולות '67 אלא אומרים: נשלה חבל דברים קשים - הבעיה

העיקרית היא פתרון הבעיה הפלשתינאית. זאת אומרת, אנחנו רואים קיצוניות

יותר גדולה אצל המצרים כאשר הצרשנות שליו שחוקיצוניות יותר גדולה העניין בחסוד

איזה שחוד חולך וקטן.

ישנה תכנית כמצרים כיצד להעסיק את דעה הקהל צא לבעיות פנים.

יש תכנית שבין ה-22/5 ו-22 ליולי סגני ראש הממשלה ושרים שונים יעברו

בפתוחות השונים ויעסקו בבעיות האפוניים. הם יבטיחו מגורים, טלולת כבישים,

בניית מרכזי מגורים, אלה הנושאים שמצרים תתקט בזה בחודשיים הבאים כאשר הם

ידונו ויבטיחו הבטחות.

במצרים צעירים חרדילים ואימונים . גם באיזור החזית מספר לצמות

אם לקצת יותר העבודה אלהותית.

גם במוריה מתבצעים אימונים ב, צב די גבוה. קוראים גם הילואים

לאימונים. חסרך בחזית דליל, בחזית יש מערך חירוי.

מה חשוב לציין , אם כי זה חלק מהתכנית הכללית שבגללה הועברו

מירמזים וחשורים למצרים, היא העובדה שאביעם לאוריה פוזסי סיב 21 אלב'יראים.

זו פעם ראשונה שאלג'יר מחלקת את כוחה

לחנות העולם הערבי.

בירדן יעבדון האחרון מתיחות בינה לבין פוריה

אכן זה לא שיפר את היחסים אם כי יכול להיות

ששניהם חושבים אותו דבר.

מבחינת אבאית בירדן יש כשלחת ירדניה שחצא לבריטניה ושה ידגינו

לח חידושים בסטוריונים בנושא שווח, מערכות אלקטרוניות.

מבחינת פלשתינאית - אני מעריך שאחרי התארגנות כלכנון יחודשו

ההתאמות למח"ע בחו"ל.

רב-אלוף אלעזר:

חמלך תיסל ביקר בקהיר ובפרים ויפשיך את נסיעתו כאשר

אלוף זעירא:

מה יקשור לביקור שלו

טביר הוא בא לנשיא מצרים עם חשש בפני חוצאות ברורות שיכולות

לנבוע מ לחטה עם ישראל היום. במקביל, יתכן שהוא תבטיח עזרה גם כספית וגם

כלכלית, אולי סיוע כספי לרכש.

יש ידיעות מסוימות שהסודים היו מוכנים להשקיע כספים

בצרפת כדי לקנות נשק צרפתי עבור מצרים אולי אפילו פשוטים.

סה"כ יש בהחלט ענין לסעודים שמצרים העסוק בבעיה ישראל

כי כל עוד היא מפותחת לישראל היא לא פנויה לעסוק בהתרנות בסעודיה.

סה"כ, יחסית למצב לפני 10 שנים כאשר נאצר היה בתימן

עם 60 אלף איש הצלבן כמעט התהפך מבחינת המצב בין מלך סעודיה לנשיא מצרים.

מסיים גם היה בצרפת וזה כיבדו אותו כיבודים לא רגילים

והציעו לו לקנות כל מה שצרפת יכולה לפקוד: אף-1, מנקים, מיראז'ים, גם בנושא

הכלכלי, כבישים הכי דחכים במזרח התיכון, פאנצ'ר שלביזיה צבאית. ועוד.

אך בסופו של דבר לא היתה הודעה פשוטת בין שני הצדדים. למח? לא ברור.

יתכן שזה על הנושא הכלכלי, יותר סביר שזה על נועמים מדיניים. יכול להיות

שמייסל רצה שצרפת תצא בהודעה משותפת עם סעודיה בהכרזה מאד אנטי-ישראלית -

מה שהצרפתים לא רוצים.

יש סיפור יחסים בין סעודיה לפתח, כאשר הפתח שחרר מליון דולר

כדי לקנות ציוד רפואי ותחמושת. הסיוע הסעודי לפתח הוא 12,5 מליון דולר לשנה.

אין שום ארגון לקיטימי בסעודיה חוץ מהפתח כאשר מזמן יש להם מרכז בג'דה

וב-19/5 חרשו להם לפתוח משרד שני בריאל.

קראתי ממשיך לתת ראיונות, כל אחד אורך 3-4-5 שעות. בדרך

כלל כל מה שהוא אומר זה נכון. הוא ציין שצאצא שבראיון הראשון ב-17/5

כי אלג'יר-מצרים- ולוב נקשו אמצעים מסותמים וזה נכון. למצרים העבירו טילי

ק"א מלוב על מנת לעזור להבנות מימי לוב.

הוא הזכיר ב-17/5 את חילוקי הדעות בין מצרים ללוב בקשר לישראל.

מצרים רוצה לכבוש את סיני כאשר לוב אומרת: שום דבר חות מאשר צ היסול כל

בעיה 48. אם צריך להתכונן התכוננות יותר ממושק, יש לדחות את המלחמה כדי לחכות

ליום שיהיה כוח לכבוש את כל ישראל ולחטל את בעיה 48.

ב-19/5 הוא סיפר שאחרי תפלת המשום הלובי הוא הציע למצרים

לפעול מעולת תגמול נגד ישראל אבל היא התנגדה.

הוא תקף את הארגונים ושואל מדוע הם לא פועלים דרך כל הגבולות

מול ישראל כולל מצרים. הוא חוקק גם את ההחלטות וגם את מצרים.

הוא מוסף פהיסיס בין לוב למצרים טובים.

ס"כ אשר לאמר הנאומים שלו מביצים את דעתו.

יש העברה צבאית בגבולות ימים בין טריפולי לאלכסנדריה

כאשר מעבירים ציוד צבאי. יש ידיעות על העברה של ידוי מיראז'ים ועוד.

אין מה לדווח מיט לשני הירועים בתוך ישראל:

ח.ל אפרת:

בירושלים אותה מסען הכלה בבנין הדומה.

בצומת בית ניב-באיזור הכרמליה התפוצץ מסען ביום צישי.

הגבולות שקט.

(שקף) יש נשבע אחד ב-890 בטיהור של פיצדית. החיילים הלכו

אלוף גונם:

אחד אחרי השני והשני ירה בראשון ונשבע בו בצרור מעוזי.

החייל סוכב בבית חולים, תוך כמה ימים ייצא.

ביקרתי אותו אחרון, יש לו 3 כדורים בבטן ואף אחד לא פגע בשום דבר.

אלוף חופי:

המקרה הראשון זה תאונה. רכב של ח"א גנ"מ 183, נהג של רכב

אלוף שמיר:

צבאי לא ציית לתמרור, חנהג ו-6 אורחים נפצעו קל.

מקרה שני מה 11 לחודש, שני עתונאים מחעתון "פייס" שנעצרו

בכביש הצפון ליד הר מנור לא נשמעו לקריאה עצור, החייל ירה לעבר המכונית, לא היו

נפגעים.

העתונאים היו אחד ישראלי: דודו הלוי והשני לא ישראלי.

אלוף זעירא:

הלא ישראלי התנצל לפני דובר צה"ל והם רואים עצמם כאחראים.

הישראלי לא ציית.

אבל החייל לא טעם כשורה. אין לו אישור לירות ולמבוע.

אלוף חופי:

חוק שזה הוא לא דיווח יחיד עליו, גם לא ה-מ"כ. זה נודע

דב-אלוף אלעזר:

מעטונות.

אינני יודע אם לא צריך לשנות את החוקאות, אם לא תספיק

אלוף זעירא:

בגלגלים אין העצור אותו.

ועל א. המוראות בהדר.

רב-אלוף גלעזר:

מת"ק, רס"נ, עזה מירק'ס עם קבלנית מקומיים, המורה

אלוף שפיר:

המחאה מחק חוב של דלק-סולר. הטענה יזה הלך לשיטור

השקט, גמחנה, אבל לא בחוב אהלנו לזה הצוחג.

לא הוציאו נגדו צו מעצר הוא בא לתוש.

אלוף קיין:

יש מספר מקרים של האספות אלא שלא מתאמתות. כל המחומה בבינוי

אלוף חופי:

אחד, הראשון טעמד לדין יצא זכאי.

אני רוצה לתת התראה על ענין הבחירות הקרבות. לכאורה זה עסק

אלוף שפיר:

קל אבל מבחינה ארגונית זה לא פשוט. אנחנו כבר נערכים

לזה, יצאה תקודה התראה לבורמים למנות קצין בחירות גלעזר. א

(טבלה) זאת הטבלה של קציני הבחירות, ליד כל קצין בחירות

יהיו 2 עוזרים, חר כך יהיה קצין בחירות בכל פיקוד. בחיל אוריר וב יל היט

יהיו ציני קי יור לעניני בחירות. כאשר לכל פיקוד יהיה קצין בחירות איזורי

שיהיה מפקד על גלעד קלחיות.

יש זה לה מעט נושאים ארגוניים כך שיהיה צריך למנות קצין

בחירות ומספר עוזרים להתרבה, אספקת רכב, וזה ידרוש קצת אמצעים.

זה גם דורש מספר אלמי אנשים שלא ייקראו למילואים בתקופה הקובעת כי לפי החוק

הם צריכים להיות משוחררים לעילות בארגון הבחירות. אנחנו כרגע מקבלים

את הרשימות למי שהדבר נוגע, הוא יקבל את השמות של אותם האנשים שאותם אין

לקרוא באותה תקופה.

נמשיך את דיון הערכת העצב עם שר הבטחון אחרי ההפסקה.

רב-אלוף גלעזר:

סדר התכונות

אני רוצה לחומיף כמה דברים לדברים שאמרת בדיון הקודם

גם בעקבות דברים שנשמעו כאן על ידי חקה, כדי להבהיר

את עצמי יותר.

קודם כל לגבי סדר היום, אני ב-12.45 לא אהיה פה, אס אחר

כך חרצו להמשיך תמשיכו בלעדי.

הנושא כפי שאני מבין הוא לא אם אנחנו רוצים מלחמה או לא,

אלא מה אנחנו נעשה אם מצרים וסוריה יתחילו במלחמה. גם הערכה אם ירדן בן הכנס.

אבל אם מצרים וסוריה בקיץ הזה יתכוננו למלחמה - מה נעשה?

אני רוצה לאמר שתי נקודות בעקבות דברים שנשמעו על ידי חקה

כדי להבהיר את עצמי:

1. [REDACTED]

2. בקשר לסואץ.

[REDACTED] כוונתי לא היחד לעלות פעולה ולהניע לשם, אלא

על יסוד ההנחה שאם תהיה מלחמה עם הסורים הממרח הראשונה היא להסמיד את הצבא

הסורי ואת זה אחת לא יכול לעשות בלי להתקדם לקו הזה כולו.

אחר כך השאלה היא בענין הקו, איטוא לעצב את הקו.

יכול להיות שתדברים לא יסתדרו כפי שאנחנו רוצים. ודאי לא בדיוק. אבל צריך

להשקיע בזה מחשבה. אני רציתי להסביר קו של מחשבה שיש לי בענין זה ומה הוא?

אם נגיע לכלום כתוצאה מהמלחמה - טוב מאד. אבל יכול

להיות מצב שלא נגיע לשלום. אני כשלעצמי חושב ברגע שעלינו לרמת הגולן זו

מלחמה ל-100 שנים עם הסורים. אפשר לאמר שאין מה להסמיד, שהסורים לא חיו

עושים איתנו שלום בין כך. יכול להיות. אבל הירדן כמו בינלאומי ולעלות על

רמת הגולן ולחכות שהסורים יעשו איתנו שלום ממני טאנו מבינים על היטובים למטה,

זה מצא מסביר לנו בדיוק מדוע אנחנו יושבים ברמת הגולן.

לאמר שזה יהיה הקו שהסורים יחתמו איתנו בשנים הקרובות שלום עליו, הלוואי ויחברר

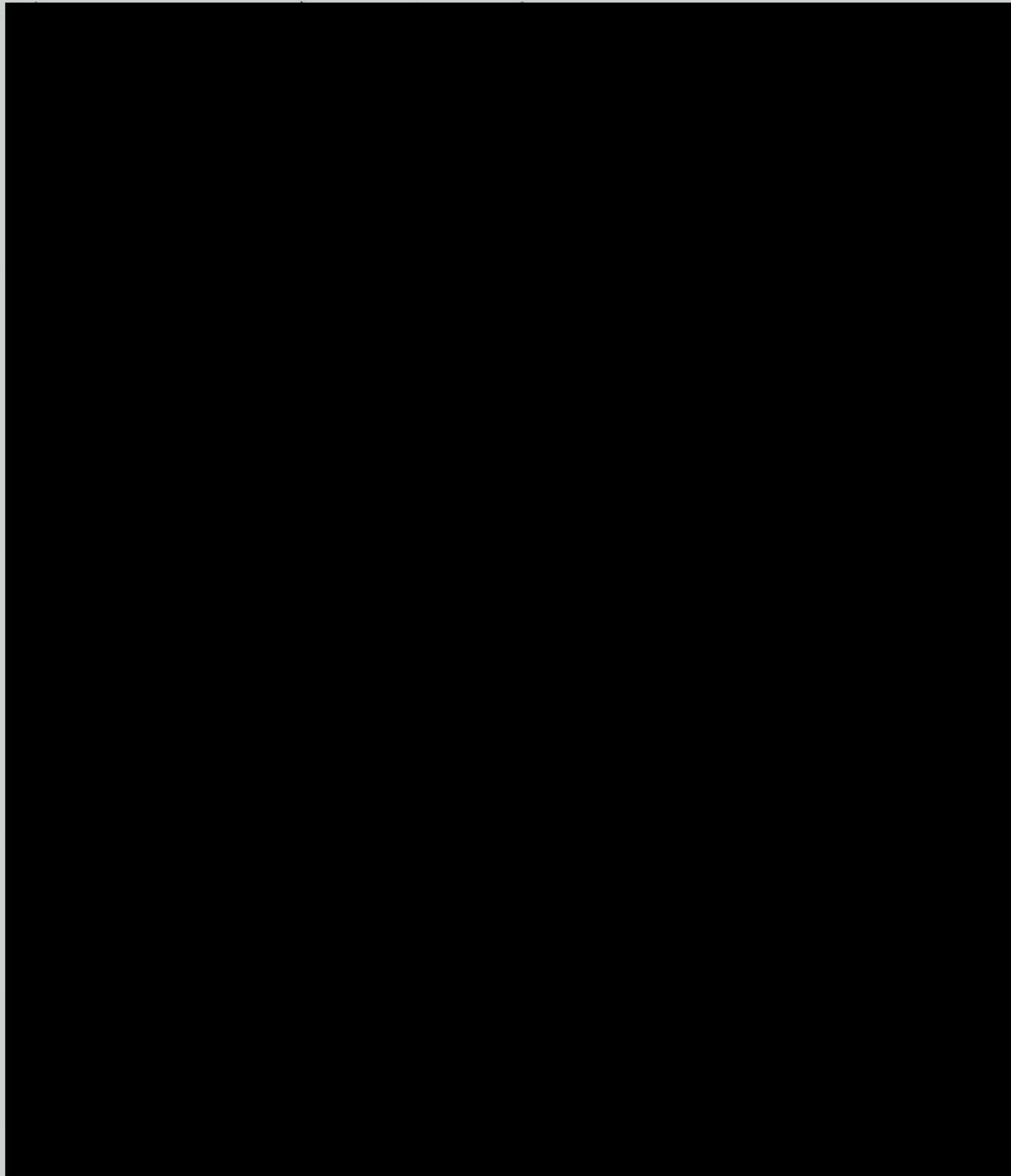
שאני פסימי, אבל אם אנחנו באמת דגים, אפילו אז לא נהיה בנאב של מלחמה, אבל אם

דנים על קוים לאחר המלחמה כל אחד צריך במידת היכולת להיות בחיר עד הסוף

ליוכל לתאר לעצמו מה תהיה התוצאה.

מנ-341-92
צוות מס' 3

סודי ביותר
- 10 -

זה מקל עלי לאמר את הנקודות המגיעות לפני אופר זאת בעקבות דברי

חקר לא בויכוח איתו, אני רוצה להסביר את דעתי ולהבין את דבריו.

נראה לי שאמרת שביחס לקו בסוף, שהקו הצבאי מעל הכוון הוא סגור לנו את היכולת

להחזיק שם.

זה נכון ביחס לקו הצבאי אין ספק. אבל לנו יש עוד מטרה.
אילו יכולנו להגיע לשלום ויחסי שלום - ודאי טוב, אם איננו יכולים להגיע לזה
אנחנו מעוניינים להגיע למצב של שלום. של אי חידוש המלחמה, ואינני בשווה גם
עכשיו וגם קודם שאילו לא יסכנו על הסואץ והערבים היו ממשיכים להיות את חייהם
הרגילים והסואץ היה גפתה. דרך אגב, אנחנו שעינו באשר מיה שלב אחרי מלחמת ששת הימים
יותר להגיד שאני עתידי, שפארים רצתה לענות את האניות שתקועות באגם המר דרך הצפון,
אנחנו התנגדנו, אני חושב שזאת היתה טעות. הם התכוונו למתוח את הסואץ. היו
פוזמחים את הסואץ, זאת דוגמה שלא תמיד מצרים לא רצתה למתוח את הסואץ.
אבל לתאר לנו מצב כזה שאנחנו יושבים בקו המיתלה ושולמים בשטח עד הסואץ על ידי טרולים
ולא יושבים משם ולא יושבים עם הרגילים במים ולא בונים את הקו, מצרים היתה נכנסת
לחיים תקינים בקו הסואץ נאמר בערך כמו באורס סעיד שלא הוענו ליה. אנחנו יושבים
די קרוב בשווה ראיה גם ממערב וגם מדרום. יכול להיות שהמצב הזה של מצרים שהסואץ
היה מפיל והריינגרי היה עובד וכל קו התחבורה למפרץ סואץ היה עובד. היה יותר טוב
לנו כשלא הסגנו שלום מאר במצב הנוכחי. במצב שלנו להשיג מצב של שלום.
אני מבין זאת בתור דוגמה כשהשאלה כאן אנחנו בנסיון שיש
לנו בעיני במאזן הכוחות והמצב יותר טוב מאשר היה בעבר.
אנחנו יכולים להרשות לעצמנו דברים שהיה אולי חסר להרשות אותם ב-67.
זהו הקו שדיברתי על הקוים שבפאר המלחמה מה הוא הקו שיכול
ליצור מצב שבו רוצים שלום.
יכול להיות שהמצב הקיצוני שנסמעה - נגיע למצב מה שנקראו
קלפי מיקוח. [REDACTED] ובאמרו נצא אם תעלו שלום!
זאת אפשרות אבל אם לא צריך לראות מבנה שבו יוכלו להתזק שלום.
אני אומר שאת ביחס לסואץ. לא שזו יהיה אם עכשיו תחיה מלחמה, אמרתי שצריך לעבור,
אבל בתור דוגמה ליבחינו בין קו צבאי לבין קו כזה שיכול לעודד מצב של קיום שלום.

הא"ל שפיר

אני רוצה להתייחס להיקף המעלה שה"ל במלחמה העתידה.

קיימים שני אילוצים שיש להם השמעה מהותית על מטרות המלחמה.

אנחנו מכירים אותם ואחזור עליהם בקצרה.

האילוץ הראשון - זה כמה הקיימת בין מעצמות העל שלא להגרר

בשל ה-מזה"מ לעימות ביניהן. יש להבין שמדיניות זאת גם מחייבת אותן לפנוע מצב

של תלקחות מלחמה לממדים המסכנים היבטטים של אחת מהן, עד כדי הכרח בהתערבות

כדי למנוע זאת.

אנו הנחנו בעבר, ואין עדיין נחונים מבוססים שיטת הנחה זאת,

כי מחקמה ישראלית אשר תסכן את קיומה המדיני של מצרים או של סוריה עלולה לחייב

את בריה"מ לאיים בקוטרבות כדי להצילן וכהשלכה עלול להווצר קונצנזוס בין לאומי,

אשר בכוחו להקפיד את מחשבתנו כשרם קצרה הישגים מהותיים, או גם לחייב אותנו

לותר על הישגים שכבר השגנו ללא חמורה מדינית.

בכל מקרה תוצר דינמיקה מואצת של החברה במיתרון מדיני מהיר ללא בטחון שיהיה לשובתנו.

האילוץ השני - הקונצנזוס הלאומי בנושא הבטחון, אשר יש לו

חשיבות עליונה כאשר צפויות לנו שנים רבות רווייה סיכוני מלחמה ויתכן אף שלחמות נוספות.

עד למועד בו מדינות העימות הרצינה בהסדרי שלום, לאחר שיכלו תקוותיהן להשיג תשבים

באמצעות מלחמה או כטיה מדינית.

מרכיב האבירות בכל פעילות מלחמתית כהווה גורם מרכזי בקונצנזוס הזה והוא תמיד

ישקל לאור הצידוק במטרה המלחמה.

יש המוסבים כי בריה"מ לא תממש את איזמיה וכי גם נהרדנו

לשוב ב-57 וב-67.

טענתם גם מתבססת על העובדה שהשינוי במצרים ולא יתכן שהם יחזרו אליה.

אולם השאלה המרכזית היא מהי יש לקחת סיכון (אפילו אם הוא בסבירות גבוהה)

להעמיד במבחן את אמינות ההתחלה של בריה"מ.

לדעתי - סיכון כזה יש לקחת אך ורק כאשר אין אלטרנטיבה

אחרת ולזה יש רק קריטריון אחד - והוא סיכון מהותי לעצם קיומה של ישראל.

במלחמת ששת הימים (ללא קשר מה אומרים "תהיטוריונים") מרת המלחמה נבעה

מהסכמה לאומית שאכן ישנה סכנה לעצם הקיום.

השלמת העומדת על הפרק בשנת 73 אינה עומדת לדעתי בקריטריון הזה.

בהשלכה מהאילוצים שציינתי, לדעתי ההגבלות הבאות חלות

על היקף הפעלה צ"ל במלחמה, אלא אם נזוכה תוך המלחמה או לפניו שיש לנו יותר

חמש קטול משערכנו להניח. ולצורך זה יש השלכה על שלבי תכניות המלחמה.

1. לא להציב מטרה להכניע את מדינות העיסמות ולהכתיב להם תנאים (גם אם ניתן

היה לתבשים מטרה כזאת - ספק אם היינו מכתיבם תנאים. היה נוצר מעגל חדש של

התערבות צבאית ערבית ולנו בעיה של שליטה ב-40 מליון נפשות).

2. לא להציב מראש מטרה להשמדת טוטאלית של הצבאות והתשתיות. השמדה טוטאלית של

הצבאות בזירות בתן ערכים עיקר צבאות מצרים וסוריה [REDACTED] תיצור מיד

חודעה בינלאומית ש סיכון כמותי לעצם קיומן המדיני של מדינות אלה.

3. במלחמה כוללת, באם היא הכפה עלינו - להגביל אותה להיקף הדרוש להשגת מטרה

המלחמה, אשר לפי דעתי צריכה לכלול שלושה מרכיבים:-

א. הראשון - לסכל את כושרן של מדינות העיסמות לשנות באמצעות מלחמה בכל היקף,

את הסטטוס האסטרטגי והמדיני המקיימת עתה ישראל.

ב. השני - לשמר את מצבנו האיסטרטגי/מדיני על ידי ביסוס יתר על התודעה

כי עם ישראל יש להגיע להסדר ולא לכמות עליה הסדר.

ג. השלישי - לדחות סיכוני מלחמה נוספת בכל היקף לפחות ארוך של שנים.

נטאלה הטאלה, האם וירוש במטרה המלחמה מרכיב נוסף והוא שיפור קוי ההגנה.

לדעתי אין לנו צורך בגבולות הקיימים לתקופה רק עבור מטרה כזאת. יש לנו

צורך לתקופה רק באם מטרה המלחמה מהיבט להשמיד כוחות על ידי מתקפה. קו המטרה האש

במקרה זה יהיה היכן שיעצרו כוחותינו ואנשי מניה שלא נישוט אותו ללא תמורה

מדינית, באם גיבול.

מדוע דרוש לנו יוטור קו כמטרה מלחמה?

1. האם כדי להרחיק מקורות אש - בצורה כזו נגיע עד האוקיינוס האטלנטי ועד המפרץ הפרסי.

2. האם כדי שיהיו לנו יותר עומק לתפרון אוסטרטיבי - יש לנו סמיק.

3. האם כדי להרחיק סיכון מהיטובים -הרי הם יבנו מחדש במסיכות לכל גבול.

4. האם כדי לייעל את מערך ההתקפה - יש לנו את הסמיקים המבטיחים זאת ובשנות ה-70

יתכן וגם אנו נעלה לזוינים.

5. האם כדי לקדם את השלום - ספק אם זו הדרך.

בקשה לסיסת הפעלת צה"ל.

אשר: המלחמה היחידה שמצרים עלולה להעריך שבכוחה להגשים ב-1973 היא: להצית את במזה"ת כדי להניק את המעצמות לכפות על ישראל הסדר מדיני רצוי לה. זאת על ידי מלחמה מוגבלת, להתקף, פשיטות ומאחזים או אמצעות טל מחקמה כוללת. תכניפת המלחמה של צה"ל צריכות לכלול משימות שיש להציבן מראש ויש להתור להשיגן ואמצעות למשימות נוספות, באם ייווצרו תנאים להשגתן. (זאת בכל היקף של מלחמה יומה על ידי המצרים או המצרים והסורים). המשימות שהכרחי להשיגן - מתנות את השבת משרת המלחמה - שהיא הנחלת מפת צבאית מוחצת מניעת שינוי הסטטוס ואף שיפורו המדיני/היטורשבי ככל האפשר. המשימות שיש להציבן מראש ויש לבחור להתור להשיגן הן:-

- (-) באמצעות זרוע האוויר - הכרחי השגת תופט אפעולה אוירי בזירה.
- (-) רצוי שיבוש או שיתוק הכנות סופיות של האויב למתקפה רבתי על ידי מחקמה מנע אוירית. (באם ייווצרו התנאים לכך).
- (-) באם האויב יבחר במלחמה מוגבלת - הכרחי להתיסן על ידי השמדת כוחות וחשתית.
- (-) באמצעות זרוע היבשה בסיוע אוירי וימי

רצויים מאמצים החקפיים שאינם מיועדים להכריע את עסקר צבאותיו של האויב, אולם יש גבוהם להטפיע חשעה מוהצת על החשת קצב המפלה כתוצאה ערעור מערך ההכוחות שלו, ערעור מערכת העורף שלו, שליטה בשטחים חיוניים ויצירת אופציות להטען המתקפה, באם ייווצרו תנאים לכך.

מאמצים כאלו יכולים להיות בזירת מצרים:-

1. [REDACTED]
2. בגזרה הצפונית של התעלה מצפון לקנטרה.

בזירת סוריה

1. באיזור חחרמון.
 2. [REDACTED]
- ולבסוף - הערכות מבנית בגזרות בהן לא מבוצעת מחקמה - באיטה כחמנע את שינוי הסטטוס הטריטוריאלי הקיים.

האומציות למשימות נוספות צריכות להיות להמשך המתקפה באם המלחמה

המשך ויהיה קיים חומש מעולה לכך.

ואצי - המשך מתקפה בזירת התעלה ומצרי

כדי להגביר את עוצמת המפלה עד להפסקת האש.

בנוסף למח נשיינתי צריך גם להיות מוכנים למצב בו בזירת

חיבטה נאלץ לנקוט במגננת כלבד, ורק זרוע האוויר וכוחות מיוחדים יופעלו באורח אמ

התקטי.

אם אני מבין מה שאמרת, לכוונת היבילה אתה מציע בצד המצרי

שר הבטחון:

לא לכלול גם כיבוז מורש טעיר ולא לעבור את התעלה.

לא לכלול את ההתכתשות עם עיקר הצבא, אבל אפשרות מתקפת בגיזרה

תא"ל שמיר:

הצפוניות. משמון לקנטרה, כדי להחיש את קצב

המפלה, אבל לא להתמודד עם עיקר הצבאות בכרנד. אם יש חומש מעולה אפשר להמשיך לפעול.

כך לכבוש את מורש טעיר

שר הבטחון:

בין קנטרה למורש טעיר תרצועה ואולי מורש טעיר.

תא"ל שמיר:

לא באומציות אלא בשלב ראשון אתה רוצה

שר הבטחון:

להביא למפלה.

מורש לצד המגנתי. ויזום התקפות בצד המצרי זה צריך לכלול

כיבשה - בגיזרה משמון, קנטרה, כולל מורש טעיר.

תא"ל שמיר:

לעבור את התעלה

קשה להבחין במפלה רבתי בחורפה, אנחנו עלולים למצוא

את עצמנו עם אבידות גדולות, התכתשות רבתי, אולי לא עם הישב מהומי.

בקו סוריה - באגף באיזור החרמון וירום

אם תקשו בתזית הם יתחילו במלחמה וינסו לעבור את כל הקו.

שר הבטחון:

מנהיג להצמיד אותם או לא? כי אם המלחמה תתחיל על ידם צריך

יהיה להכניס את האלף מנקים.

תא"ל ספיר:

אני לא רואה מזה שהם יעברו עם אלף פנקים אח הגבול. לכן

אם הם חוקשים יש שלב של בליטה לאני המתקפה.

אני מדבר על אפשרות של מתקפת מקדימה, מה אפשר לעשות בגיזרה הסורית.

שר הכשרון:

בגיזרה הסורית לא חייב חוקף אותם?

תא"ל ספיר:

אני מתכוון על דאמץ מרכזי

שר הכשרון:

זה שני זכין אם זו מלחמה. תחזה זה סקנד-בסס, כי השוב ביותר זה

מתקפת אווירית ובלים.

תא"ל ספיר:

זה מצוין כדי להפסיק אותם מחר.

רב-אלוף לעזרי:

טובה, הם יש מלחמת החשה אז מתקפת אווירית ובלים בלי לעבור את ה וים.

תא"ל ספיר:

גם אם חולכים לעשות מתקפה יש אלמנטים רצויים. מתקפת מנע

שיבוש מתקפה או התקפת או חשכה.

(ב) מעולות התקפות כדי לחבית לחמשת אש מהירה או למעלה מהירה

במלחמה כוללת. זה כולל את המעולה האגמים ולהשאר במצרים ובזירה הסורית עם גופציות

מתוחות. אבל בגזרה של חוקשים, בחלח, ודאי שאפשר לתערך לבליטה כוללת בגזרות אלה.

אלה פעולות שיכולות לשבש את כל מערך המתקפה.

אלוף כונד:

למרות שהשאלה נשאלה זה מה לעשות כשהחיה מלחמה אני רוצה להתייחס

לשאלה אם יהיה ואני מניח כשהחיה פעם מלחמה, אני רק רוצה לנחש

שאיננו רופדים היום בסני מלחמה, לפי דעתי היא לא עומדת מאחורי הדלת.

עוד מילה על הצורך במלחמה, לא חייתי מנליך ליזום מלחמה, מצד שני

אני אומר כשהחיה המלחמה יכולות להיות סיבות שלא נראות מראש:

למשל - יכול להיות שבלי שנרצה במלחמה אנו נצא למלחמה בגלל חיחס לוחודים בסוריה ועירק,

שאלה עד איזה גבול נוכל לשאת זאת. נניח גיהיו רגילות חסונות, זה יכול להביא

אתנו למלחמה. זאת שאלת טיבה לאמר - עלול להיות שתחית מלחמה.

- אם מהית הרדירות בלבנון וניהן כמה רציניות לזרייה זה יאא ידחה את המלחמה.

אם תחיה מלחמה - אני חושב שאם תחיה מלחמה אנחנו צריכים לעז לחוציא

מתוק. אנחנו צריכים לעשות פילות כזו שתאמר את המצב הנאו-פוליטי. אני חושב של

חשוב מאד נצא במלחמה הבאה () ולא יהיה פלוג

אחר כך.

אני חושב שהקונצליקס חוצ דתי , עם המוסלמים, ולא לאומי

והשכנות האומיות והאחריות חן שעות, הבעיה היא בכלל מוסלמית-דתית

אחריהם והערבים הם ארוקיה לכן אינני מאמין שברורנו נדאת ליום.

צריך לקחת התעמחות הסטורית די ארוכה בכך לא חשוב מה

החיינה תוצאות הנצחון לא נשיב שלום .

לטור זה - מה כן כדאי להשיג?

נשאלה שאלה לפי הנדרות במצרים ומוריהו

(א) אם יתחיל מלחמה צריך ללכת למלחמה. התחיל אם מסיבית

במעלה עם הרוגים ופבירות נגיד כן כמו בימי ההתשה , אני אומר ללכת לצליחה,

לעשות כיבוש במלחמה ולא רק ש. א

נשאלה שאלה שכנית האם ללכת למלחמה עם בנדיגו או בלי בנדיגו.

אני אומר שצריך להתחיל בצד האזרי. זה בסופו כל דבר ייצא יותר זול מאשר צעד אחר.

אפשר לאמר תאורטית שיפת לשלוח סנקים נגד נ"ס ואזירונים נגד נ"ס , יש דבר אחד

שמדאיב בתעלה וזה הארטיילריה בצליחה. בשביל הנקודה הזאת שזה יכול להיות

דומיננטי צריך להשעיל זה ח"א.

אני אומר, לגצל אותו בטלחמה. חמורה הזו במצרים צריכה להיות מטרה שהוזכרה על ידי

הרמטכ"ל,

יחית לנו כן ענין

לחכות בצבא המצרי ולהטמיר אותו. זה נראה לי.

אני לא בעיה שזה אפשרי. לא מסיבות טכניות, יש מי שייעשה זאת וניתן לעשות זאת טכנית-

מטריית. אני חושב שהעלמונות לא יתנו לנו לגמור.

בד הבסתחון:

אני העלמונות. אני מבקש מכולכם דיון כאילו אתם השלטונות.

יכולים להתחשב בבוחות מבחון על האמריקאים והרוסים או

הערבים אבל להביע דעה כאילו אחת המשלט ישראל. אנחנו עושים דיון כאילו בדרך

התהלטה.

אלוף גורבן

הרונ- הגדול ביותר זה הסדרת הצבא.

זה יכול להיות צעד הכס מאד אם אנחנו אחרי טנקים את הגדה

הערבית ... אני לא חושב שאנחנו צריכים לקצוצ גבול חדש. לפי דעתי גבול התעלה הוא

גבול טוב עם קדי המסקת איז אחריה שיחחילו ליום בתעלה.

הצד הכלכלי היום הוא שליטה צמצם של עמים אם נפתח אז

התעלה לשייט ואת הכסף נעביר למצרים זה יכול להיות מצב חדש.

בס"כ אני במצרים לא רואה הרבה רווחים נוספים.

טוריה - אני חושב שצריך להתחמש במלחמה גם לחקור את הסורים.

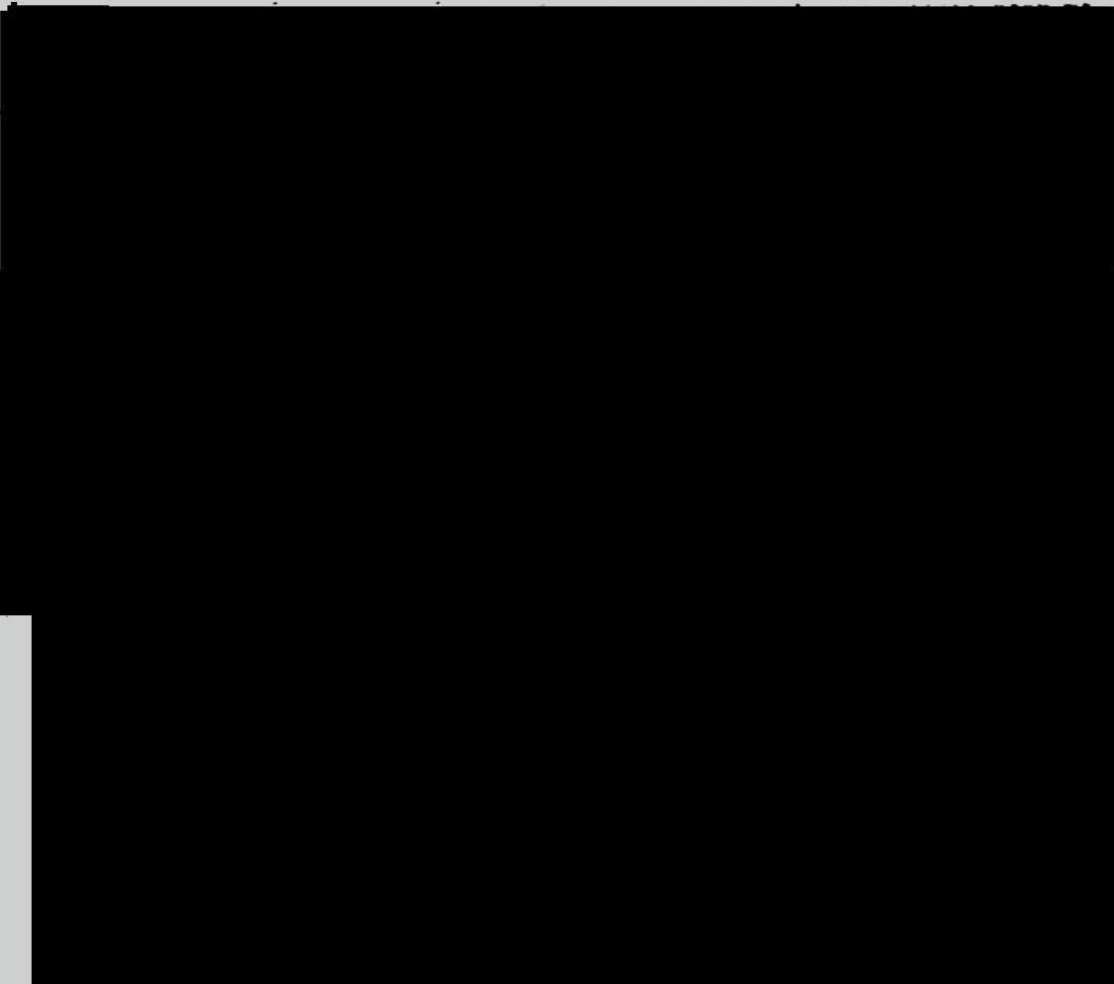
גם אם הם לא יתקפו אנחנו נצטרך לעשות צעד כדי שנוכל להכנס למלחמה עם הסורים.

הכיוון מאני רוצה [REDACTED] לא ללכת צפונה.

אני עכשיו רוצה לאתר איך אנחנו רוצים להראות אחרי המלחמה

הבאה- אני אומר שעכשיו שלום עם הערבים אי אפשר להשיג. לפי דעתי בואו נפתח

לנו מצב בוא-פוליטי חדש. איננו מוכרחים להיות מוקפים עם עמים ערביים מטביב.

יש עוד נקודה אחת קטנה: כאן אני מתרשם צעיקר משיחות שלי עם

נוריים באירוסה. חברים באירוסה לא רוצים מלחמה. נכנסתי לצבא החולנדי, הצרפתי

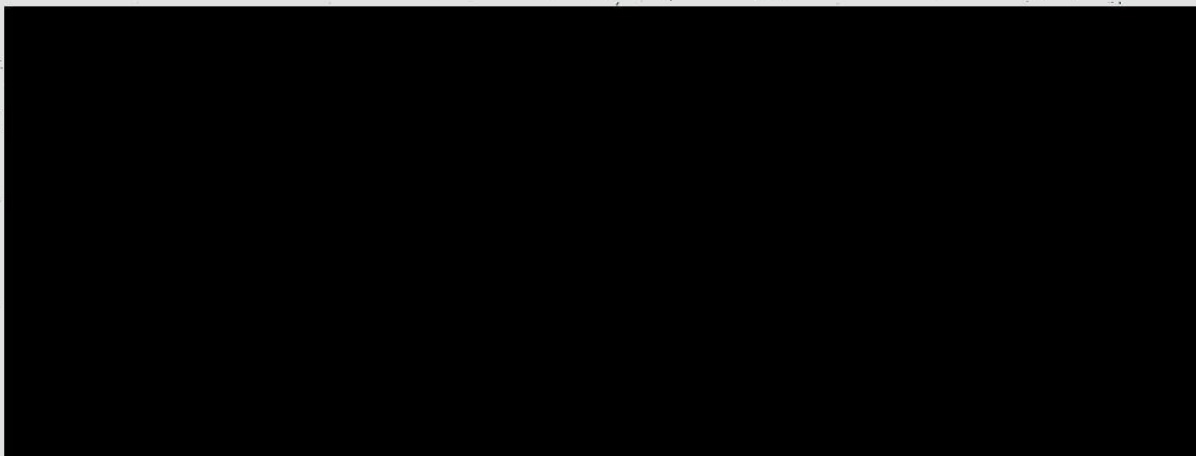
הגרמני הם קונים מלחמה הם קונים את הצבאות של עצמם. למה? המדינה לא בגלל

שנהרגו אינם חיילים אלא בגלל שהם טבלו בעצמם. אנשים ברחוב מדברים על מלחמה,

אני רוצה להזכיר את התופעה של מנהל התאגדות הלאומי בקהיר, הוא פוכן לחקריב זאת.

92-34-2
פוזק מס'

סודי ביותר
- 19 -

השאלה השנייה

קודם כל על מה אין ויכוח?

אין ויכוח שבדיכויים להיות מוכנים למלחמה ולעשות את כל ההכנות

לנצח את היה המרוץ.

ב. אין ויכוח שבמס"כ מלחמה היום לא הובא הישועה.

אני כאלו נקודת לא "העי" : מאבירות - מה שלא יהיה יהיו

לנו צידות.

אני לא הכי במקרה שיהיה זה שינוי במצב המדיני : לא רק עם סוריה

צריך להעריך למלחמה ברמה הגולן אלא בעוד כמה מקומות.

אני גם לא באשר מהנושא ששני : שלב חדש ואקסקלוסיבי. בכל

מלחמה רבתי הוצגה היא הוסחה של שנקים וארמילרית ומשפטים ופילוסופים. זה בשבילנו

שכום עצום ומתחנן צריכים לעשות הכל על המבון העם הישראלי וזה קשה.

אבל זה לא הלוי בנו.

השאלה האחרונה היא אין אנו רוצים לגבור את המלחמה? העקרון

הראשון והחשוב ביותר זה לא לסיים את המלחמה עם קוים בלתי צמודים, או בלתי נסבלים

ולא בהחלטתנו אלא כהחלטת מערכים בינלאומית.

לנפוח ליצור קו שהעולה הערבי והעולה בכלל לא יקבל אותה יהיה ליוז כך שנצטרך

לשבת ואז יהיה שיש סעיף ויכוח את אותה נסוג על חלק או על הכל. צריך לשבת

על הכל לקוי המסקנה זאת ואותם חיסגים קטנים כמו שמדובר על סיפור נורע סעיד,

את הדברים האלה נאמר זאת וננסה לבלוע יותר מדי.

- המצב הבינלאומי ב-73 ויגנון זה ב-66. זה לא מאו אום, זו לא אותה מועצה הביטחון

ולא אותה אגידה חרף ישראלית שקדמה למלחמה 6 הימית.

אני לא מאמין השלושה דברים-

אני לא מאמין באפשרות של לחכות שלום

אני לא מאמין ביכולתנו להיות אינזש-מייגרים- לעדנה הנדדים חזשים

במצרה החיכוך.

[REDACTED]

הדבר העליוני זה ענין השמירה הצבאית אשר לי לגביה פסיקה.

בכל הכניס אורחנות כרוב "להשגיד את הצבא" לעתה אשר לעתה זה הכל צריך לרצות
על מה נדובר. שירות הדיר לכול סנקים. הדפולריה ורכב ולגרוה צבירות בס"ג של כח
מלטים מובים, במלחמה 6 הימים היו 12 אלף - 15 אלף - 15 אלף במצריה בזה נגבר
הענין, ח"א היכל סילית וכמותה.

אם הכאדר-וור בעליוס בעד גודל של כח ודחי עתה. הנלקים והמכירות אינם
כולה כמחליים יורה. אבל החוצה היא שהאיסול של האקדר-וור הוא יורה קופה
קדשה יל ודחעי לחיכה ודחעי זה כדון בה ה צבירות.

המסקנה הלי היא המנחנו כרימים לא לחזור, בני לא מדבר על הפד
הקטל אשר בו לעתה דירות לעומק כרי להסלק ייד אחרי המסקנה הוא, אבל על הח
מנחנו רוצים להחזיר ולהחזיר זה על קו יד מנצי קורה להם גמליות. זה המיכנס
בין החלה ולא מקרב להלח. כח הודס מוד ולא מורס סקיר. לשבח לאורך החלה
מנורה.

[REDACTED]

ענין הודס בעד לא מורס מוד כן.

נקודה אחר שכתתי להיכיר, היה דיון אם כדאי לשבח על סגן צירי
מכול מיה

ראש אג"ס אשר כדאי לשבח, אני רוצה להסוך באשקפה - שבאים

לכסול באים כדאי לשבח משני העדדים, את זה למדנו ב-67.

מסמך 73 היין דרך להחלל לשונה יורה אדון.

מנורה את שם הימים היו שחשו סדו מלחמה המנורה.

המנורה חון הקורה די קדשה מזה לא בדיוק כן. נחלת השאלה מין להסחל על המנורה

גם מעבר לקיץ 73.

אני לא מנצי, כמנחה העדדים לעומ, אלה כאשר הדבר יתח

כן הדור להם קד מנצי עלהמיד את יחלל מן אשר.

וכל התקלות של ישראל היא קטורה בתנאי.

אני חושב שאורך הזמן אהיה גורמים כאן להורד שנים של כלכלה.
אולי אהיה ליותר.

בשינוי על חלק מהסדר, גם השנינו על הסדר ביניים אף אחד לא

דיבר על תקופה יותר קטנה של 20-30 שנה כדי להגיע לקו גבול בטחון.

מדוע? כי היו שאריו בטחון. לזמן יש בעצמות עמוקה ביותר.

הם זהו הרקע לפה שאני חושב שהוא נכון גם הכלכלה היא ויהיה עימות עם

הערבים זה ידוך לאהיה וכו'

לדעתי שני דברים:

1. שאלה הבטיח.

2. שחיים.

למה? כיצד לה לא גבולות זה ברור כי אנוש מל פה ובטח

אחד מתגוש בכני צריך ואמרו שמי שיבוא יהיה נכחשו.

אבל זה לא מספיק כי תוך כמה דברים אמיר להקיים יבוא ביקר זה בעזרה בריח"כ

או גורם אחר בעתיד.

המחשבה השנייה כדי ידערכים האותם סיועם של סלחנות סיראו

זמן לאורך שנים רבות עד שהם יכירו בעובדה שהם ישראל לא ניתן לחסל, הכרחי

והערבים ימסירו נשחים, כך שייבצע להם כחברה יתה לא רק במסירה ולתחנות ולא רק

במחשבה מועט לא הם בסמיכות ובר יותר בטחונות וכו' - שחיים.

כל מה שישנו נוסף הולך לאיבוד.

המחשבה השלישית היא המעלה בטחון כן. המעלה היא כזו שניתן להחזיק

אותה במינימום כוח אדם וניתן לעצור זאת במינימום מדיניות.

צריך לזכור שאנוער היה בפניו. המעלה לקושה גרובה. הם מדובר על הקופה אחת

בוחנת צריך לעשות הכל כדי שהאבדון יהיה במינימום המעלה הכוח המוחזק הצבא

היה היעילות.

אני חוזר לקייץ 73, בביזרה המצויה היום חלו שינויים
מאז שעיינו הערכה מצב ב-72. ראשית, הקו שלנו מבוצר. יש דרכים וקו נקודות מפגית
רצינות מאד. לפי טעושה מלחמה באידווי. יכולים להגיע ממקום למקום בקלות.
הרומים אינם. המצויה האוירית סהיתת איננה.
גם המעלה שלנו כעשאים ממוימים איננה. מבחינת זו המצב טוב יותר.
אבל הדאגה העיקרית לחופש המעולה שלנו הוא כח"א ואם שחית
להתחל מלחמה הממז המסמעותיה צריכת להיות על ידי ח"א. לכן בנינו ח"א חזק
כדי שיוכל לענות על הבקיות. הבעיה איננה רק בעיה של כוח ותחבורדות,
על המקום שבו אנחנו נמצא, אנחנו בולנו זוכרים את מלחמת האזרח, הבעיה היתה
בעיה השילים ברקע אבל הבעיה המרכזית היתה הארטיילרית.
אסתר לאחר, חבא נדיו את המעוזים ונעמוד בדרך הגנה שונה, אז גם המלחמה תהיה שונה.
כל עוד המוצבים קיימים הבעיה המרכזית היא ולסמך ארטיילרית.
ותחשובה היתה לכן זה ח"א. אבל כדי שהוא יוכל לעשות זאת הוא צריך קודם כל
לגמור את השילים ולכן הבעיה הראשונה שלנו והמסיימה הראשונה שלנו לא במלחמה עם המצרים
זה פילים וח"א. זה באחד לכוח.
באחד לשעה אני זהה עם אלה שטענו שלקחת איזור קנטרה צפונה זה
איזור השטחים הנוספים במצרים במלחמה הקרובה שתהיה.
לפאל זה איזור מבורר יחסית, קל לכבוש ולהחזיק בו ויחסית
יהיו לנו מעט אבידות ואם ח"א יסיב את שלו ויחיה לו חופש מעולה שיוכל להשמיד כוחות
ארטיילרית לאחר השטח ח"א והשילים - לתבא המצרי אין מה לשחק, את המטלה הוא חשיג.
הבעיה היא השטחים.
עם חפיטה השטח ממזון לקנטרה אני לא נכנס לשיקול אם לקחת את
נורש סעיד או לא, זו בעיה מדינית גמט שלמה.
אני מאמיר זאת פחות. מבחינת חדאיה שלי של הפסד שטחים אני חושב שהבעיה של נורש
סעיד היא יותר פוליטית.
- אבל בזה העגנו פני דברים. כמובן שעלול להיות מצב קטנה, אם המצרים צולחים,
יש בעיה של השטח, אם יהיה נהון שמשאר לצלות לצד פני באכיל לקטנה את השטחית
יותר את רצינית לא מתוך ראיה של קוים וראי שזה נהון.

יוני לא זהה עם אלה שחו. ביח שיחזקת החפלה משני הצדדים עדיפה

מאשר צד אחד. אני מבחינה טקסית, אני מבחינה טקסית מיוחדת לא יכול להבין

זאת. אני לא יודע מה צריך לצאת ממושב שלנו. כזרביח לחפלה, מה יהיונו

על מוצב במזרח לחפלה? אלא גם יש לזה קושי מוליכי. זה אולי בשביל איומית

אבל מבחינה טקסית אופרטיבית זה הינונו נדרש.

בסוריה השוני מה"א המצרי הוא בכך שאין מרחב חסרון.

זה אוחז קנה מידה של ימצל הקטנה בטענו שמה יכ להעביר את המלחמה מעבר לקו

כי אין לנו מקום חסרון. מקום לחברת.

האקט האחד זה לראשית כוחות. גם מה לפני כן אני רואה את ה"א. יוני ביוח

עם חסוריה וזה יוחזר על. גם לטורים יודעים את הקירבה שלנו לדמסק שאתה משאיר

להם את אמצע הכדור ואני מסתפק בזה.

גם טח המפלה הצבאית של זה מהחיל בהנחת היסוד שלי לאלחכום בכחיד - זה תופס.

לייכום - רפיוני להצביע אצל סהרתייה שלנו טה"כ היש לו לקיץ 73

אלא מעבר לזה. השאלה יסודית, מה בכל עימות כזה נרצה להשיג לאורך זמן,

אני מאמין שהמלחמות בזה לא תוכרנה (במלחמה הבאה). בכל מלחמה כזו בכחיד שני

דברים צריך להשיג -

1. מפלה לאויב.

2. א תסדר שתיצא אמצע לגויס כך שנוכל במינימום אכידות להשיג זאת.

במינימום כוח לחיזוק זאת וטניחן יהיה לחזיל זאת ולעסוק בזה מטעם שנים.
אני מקבל את הגישה של שלמה שבלקיות ששמים את צריכים להיות
כאלה שלא יהיו מסוג הדברים ש"יבדו ובל יעבור" שהאויב מוכרח לחשוב עליהם
ואם בכל זאת דגל אדום בכל אבא וכל עם צרכי וכל עימות כזה מחדש עם ישראל קשור
במפלגה.

אלוף פלד: אהא אומר איבוד ששמים - שהם יכולים להיות איתם, אלה של היום
הם יכולים להיות איתם?

אלוף שפיר: לא. אני מתכוון שהיו בהם איום מידי ישר לאיזה אקט
אני רוצה הבדל בין ישיבה
מצוין להעלה או על גבעה 2 ק"מ מדמשק. יש הבדל אם אתה ילף יושב בהרמון קרימה או
בצמחון לדמשק.

אלוף פלד: אילו היום הייתי רוצה מצב שבגלל שאנחנו יושבים במקומות שבהם
האיום לא ברור הם אבטלה לא במהות הייתי מטכיים. אבל הם רוצים גם במצב הזה לצאת
למלחמה. מה נותן לך לחשוב שבמצב אחר הם ימשיכו לרצות?

אלוף שפיר: אני מדבר על עשרות שנים בעתיד, אז השאלה מה צריכה להיות התמיכה
היסורית. האם רק מפלגה אבאית?

אני בעד פשוט יותר משפחותי כי אבא בונים כל פעם מחדש, אבל אם יגיעו לאן להכרה
וחוסין אומר לסורים רבותי אם אפתחו במלחמה אפסידו ששמים. כל עימות יהיה קשור
לא רק באובדן אבא אלא גם באובדן ששמים.
אני לא בעד זה ששמים

אלוף אדון: אני גם כן חושב שהבעיה היא לאורך זמן, אני פסימי לא רק לגבי
השלמה של הסורים עם רצח הנולד אלא עם השלמה של המצרים עם
נקודות שבהם נמצאים. השאלה אם הם יכולים לאמצע להשלים עם הששמים האלה, זו רק
חצי שאלה. השאלה השניה אם אנחנו יכולים להשלים עם קוים אחרים מנקודת ראות של סכסוך
שיש לו סיכוי להכשין הרבה זמן.

אם אנחנו חצים להשיג קוים שמאפשרים לנו להיות בשקט בדימוי של שלום
לאורך תקופת זמן אנחנו צריכים קו שיתן על ידי השקעה מאד קטנה
של כוחות ואמצעים להיות בו לאורך זמן בלי התחמאות מדינית מופרעת.

אם שואלים אותי לגבי קו - החשובה היא שזה פחות או יותר השקום שאנחנו
נמצאים בו עכשיו. אלה בעצם הקוים של 6 שנים בלי לגייס מילואים עם כמעט
כל מעט סימנים, אוקטובר הקרוב, שנה הכרעה, עם נוכחות כל שבא המצרי והסודי
לא הגענו למצב התמנה.

אני לכן לא מבין במה"כ את הקונספציה של ויהורים של רמת הגולן - אנשים
שזה זה - לא. לגבי קו הסואץ - כא בחשבון לתורא.

מה אני רוצה לאמר שלדעתי השאלה של הסואץ פועל והערים בגזירות כגורם דווקא
למלחמה זה לא נסמך אלא הוכיח את עצמו. כי המגנטיות הערבית מברר
על הקרבת 3 מליון.

זה שנמצא מינה את הערים בהעלה כמעט בהתנדבות כי על רמז דק שלנו לחתמה
אם התמנה אז אנחנו יורים על הערים וזה מינה את החושבים בשלוש הערים
ונתח את עצמו למלחמה.

כך שאני לא חושב שזה מהווה במגנטיות הערבית שיקול שיתן שיווי משקל
או שיקול רציני לקראת מלחמה.

להשיג שקט לאורך זמן אפשר רק על ידי שיווי משקל
והוא נוצר על ידי זה שהערבים מאד גדולים וחזקים עם משאבים, בעצם אנחנו
אנחנו לא מסכנים גם כשאנחנו יושבים קרוב כי לא נכריע אותם, לא על ידי כיבוש

[REDACTED]

לעומת זאת בקוים האלה אנחנו מסתמך חזקים כדי
להוציא להם את הכוח מהמורשים והרצון שלהם לגאח למלחמה.

אם לא יודע כסו זמן תספקה והאש תסוך, אבל היא לא תמשיך יותר ככל שההתמנה שלנו תהיה
יותר אמינה. מעט השקם הקיים הוא תוצאה של ההתמנה. היא מושגת על ידי תמך
הישיבה בקוים והם מסכימים כפי שהם הן על ידי כוחות של צה"ל כפי שהוא
מעביר את כוחו זה לתודעת הערבים.

אני לא חושב שבקוים אלה צריך להשאיר. השאלה האם במצב הנוכחי צריך לשפר אותם?

אני מוסר סיד שני אסמקטימז-

1. בבאי.

2. מדיני. מבחינה בבאיה אני רוצה מקום לשיפור קטן

סימור טמעותי אם כי לא חיוני. סימור כזה זה הצד המזרחי על תחלה (תורם מורד)

כיבוש מורט סעיר עד ג'ר אל הרש. הוא מאד משמעותי על ידי זה שהוא מקצר

את גבול אמצע האש בינינו לכין המצרים בשליש.

כיבוש שיא החימוץ יס בו משמעות קטנה.

צריך לזכור שב-67' היה לנו מרוביל נמוך מבחינה זו וחיוס אנחנו בתודעה של כל העולם

גם חזקים וגם פיטמח מחערבים חוזרים עליה שטח"כ ישראל מבצעית התפשטות בשליש,

ב-48, ב-56' ועד 67'. חזרה על מחרביל הזה חרי מבחינה מוליטית זה קשור בהתפתחות

רצינית. יס הקמה מקומות מחטברו שלא כדאי למנוח את המצב הנוכחי.

מה צריכה להיות החלטה של זה על התפיסה האומריטבית?

א. אני שולל את החכוך הזה שחוננו עוברים לצד השני ונשארים בו מול הקו השלישי של

המצרים. מבחינה בבאית זה לא יתרון, יש יתרון בהשגת כוחות מצריים אבלצא לייצב

את הקו במפתח לתכנס למול על סמך זה שאנחנו יו בים שם אינני חושב שזה יתרון.

יתרון מוליטי זה ודאי לא. את אותו דבר אני חושב גם לבבי

ישיבת קבע בצד השני של מפרץ סואץ. כך מבחינה בבאית יש לי פיתוי לכבוש את מורט

מואצ כדי שכל התעלה, כולל גצל מורט סעיר, יהיה מחוץ לסימוס. פס יילך - לכבוש

אח ג'ר אל הרש כולל מורט סעיר כי בזה יש פיתוי בבאי גדול.

ב. לגבי השאלה של השגת כוחות. במח"כ חיוס אנחנו נמצאים במצב, שהחכרות האחרונות

של השנה האחרונה שנצאק שזה"ל לא "יקנה" מלחמת התשה גוממת, חלה הרעה רצינית

שמותה אשר לקיים גם על ידי סימוס בהרתעה. לכן אני חושב שלהבות חזק במצרים

ובטוריה זה דבר חשוב לקיום שטח ממוסך. אני חושב שכל עוד ניתן לעשות זאת כח"א

כאשר אלמנס ההתפשטות לצד משהק זה עדיפות ראשונה.

ברגע שזה לא מפיק צריך לעבור עם כוחות מדין להצמיד כוחות של הצבא המצרי בהיקף גדול

בכל המסר. מראש צריך להיות מוצהר שזו נשימה ושננו מורדים וגם לעשות זאת מחר.

עלפנת העולם לא יטפיק לקבל את זה באילו אנו חולכים להתפשטות גוממת.

אותו דבר לגבי הסופר. יחיו לנו איזה שהם "קונטקטס"

של הפסקת המעבר במצרים שיכול לחול במספר סופר של מעבר העמדה שלנו לגבי חופש
הסיים במצרים הדדומיים וחזרה.

אבל לא לשאוף, או לא להיראות כפי שמואף להתפשטות. להסנע מזה.

אם תהיה פעולה מדינית כדאי לחטא לפי השלבים הבאים:

מחזר השני של ההנחיה עד ג'ר אל הרש כולל פוטט סעיד אם לא לפנות וכדומה להשגת
כפורט פואד.

- בחזית הצפוןית אני לא רואה מקום רב לשינויים בקונטקט של איזה מצב זה מעמיד
אנחנו את המורים כשהם מחפיר מרס לשיא ההדמון לא הייתי הולך ...

אלוף שרונה כאן הוגדר באופן ברור שהנושא הוא - מה לעשות במידה

והמצרים או הסורים יפתחו במלחמה.

אני מקבל שאין מה לדבר על נושאת אם אנחנו רוצים מלחמה או לנסות לנחש אם תהיה מלחמה.

אבל אני חושב שבנקודות האלה כדאי לשאול את עצמנו, מאחר ואין לנו כל ענין במלחמה

אני חושב שזה מקובל על כולם שאין לנו ענין במלחמה, האם נקטנו בכל הצעדים למניעת
מלחמה/להרתעת המצרים?

נכון שבחודשים האחרונים היו מספר הודעות של ראש הממשלה,

של הרמטכ"ל בתחום זה ובגלל הענין המיוחד שיש לנו במניעת מלחמה הייתי עושה צעדים
נוספים בתחום זה. את הפעילות הייתי מחלק לשניים:-

1. בתחום העובדות שנקטות בשטח. בעבר הייתה השקעה יוצאת מן הכלל לנושא של חולקת

מי המעלה. מה שנקרא: "אור יקרות". הדבר גרם למצרים חרדה רבה והיה לזה אפקט

מעבר לכל פרופורציה. אין שום סיבה לא לעשות זאת.

יש נושא של תנועת כוחות.

יש נושא של נתיב סיכה.

מערכת שליטה של פעולות שיש בהם כדי להרתיע את המצרים מלפתוח במלחמה.

זהו חלק מהצעדים שיש לנקוט בהם.

2. חלק שני זה נושא המזהרה. הייתי אומר היום בצורה חד-משמעית "השקנו איננו רוצים

מלחמה, אם תפתחו באש נכנס [] לשם הכתבת שלום".

זה דבר שמדתיק בצורה שאין למעלה ספק. אני לא בשום שצריך ללכת [] אבל הייתי

גומר זאת. לחתול לא לשרת את האינטרס המצרי ביצירת אורח מלחמה זה לא כדאי,

אבל כדאי להגידך "חששו, אנחנו נכנס לקהיר, לדמשק להכתבת שלום".

זה בתחום של אזהרה חד-משמעית.

התחום השני בתחילת דף מספר אמצעיטו "אור יקרות" נתיב טיסה,

כוחות, בת איון בכול לרמיון, צריך להכנס למערכת תזאת כדי ליצור את העובדה הזאת.

נניח שעשינו את כל הדברים וזה לא עוזר ויש מלחמה.

אני רואה אפשרות של ניהול מלחמה הן בצורה אופנסיבית והן בצורה דפנסיבית.

בצורה דפנסיבית אפשר לנהל מלחמה רק אם אנחנו מסוגלים לנהל מלחמה, אני פולל כוחות

יבשה לא נובע כוחות אוויר, רק כתנאי שנהיה ערוכים ומוכנים לניהול מלחמה כזאת

הקאבידות שלהם הן קטנות מאד. אבל הם נחזרו על המשוש שלנו ולאחר מלחמה 67

בכלל כדאי להוציא את הנושא. אם מוכנים לבדוק מחדש את העניין אפשר לנהל מלחמה

גם במסגרת אופנסיבית.

הקונספציה הקיימת היום היא הקיימת, לכן אני עובר לתחום האופנסיבי.

- אני מתכוון ללכת לאיזה מלחמה בשלבית, זאת זמנית, לצלוח את התעלה באיזה מקום

ולראות מה עושים המצרים, איך הם מגיבים.

- לפי דעתי אנחנו צריכים לחלק את הפעולות שלנו בקצו שמייעים לתחום האופנסיבי

לפני חלקימז-

(1) שעברנו עם כוחות את התעלה.

(2) חלק שני שלא עברו.

המצרים מותחים באקט של פשיטות. הם משבילים אניה באילוח, הם מקשים אוטובוס

בין שרם לאבו-רודו, חוטפים משהו בקודת אחרת... התגובה לפעולה כזאת היא

טבח אוירית מסיבית בעומק. אני מכין נקודות למכה אוירית בעומק.

- המצרים עשו דבר אחר, הם התחילו במלחמת תח-א או באקט של עליהם. החשובה למקרה

כזה היא, לפי דעתי, התכניות הקיימות אצלנו. צריך לעבור את התעלה מוקדם ככל האפשר

ולתפוס את המצרים במצב חדש בכל האפשר. מורש מואד זה לא העצמה במצב חדש גם

לא מורש מעיד, מצב חדש זהו מצב שבו יש לנו אפשרות של פיתוח של כוחות שלנו במיזם

המלחמה.

- לכן אני אומר, לנו יש תכניות, לא צריך לחזור עליהן, הן טובות, אני רוצה רק לציין

שלא צריך ללכת למלחמה בשלמים. אם נכנסנו לקטגוריה הזאת ותתקבל הגישה הזאת ונאמר

שבאקט של התנה צולחים, צריך ללכת לפי אותן אסטרטגיות שהוגדרו במקודמת שקיבלנו:

העמדת כוחות מצריים מירביים, שימורים כאלה וזמרים ועוד.

באשר להפעלה של ח"א, לי נראה שאין להפעיל את ח"א

על פילים אלא אם אנחנו הולכים לעיתות של מאמץ יבשתי.

דבר אני, נראה לי לא לחזור להקפצת ארטילריה אלא אם יש

כוונה של פיתוח מאמץ יבשתי. כי צריך לזכור שאנחנו גם בעבר למרות שתקפנו בהצלחה

ארטילריה היא המשיכה לירות, ואם נגמח את הצבא יתברר שהאבידות במלחמת ההתשה

היו לאו דווקא מהפגזות סזיביות, הן היו בעיקר ממרגמות.

בענין ח"א, אם אנחנו הולכים לאמץ יבשתי - ח"א יתקוף פילים

ויסייע לתקפת המערך הארטילרי, אם לא הולכים למהפץ יבשתי בקטריה הראשונה.

ח"א יתקוף מטרת בעומק. ממני שאני לצ טעמין שאנחנו יכולים באופן קבוע לוודא

את השמדת הפילים, אין שום סיבה לאבד מטוסים.

בנוסף חקו אין כעיה. אנחנו יכולים להודות לכוחות בכונקרים

להכניס מכל פעילות שתגרום להרבה אבידות.

הנקודה הבאה היא איך אנחנו צריכים לשבת אחרי המלחמה?

אנחנו צריכים לעשות אחרי המלחמה כדי שמד אחר לא יהיה חכמה וכדאי שני יהיה יחרון.

כמי שהחנוד לפתיחת התעלה יבד והנצח עליה לדיון אני מתנגד באופן קיצוני לפתיחת

התעלה היום. התנגדותי אז הינה יותר חריפה כי אז הרוסים היו בים האדום.

מבחינתנו, כאשר יציבה מתעבר השני של התעלה כראוי נשד מאיים, אנחנו צריכים להתחזק

שח בצפון לניזרח הדרומית: ג'בל עתקה, "הכתמים הכאזימות" אם גקיים מדיניות נכונה

של החזקת המצרים וחוק בקו השלישי אנחנו משפרים את יכולת ישיבתנו לאורך התעלה.

בנקודה זו אני רואה מעבר, לא בטלבים, הסמדה הצבא המצרי

והערבות באני ראשי נשד מאיימים בצד השני. דבר שיגרום להתחזק את התעלה בכוחות

יותר מצומצמים.

היתה עוד שאלה אשר הבטחון: איך אנחנו נראה מול העולם

הערבי ועצבתו הכספית ההולכת וגדלה.

יכולת הרכש שלו גוברת, איך נראה?

יש פה פומנט פסיכולוגי רציני של הטיכת העולם הערבי לבוך

ענק בעל יכולת בלתי רגילה. אני בתהום זה רוצה לבטח בנקודה שדיברתי עליה הרבה

פעמים, אני חושב שגול הנשוא של העולם הערבי, הסמלה היתה צריכה לפעול כארגון

העם יהודי בעולם כפערכה כלכלית.

אנו מסתייעים הרבה מאד ביהודי, אנחנו כמעט איננו כחודים גורט שמאפיע על מהלכים ללכליים של העוצמה היהודית העולמית. יש לה עוצמה ליהדות. לו היינו רוצים למשל "מנען המדיקן" תהיה חברה בבעלות יהודית - היא היתה. או "ב'נרל אלקטריק" תהיה חברה בבעלות יהודית - היא היתה. המטלה צריכה לראות את עצמה כפועלת המקיד כפול: 1. המטלה של העם היהודי, מטלה ריכוזית לכונן את המהלכים האלה לקראת אפשרות של התעצמות בסמית ערבית. אם מדובר במניות פרטיות לא ישים זה קשה. אבל כשמדובר בפניות ממעלה אין דבר שלא יכולים לארכך. - אנחנו בתחום זה צריכים להתארגן למעילות מכוונות. זאת צריכה להיות אחת מהחשובות העיקריות שלנו בתחום זה.

צורך גלברט:
אני רוצה לשתף ולהגיד את משרות המלחמה מתוך הנהגה שצב איכשרטני שבו אנחנו נמצאים מינוט, כלומר, ישיבה לאורך גבולות קיימים כרגע, מתוך העדר הדברות - מלחמה מונעת מצידנו היא בלתי נמנעת אגבית. לפי דעתי אנחנו גם לא צריכים לראות מצב של פחות מנע מנעירות של ח"א. אכתה מנע על ח"א הונחה בעוצמה רבה אז בעומק ואם לצורך המשרת חילות ארוך מהווה בסים אם לא יחיה מאפך יבאתי רציני. לכן שני הדברים לא ישימים.

הייתי רוצה להגדיר שתי משרות אפשריות -
1. להביא באמצעות מהלכים צבאיים למצב שיטת את הסטטוס המדיני. לכפות עליהם מצב שבו יאלצו ללכת איתנו לדיון.
מורה כזאת מחייבת מספר מרכיבים:-

א) להסמך את הצבא המצרי ב-ה" הידיעה.

ב) זה יחייב לשבת במקומות כאלה שבחם נאיים

המשרה השניה זה לבצע מהלכים צבאיים כאלה שידחו את המלחמה לשורה ארוך ככל האפשר. זה מתוך אג הצהרות מדיניות ערביות שאומרות שהמלחמה היא אלמנט. אריך לנצל זאת לחשיג המשרה השניה.
- המשרה השניה עשויה לא להביא לשינוי הסטטוס המדיני אבל כתוצאה מהקמת הצבא המצרי אנחנו עשויים ליהיה את המלחמה מבאה ב-10-5 שנים.

גם הפטרה השניה מחייבת כניסה לעומק. אי אפשר להסמך את הצבא המצרי ולא להתייב על [REDACTED] אי אפשר לנהל קרב כל כך גדול בגד שריון האויב ולהסמך אותו, אי אפשר לתחום אותו [REDACTED] אלמנט שני זה השטח. זה בכל מקרה אני חושב, מכיון שהמלחמה לא תהיה יזומה על ידינו, מכיון שאנחנו מדברים על מלחמה אנחנו צריכים להמנע בכל אקט טרגי/טלאיגי. אחת משתי המטרות שיחזיר אותנו בעצם למצב של הפסקת אש במקומה. יכול להיות שנרויח שטח חודשיים-שנה-שנתיים אבל לא מעל זה. שתי המטרות הצלה מחייבות הכרעה. אז האקט צריך להיות אורדי מסיבי ופעולה יבשתית עמוקה מאד הן בכיוון קהיר והן במפרץ סואץ. כיצד אני רואה את התפתחות המלחמה? על זה אריק דיבר. אני לא רוצה לחזור על הבניות של מתקפה אורית, אנחנו מבצעים את האקט הראשון קנטרה-פורש פואד-פורש פערד ומיר בעקבותיו כניסה למרחב [REDACTED] ואם אפשר לאיים [REDACTED]. זו לא מלחמה בשלבים. בענין השטחים, אני חושב שנושא השטחים חשוב מאד במיקומו שלאחר המלחמה. אני לא חושב שבדרך להגדיר את זה כקו חדש. לא נראה את הקוים החדשים כקו מדיני חדש למדינת ישראל אלא שטחים שבאמצעותם נתמקה. אז אני חושב שבגירה הצפונית לא צריך להסתמך בכך שפורש פואד וקנטרה [REDACTED]

אלוף זעירא: יש נשחו בחלקי מדברי הדוברים שצורם אותי כישראלי, כיחודי, את שיא הצריחה שמעתי בדבריו של ברק שאמר: אנחנו נלך לעשות מדינה. לפי דעתי אם אנחנו עוברים את התעלה ומשמידים את הצבא המצרי זה סדר גודל של אלף אבירות. אני חושב שלדבר על עם ישראל כשעה יושבים 3 מליון יהודים לעשות מדינה בשביל אלף נפגעים אולי זה מתאים לסורים, לרוסים, אבל אנחנו? לי זה לא נראה. מבחינה זו זו בשבילי נקודת הסוצא. אני לא רואה את העם הגדול הזה עושה מדינה עם אלף נפגעים ואחר כך מסביר לעצמו בשביל מה היה כדאי לעשות מדינה לטוב או חורש עם אלף נפגעים.

אלוף אדנ:

זה היה ב-56 בדיוק.

אלוף זעירא:

בדיוק זה היה כשלון. אבל זו לא הייתה התבנית.

היה כשלון בזה שקדננו את טני.

שר הפנים:

זה נתן 10 שנים של מיצרים מתוחים, אפשר לאמר שלא היה

צריך לשנת אבל גם כשכן נסובננא המיצרים היו סגורים

מקודם עד '56. שום אניה ולא שום לא יכלו לבוא.

זה נתן:

1. 10 שנים של מיצרים מתוחים.

2. כאשר סגר מחדש זה נתן אקס מלחמתי מובהק שלו.

להתחיל מלחמת מחדש יכול כל אחד. לא רק שזה נתן 10 שנים אלא זה עשה מצב חדש

שלא היה בו שטח קו. כאשר רצו לפגור מחדש זה היה אקס מלחמתי מובהק אליבא דכולם.

אלוף אדנ:

זה לא כשלון אם הוא חוזר עם 400-500 טנקים שלו.

אלוף זעירא:

אני לא חושב שצח"ל צריך לעשות פשיטה בבייל אלף נפגעים.

אני חושב שאם אנחנו הולכים למלחמה לא צריך לגשת אליה כמו

גישה של פשיטה. זה דבר אחר.

דבר שני, אני לא יודע אם צריך לדון על השאלה מה יהיו הגבולות.

אני חושב שצריך לבצע יותר בזאלה איפוא תהיה הפסקת האש, אני מבדיל בין גבולות

ובין הפסקת האש. לכנינו קו הפסקת האש... לאורך הקו הזה... אבל השאלה היא

באלו ראיון מה הכוונה, לאן להגיע, מה להשמיד?

אם עוברים את התעלה, אני אמביר מתי צריך לעבור את התעלה, עם כל האוטימיות

שכל החזית העזרית עומת "אלהם" לאריק, אני לא חושב שזה יהיה מבצע קל בפרט

לא בשלב החציה ולהשמיד עם 1500 טנקים וכמה מאות אלפים. זה לא יעלה לנו בפחות

מאלף נפגעים וזו הערכה אוטומטית. לכן אני לא מאמין שחכם היהודי יכול לעשות

פשיטה בעד אלף נפגעים בזה אם הורמים ציוד דומי. בואו לא נהיה אנחנו האויבים

הכי גדולים של עצמנו.

אני חושב שצריך, אם עוברים את התעלה, צריך לאמר: אנחנו

מימדים את מקסימום הצבא המצרי שאנחנו יכולים

יש מה שחיי אקסיומות, אני לא בטוח לא בדיו ולא כזו.

אני לא בטוח לא בזו ולא בזו אבל מראש לא לבטוח? אני לא חושב שזה חיוני.

לכן אני מחנוד לעשות פסיסות בעד אלף נאבעים ואני מתבגר מראש

להניד שאין סיכוי להגיע לשיפור ביחסים בינינו לבין הערכים

ונראה מה

יחיה. אני לא יודע מה יחיה. מראש לזוחר על א זה? לא חייתי מוחר.

לכן, כשאנחנו מדברים על מלחמה צריך לבטוח להפיק את אקסיומות

ולראות מה יחיה. לקחת סיכונים סבירים

ולחגיד: אהם רוצים המסקה אשר זה המקום והיום וחשפה שבה נעצרו

עכשיו מתחיל המחקר. צריך לראות איך העניינים יפתחו ביום המסקה האש.

אני לא חושב שכדאי להכנס לטעלה מה יחיה הנבול.

- השאלה שלי היא איפוא צריך לחיות קו המסקה האש. אם עוברים את התעלה ולוקחים

את כל הניזק וכל הנפגעים זה מבצע רציני מאד ומסובך, אז צריך להסמך כמה צא צבא

שאפשר [redacted] ולהעצר ואז לראותלמה אפשר להגיע בעולם הזה.

לא מראש לחיות אויבי עצמנו.

אני רוצה להגיע לשלב ההחלטה לכמה אקסיומות שנחשטת אליהן,

אני בודק אותן, אקסיומה שאמרנו זה להניב מאד וחזק. אם הגישה שלנו זה לשלוח

12 מנסוטים [redacted] כל הכבוד. אבל אם זה אומר לעבוראח את

התעלה יש לי שאלה - אנחנו יכולים להתעלה מהעולם. אני לא רוצה לחזור לשאלה אם

היה צריך להתחין או לא בדיעבד? אבל צריך תקנות זמן מסוימת שירו עלינו, זה לא

אומר שנה אבל לא 24 שעות כדי שיהיה "קיים" שפה היורה זה הצד המצרי. אני אומר

שבוע להבדיל מעקות ולחבדיל מחורשים, ירו עלינו ונוכל להחזיק מעמד אולי זה יהיה נחוז

למכנות אולי לא, אבל שיהיה ברור לצבא המצרים הם המצרים והם פוגעים בשלום העולם.

יכול להיות כצב קשה, אני פה ציירתי את שלושת המצבירים

של המצרים. אם הם מנסים לחצות את התעלה מה יצ "קיים" ברור - הם ניסו לצלוח את

התעלה אז אנחנו חופשיים לעבור ולענות את המעסיקום.

אבל אם יש מאר בבוקר אני מוקף וצרור והליקופטר נכנס לחולות ויורה או לא יורה,

ישר על זה לחצות את התעלה זה די מסובך.

אזאקא יקח לנו זמן לבנות את ה"קייס" כשנרגיש ש"הקייס" בנוי מינימלי מבחינת העולם אז צריך לעבור את התעלה ולהגיע למקסימום שאנחנו יכולים.
מה שה"כ הקהל הזה די גבוה וחזק יודע אם על שני אנשים כן או לא לתקוף מחאוויר. אם הם יעשו דברים מינימליים על זה אמר לתקוף אוירית בחוסר מרופורציה אבל יש הברל בין קנה מידה טמפריק מעולה אוירית או חציית התעלה.

בחיכוהו של דבר, אבי חושב כך. אם ינחנו דוגים לחצות את חוועלה יש במתווה שני צדדיים, ראשית צריך לבנות "קייס" וזה יכול לקחת זמן ולכן לא אוטומטית צריך לעבור לצד שני אלא כעבור תקופה מסוימת.
(ב) אם עובריט זו לא ששיטח, צריך להשמיד מקסימום הצבא המצרי בין התעלה לבין קהיר ולא להגביל עצמנו.

לפחד

צריך לקחת את הסיכון הזה ש נחסיכווי הזה לגבי גבולות סודייסס אני מציע בכלל לא לדון על זה עכשיו אלא לחתיתם לבושא איפוא אנחנו רוצים את קו המסקת האז ואחר כך, האלוהים גדול, איפוא יגרו חגבולות.

אלוף פלדו

אמרה שאתהא. חושב ששיטה טובה תחיה להגיב אוירית על מהו שחוא לא צליחה, מה אתה רוצה להשיג בזה ונפסקת העניין?

אלוף דעיראז

כן, אם אפשר. אני לא מאלה שמחפשים עילה [redacted] אני מתנגד להחיקה של ח"א על שדות תעופה ושילים בלי חציית.

אני חושש שהאכידות יחיו גדולות.

אלוף פלדו

אבל אם חוקקים את נח"ל-ים וחורגים 50 איש באוטובוס ההחלטה להגיב אוירית עם 48 מנסומים - מה נארת החליטה?

להפסיק את האוטובוס?

אלוף דעיראז

כן. אני לא מתנגד לבסות בתנאי שזה לא יפכן את ח"א.

אלוף שלו

אני לא רוצה לפתח מחדש. אלא לסיכום כמה מילים:

א. אני לא שוכנעתי אחרי הדיון שיש טענה למלחמה פוזיטיבית. המלחמה לרעתנו בגלל הסיכונים. סיכויי הסטטוס קוו במערכת הביטחונית וסיכויי המצב לרעה מתחת לקונצנזוס הלאומי אצלנו. לכן אין טענה לחימה פוזיטיבית. כי נקודת המוצא שאצל שלי מנוגדת בסיפון אלה אחד למחשבות שלי. האם האקסיומה שהערכים לא יתקבלו מול חבוסה מוחצת נוספת האם זו אקסיומה שאי שכולה לעמוד בביקורת? היות ואני מאמין שזאת אקסיומה שאין סיכון אלא רק סיכוי כמה שנוצק למערכת הביטחונית.

- לכן אין מצב פוזיטיב בעיני. אלא טענה המלחמה היא נגטיבית. לכן היא צריכה להיות הזולה ביותר עם דרגת הנזק הקטנה ביותר. היא צריכה להיות, מלחמה מוגבלת ונושאת אופי אומניטיבי בלבד. עם השיעורים שדיברתי עליהם זו לא מלחמה בשלבים כאני ממליץ עליה, כי הכוונה להסתיים את האש מהר ושההר יוליד עכבר. בסופו של דבר זו תהיה מלחמה שנבמדה בלי זעזועים גדולים בסטטוס קוו. אלא מה? אם זה לא מספיק צריך דווקא נוספת מזה [REDACTED] מהלך איסטרטגי עקיף, אלגנטי מאוד, להרוץ בקרבות שחוקה. מצד שני הוא נוסא אופי של הכרעה ואם ואופי של חוצאת כל המערך האיסטרטגי המצוי משווי מאקל ואילו צו לעשות הערכת מצב. לכן אני נשאר במלחמה שהצגתי בניתוח.

אח"כ דברי הרמטכ"ל

21 Nov 73

רב-אלוף אלעזר:

אני הייתי רוצה גם כן להתייחס בקצרה לדיון הזה משתי סיבות;
1. כי חלק מהדברים הם חזרה, אנחנו התדיינו בזה הרבה

פעמים.

2. וחלק מהדברים אני לא מייחס לו חשיבות היום.

יש הרבה דברים שהם תוצאה של צירוף התנאים ביום פתיחת המלחמה והויכוח עליהם היום
מה נעשה על מוקש אחד או על שלושה לא נראה לי חשוב לויכוח ולא נראה לי שאפשר לקבוע
בו היום.

ראשית, אין בינינו חילוקי דעות על כך שאנחנו לא מעוניינים

במלחמה. אם כי כשאנחנו אומרים "לא מעוניינים במלחמה" זאת תוצאה של ניתוח השוואתי

איננו מעוניינים במלחמה כי המצב הנוכחי יותר טוב ממלחמה. כי לשבת בקוי הפסקת האש

חאלה בלי אבידות זה יותר טוב ממלחמה. לא כל דבר יותר טוב ממלחמה, למשל, מלחמות

קטנות שלא יושבים בשקט ולא בקוי הפסקת האש ויש אבידות, זה לא יותר טוב ממלחמה.

השאלה היא יחסית - מה יותר טוב ממה. המצב הנוכחי יותר טוב ממלחמה!

- לכן אני מסכים שבמצב הנוכחי צריך לעשות הכל כדי להרחיק, למנוע את המלחמה ולשמור

על האיזון הנכון כל סגנונות מצד אחד ובין הרחקה. מצד שני לא לעזור לסאדאת ליצור

פסיכוזה של מלחמה. לא לתת לו יתרונות מדיניים. אני מסכים שצריך למנוע מלחמה.

אני בשום אופן לא מסכים שבמלחמה אין מטרות פוליטיביות.

אם במלחמה אין אף מטרה אומצת פוליטיבית ואם ממלחמה אי אפשר להפיק תועלת של ממש

בכל מקרה, איך הגענו למסקנה שלא כדאי לסאדאת לפתוח במלחמה?

אז באמת כדאי לו כי אנחנו לא נרויח ממנה דבר. זה בכל מקרה נזק ואבידות. לא מתקרבים

למו"מ, לא כופים שלום, למה לא כדאי לו לפתוח במלחמה?

אנחנו מדברים על המצב הנוכחי, כי אתה אומר על המצב עכשיו...

אלוף טל:

אני מדבר על זמזמה התיכון.

רב-אלוף אלעזר:

אני אומר, באיזה מקרה התיכון שלך (טליק) נכונה

שאין למלחמה מטרה פוליטיבית? במקרה אחד - אם ננהל אותה כפי שאתה מציע.

אם אני מצטט אותך "אם אנחנו צריכים לנצל- להנחיל לאויב מפלה צבאית מוגבלת וזאת רק

באופן דפנסיבי בלי לעצור את הקוים" ואנחנו יודעים מה זה דפנסיבה, אתה מצליח להגן

פחות או יותר.

אתה לא מביא לידי הכרעה ומפלה צבאית מוגבלת היא המינימלית כדי לחזור להפסקת אש, היא לא כרוכה בהשמדת כוחות ולא מביאה לזעזועים גדולים מצד שני.

אם ננהל כך את המלחמה אז לא נשיג מטרה פוזיטיבית

ואז כדאי לא לעשות אותה ואם הוא יעשה אותה הוא יכול לחזור אליה פעמיים - שלוש אולי ברווחי זמן של חצי שנה. אם נקבל גם מלחמת התשה באמצע, כלומר בין נסיון לנסיון אפשר יהיה גם באמצע לא להשאיר אותנו בהפסקת אש. זה סצנריו שבו סאדאת צריך לפתוח במלחמה - זאת דרך שמדינת ישראל לא תעמוד בה בשום פנים.

לכן אני אומר, המלחמה בהשוואה למצב הנוכחי

היא לנו לא רצויה. הלב המלחמה בהשוואה למצב הנוכחי פחות טובה מהמצב הנוכחי.

אבל ה י ה והמצב הנוכחי נעלם משום שהאויב פתח באש, אנחנו צריכים לחפש את אותה המלחמה שתקנה למדינת ישראל יתרונות פי שאחרי המלחמה הזאת מדינת ישראל תהיה יותר חזקה בהשוואה לאויב והאויב יהיה יותר חלש.

לנו יהיו יתרונות צבאיים שיקנו לנו יתרונות מדיניים.

אבל מה שצריך לחפש במלחמה, אם לא נשיג את זה, הוזה אומר, הפסדנו במלחמה והיא תחזור על עצמה, לכן אני חוזר על המטרה של המלחמה -

1. בכל מקרה למנוע הישג צבאי מהאויב.

2. השמדת כוחות ותשתית צבאית, אני בסוונה

השמטתי את ה' הידיעה "השמדת הכוחות" כמו ב-424, אינני יודע אם אלך על 800 טנקים, אני מדבר על מפלה משמעותית שהצבא המצרי צריך שנים כדי לחזור למצבו הקודם.

יש אמרים 3 שנים כי אחרי 3 שנים תצבא המצרי חזר לסד"כ שלו.

אני אומר שאם הכניסה תהיה ב-73 זה יהיה 6 שנים, עד שהוא הגיע ליכולת לחדש מלחמה זה 6 שנים. אינני יודע כמה שנים זה אבל זה משמעותי לשנים.

להשמיד כוחות אי אפשר רק במאמץ אוירי. ראינו

סיליים מוקמים ובמטוסים יש הפתעות, ביום אחד יש הפתעה ואחר כך שבועיים אין הפתעה.

היה יום אחד במלחמת ההתשה שהשמדנו סוללות טילים, למחרת היה מארב שלא ידענו עליו.

אם לא נעבור נוציא את חיל האוויר בתקיפה על שדות וטילים וזה לא יקנה חופש פעולה.
יכול להיות שנחפש הפסקת אש, אז לא ניצחנו במלחמה.

מה הרווח במלחמה אפשרית שצריך לחזור עליה כעבור זמן קצר?

לכן, כדי שהמלחמה תהיה נצחון לישראל ויהיו לה

יתרונות בעקבות המטרה הזאת אני סבור שאנחנו צריכים ללכת על מלחמה כוללת
שיש בה מחקפה אורית ויבשדות. יש בה השמדת כוחות, יש חציית קוים כפי שאנחנו
חיכנו בתכנונים האופרטיביים.

מה תהיה פתיחת המלחמה? על זה אמרתי, ואינני רוצה

להכנס לויכוח כי אפשר להמציא עוד מליון סצנריום, לא אבוא לשר הבטחון או לראש
הממשלה אחרי שעלינו על מוקש אחד ואציע לעשות את "חתול מדבר".

אנחנו יודעים את המלאכה, כשמגדירים מטרות וכשיוודעים מה רוצים נכון דברים.
יכול להיות שעל מוקש נגיב במשהו מקדים, אינני יודע עכשיו, אני אומר שאי אפשר
לסמוך על מלחמה מונעת אבל אני מקבל את ההערה של שר הבטחון שיכולים להיות
צירופים שיאפשרו מכה כל שהיא, זה מותנה בשגיאות האויב.
יכול להיות שהוא יתחיל בפעולה בלתי חשובה כדרכו בקודש, הוא ינפח אותה מאד,
יכול להיות שזה יתן עילא למכה כמעט ראשונית.

בעקרון אני אומר - לא מלחמה מונעת אבל ניצול

התנאים שיווצרו בשעת הפתיחה, צריך להיות כזה שנוכל להשתמש במכות
שנוכל להפעיל מכה כזו או אחרת שתהיה מקבילה להכנות או מקדימה למהלך גדול שלנו.

כבר אמרתי שאני רואה לח"א משימות של השמדת

חילות האוויר של האויב. לא את כולם, אנחנו מדברים על הרבה שדות, על מרבית מיג-21

השמדת מערך המילים וזאת בצמידות לפעולות יבשתיות. לא לשחוק את

חיל האוויר, בלי מטרות, ולקבל מלחמה כעבור זמן קצר.

אשר לקוים.

אני חושב שמלחמה כזאת צריכה להיות מעבר לקו

הפסקת האש. מטבע הדברים אנחנו בסיומה נמצאים מעבר לקו הפסקת האש.

באיזה קוים נשאר? יש שיקול מדיני ויש שיקול צבאי.

אני חושב שהשיקול המדיני יהיה הדומיננטי, כי תאורטית יש 3 מצבים:-

אנחנו נמצאים ברשמים החדשים ויכולה להיות

הפסקת אש ואנחנו נשארים במקום.

יכול להיות תנאי להפסקת אש שאנחנו חוזרים לקו הנוכחי.

יכול להיות מו"מ להפסקת אש כאשר אנחנו מתנים תנאים

כדי לחזור לקו הנוכחי.

השיקול המדיני הוא דומיננטי כי אנחנו בקוים האלה

שאין בהם יעדים צבאיים, ואני אומר את זה אנחנו מוכרחים כי קשה להתגונן מקו 73.

אבל אם התנאים המדיניים יאפשרו אני בהחלט רואה מקומות שבהם משפרים את המצב

במידה מסוימת צבאית ויכללים ל שפר את המצב במידה ניכרת מדינית.

- כלומר, קלף המיקוח להסדר מדיני, או חזרה לקו הנוכחי, שיש בו איזון שהיה אמינות

יתר בקו הנוכחי אם נזכה לתמורה מתאימה.

מה הקוים שאני חושב אותם כמשפרים את המצב?

אנחנו חושב יזוהו כל החלק הצפוני מקנטרה

פורט טעיד, [REDACTED] כיוצר בסיס מוצק בצידו.

[REDACTED] זה יוצר בסיס מוצק בצד השני, אני חושב שהיה נוח בין זה לזה לאורך התעלה

למ בקו נוקשה אלו בקו שיבו נקבעת הפסקת אש, שיבו אין טילים, אין ארטילריה ואין צבא

מצרי צמוד.

היערכות כזאת היא לא היערכות מבחית, היא יותר טובה מקו התעלה, אבל זהו מסך שקודם

ל תעלה. זהו היתרון. זהו מסך שמונע התארגנות המצרים לחציית התעלה ועושה את המלחמה

הבאה ליותר קשה.

מלחמת 73 יותר קשה למצרים ממלחמת 67 ומלחמת

79 תהיה למצרים עוד יותר קשה ממלחמת 73. אני רואה אפשרות שנמצא בצד השני

[REDACTED] נהיה שם עם הכוחות, אם מדינית נוכל להשאיר שם יש לזה יתרון צבאי.

יכול להיות שאלה קוים לשנים בודדות, יכול להיות שתמורת קוים אלה אפשר יהיה לחזור

לקוים האלה ולזכות ביתרונות מדיניים.

בסוריה.

אני חושב שהדברים שחקה אמר ששמת לב אליהם, משה,

נובעים קודם כל מקודת מוצא אחת שהיא שונה בין באיזה קוים להגיע לבין אימא

להביא. אם אני הבנתי נכון את חק, חקה אמר שהבקעה בגיזרה הדיומית

היא מהלך לא טוב.

לזה אני מסכים. זאת כמעט אותה הבקעה אם תהיה הבקעה ב לי טקנים ובלי השמדה

מירבית של הצבא הסורי ועם תפישת שטח שערכו מוגבל יחסית.

לכן אני מבחינת ההבקעה רואה בגבול הסורי:

1. בלבנון - שיפור בחרמון.

2. הבקעה מרכזית להשמדת הצבא הסורי עד למבואות דמשק

3. גיצול הצלחה

זתו. לא התקשתי להרבה דברים שנאמרו בדיון הזה.

זה לא אומר שאני מסכים להם, אבל ריכחתי את דברי למה שנדרשה לי שצריך לפתח

היום, אולם הדברים שטייכמן למילוסומיה עוד יהיה לנו זמן להחדיר בהם.

(אח"כ דברי שמו הבטחון)

על הצהרה

אני רוצה לאשר סיכום בחוקי הקידום, לא כסיכום
אלא סיכום. וצפיכות 5 נקודות:-

הסיכום הוא סיכום להכנסות

1. להביא בחשבון שיהיה הידוע או הסלחתי באצי

השני של הקיץ הזה.

2. שמלחמה תהיה על ידי מתיחת מלחמה ביוזמה

או במתיחת מלחמה של מצרים וסוריה.

3. שמלחמה תהיה הקצב באופן ישיר של מדינות

העלמות. השתתף מצרים וסוריה ולא השתתף ירדן.

אין חילוק דעות שששת מצרים וסוריה לא תהיה השתתפות של מדינות שישיות. אחרות

כמו לוב-קטר-סודן.

4. אני אומר זאת להכנסות: לאחר שאמרתי שהמתיחה

היא מצרים-סוריה ורק את תהיה מתיחה שיש המלחמה, במסגרת הזאת להביא בחשבון.

להכנס, להכין גם שבה מקדימה או הקיץ מקדימה שלנו במסגרת הידוע המלחמה שלום.

נכון את הדוגמה היו כעבר, היא הישועה ביותר, אם יורעים שהם קופדים להנציץ

וזלילה או חל אביב. ואם יש סיכוי טוב לפעל בהם לפני זה אריך לעשות זאת.

אין להאמין לעולם של אנהנו התחלנו את המלחמה באומץ נמן נסחל בזה.

אני אומר שזה סיכום להכנסות, בדרך לעשות את ההכנסות גם להשתדל בזה.

5. את התחדש המלחמה בדרך לעשות את ההכנסות

כך שהשיבוי יקבלו שבה מוחזקת במאליב סג שנקרא השתתבותה, בלי ח' הידיעה, אבל

שיאברו את הצבא שלהם. אם השבויים יחדשו את המלחמה בזה"ל היום עכשיו להכין

משובא בזה שלשיבוי תהיה מכלה מוחזקת ויאברו בכמויות ניסיונות: סיליס, מוססית,

סנקים וארטילריה. אני מדבר על שלב ההכנסות.

6. לעשות הכנסות לעצמי הקודם של שתי המדינות האלה

בצד המצרי וגם בצד הסורי.

7. שמלחמה תהיה זמן קצר. זה זה עומד קצת במחירה

להכנסות, נאמר ששגב של מיום עליהם. אנהנו צריכים לצאת מהנחת או שהבקים היא

אופרטיבים, יכול להיות כך שהמלחמה תמשך ימים ואחר כך תהיה התערבות
רוסית-אמריקאית שתחייב את המפקד המלחמה.
מערך שלנו שבונה להגיע לגילום שישיבתנו וההנהלה איום ואחר כך נחזור עומדת
במסגרת לדבר חזק. אינני פוסל הכנות להכניס להגיע לגילום אבל אני
פוסל הכנות הכניס האופרטיב שהמלחמה תמשך זמן רב ואנחנו נהנה שט.
כאשר צריך לתת הנחיה למלחמה כזאת או כזאת הזמן ואמנה הקצר הוא אחד
האלפנטים. במסגרת הזמן הקצר מעבר הקוים, במסגרת השמדה הכוחות, אם יגיעו
לגילום זאת שאלה אופרטיבים, איכום לעשות מה.

8. עניין הנפש. חיות ועלול להיות מצב, כתוצאה

מפיתוחיות בינלאומיות שהערכים ירצו ללחוץ על הערעור להפסקת הנפש

אלה שבונה הנקודות. לא התיאסתי לו 1.

2. תיקון קוים.

זה שאחרי קודם בזמן הריון במקום אחד שמינני חסיד
ובמקום שני שאני כן חסיד שם תהיה מלחמה לא חייבים לחזור לקוים הקודמים
אבל שניהם היו במסגרת אבעה דקות ולא במסגרת תנחיות. אם תהיה מלחמה עד
אחרי אנה נביע? עוד נסמך להגיע.
אבל צריך לעשות כשה"כ את המכונה היסודיות האופרטיביות והאומנטיביות.
זהם אופרטיב, מעבר הקוים, מכה ניצחת לצבאות ערב, גם אוויריים וגם יבשתיים.
אני רוצה לחזור על 8 הנקודות שמניתי כדי להיות
בטוח שלם ונשם שכהמי אף אחוז-

1. המכרות של פתיחה באש והידוש המלחמה.

2. הפתיחה תהיה של מצרים וסוריה.

3. שיטתה של בה מצרים וסוריה.

4. שמהיה אפשרות של מכה מקדימה

5. שצריך לתת בה מכת מוחצא, השמדת כוחות מן המדינה.

6. מעבר קוים.

7. מלחמת קצרים.

8.

רב-אלון אלעזר

מילה אחת, כי המכונה שלנו נמצא לגמרי את תפישתו הזה שיש

לנקודת אחת שהתחשק - לירדן. אנחנו גם כן אם ירדן לא

למינו נאויב בעל דמיון אבל קטנו את כל המכונה בירדן בעל אוניברסיטה וחיה ויבשרו.

שר המבחן

אנחנו עוצים תיקים כל חשנה וכל הימים, אני מדבר על הדין הזה.

אני כעת מדבר מזור נציג הממשלה, בו על יסוד אינפורמציה,

אנחנו, הממשלה, אנחנו למטה הכללי, ג'נרלים, בבקשה להתכונן למלחמה בשאלה

שנתיימרה להתחיל בלחמה הם מצרים וטורקיה. ירדן לא פורקה שמתח בלחמה.

הענין הדין, והוא מה שנחשבו מבקשים מהמטה הכללי - להיות מוכן לקיים זה שתחיל

בעוד חודש ימים.

רשימת מוחצא

עומק מ"מ 1 -	דין
עומק 2-3 -	לשנת תשכ"ב
עומק מ"מ 4 -	שר המבחן
עומק מ"מ 5 -	פ"ד המבחן
עומק מ"מ 6 -	ר"מ המ"מ
עומק מ"מ 7 -	מזכיר צבאי לרמ"מ
עומק מ"מ 8 -	עודפים.

מס' סד'	סוג הנפגעים	מספר הנפגעים	חט' 35 גד' 890	חט' 317
	א	ב	ג	ד
1	נשק ותחמושת באימונים		1	
		1		
2	צניחות		1	1
		1		
3	סה"כ א. נפגעים באימונים	1		
	ב. נפגעים מצניחות	1		
<u>צניחות</u> סה"כ נפגעים לפי פיקודים : פיק' מרכז - 1 סה"כ נפגעים - 1				

נכון לתאריך 13.5.73-20.5.73

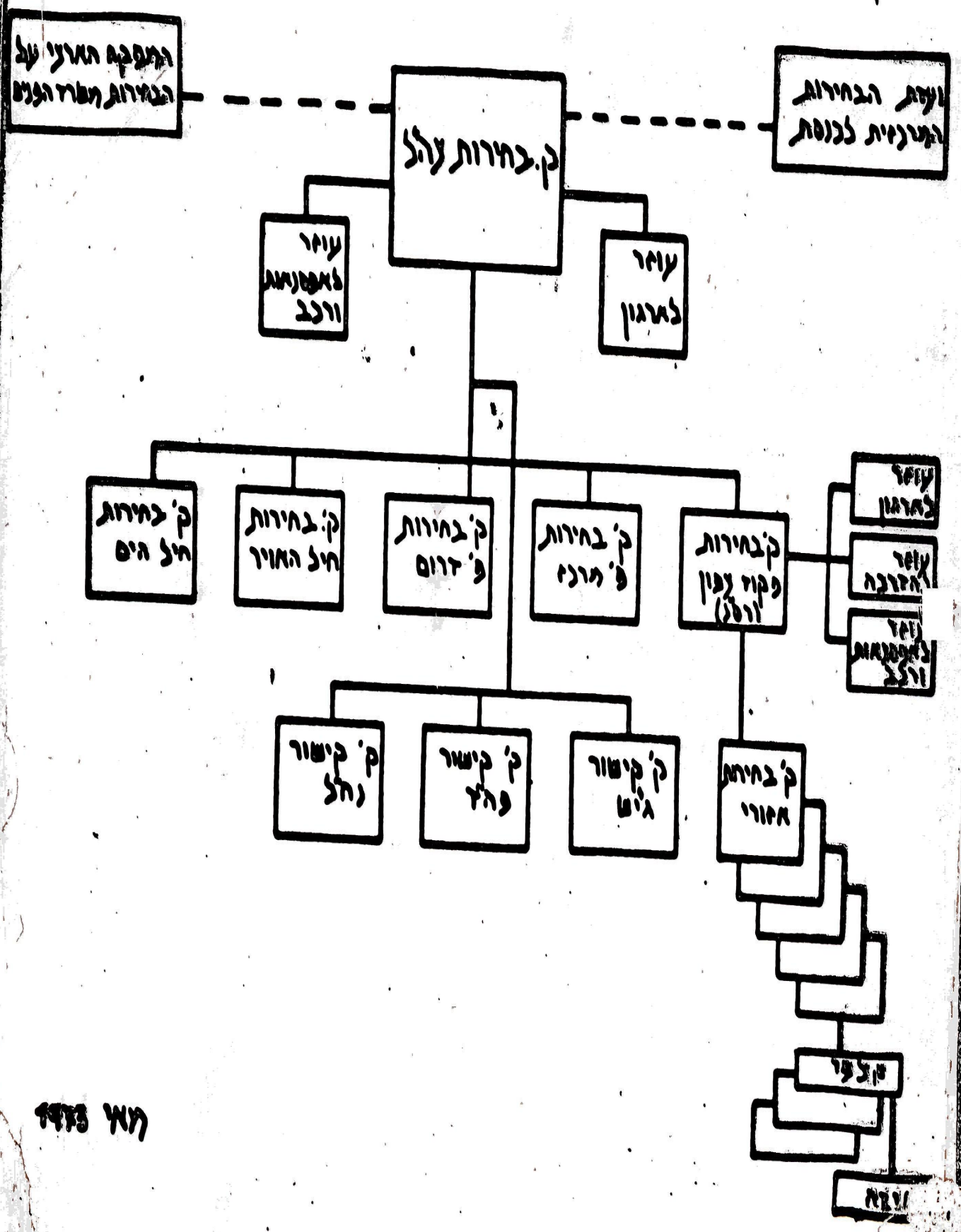
תאונות או מרות

מס' סד'	הפיקוד	היחידה	תאריך	הארוץ	פרטים אישיים	תוצאות הארוץ	נסיבות	הארוץ
1	ח"א	גנ"מ 183	16.5.73	תאונות דרכים צ - א	רס"ר	נהג הרכב הצנאי 62 אזורחים נפצעו קל	נהג הרכב הצנאי לא ציית לתשדור שכן זכות קדימה ופגע בסנדר אזורחי.	

ש נ נ ת

מס' סד'	הפיקוד	היחידה	תאריך	הארוץ	פרטים אישיים	תוצאות הארוץ	נסיבות	הארוץ
1	פיק' צפון	יח' 244	11.5.73	שמרש כנשק	סר' רב"ט	יך	שני עתונאים מעתון סיימס (דוד הלוי, שרמן מיל) נעצרו ע"י החיילים בכביש הצפון ע"י הד מנור ונתבקשו לחזור היות ואסור לרכב אזורחי לנוע במקום זה. האזורחים סענו שבידיהם אשור שזאים, נהג הגי'פ הבנים ידו לכיס בכדי להוציא כניכול את האישור ואז הניע אוו הדכב והתחיל לנסוע. אחד החיילים ירה כדור באויר וכשהגי'פ המשיך כנסיסתו ירה לעבר גלגליו פגע והגי'פ נעצר אין נפגעים.	
2	אג"א	מד"ס 991	13.5.73	קבלת טרבת הנאה	רס"ן	קבלת כסף	הקצין משמש כמפקד מתיק דרמני, קבל מקבלן המבצע עבודות סלילה ונניה במקום המחאה בסך 4000 ל"י וחמורת זאת מחק חזק עכור דלק סולר אותו מקבל הקצין במתיק בחקירה הוכרד כי הקצין קבל סכומי כסף נוספים מאזורחים העובדים במקום עכור שיפור השק"מ במחנה.	

תבנה ארגוני של מטה הבחירות בערב

מאי 1973

8/1c

סודי ביותר

מזכירות המיקוד העליון
ל ש כ ת ה ר מ ט כ ל
מג - 341 - 79
14 מאי 73

מסמך זה כולל 17 דפים
עורך מס' 3 מחור 8 עותקים

דיון והסטה הכללי של צבא-הגנה לישראל 73-13

14 מאי 1973

מנ"כ וית' סגן

נוכחים:-	יו"ר	רב-אלוף	ד' אלעזר
	מר	אלוף	י' עירונ
	אלוף	אלוף	י' טל
	אלוף	אלוף	ה' שמיר
	אלוף	אלוף	נ' קין
	אלוף	אלוף	א' זעירא
	אלוף	אלוף	י' חומי
	אלוף	אלוף	ר' זאבי
	אלוף	אלוף	א' שרון
	אלוף	אלוף	ב' מלד
	אלוף	אלוף	ב' תלם
	אלוף	אלוף	א' אדן
	אלוף	אלוף	ש' גונן
	תא"ל	תא"ל	י' אפרת
	תא"ל	אל"ם	א' שמיר
	אל"ם	אל"ם	ע' עילם
	תא"ל	אל"ם	י' אלרון

מוזמנים:-	שר הבטחון	מר פ' דיין	מר
	מר <td>צ' צור <td>צ' צור</td> </td>	צ' צור <td>צ' צור</td>	צ' צור
	מר <td>צ' זמיר <td>צ' זמיר</td> </td>	צ' זמיר <td>צ' זמיר</td>	צ' זמיר
	אלוף <td>ע' חורב <td>ע' חורב</td> </td>	ע' חורב <td>ע' חורב</td>	ע' חורב
	אלוף <td>א' מנדלר <td>א' מנדלר</td> </td>	א' מנדלר <td>א' מנדלר</td>	א' מנדלר
	אלוף <td>ש' גזית <td>ש' גזית</td> </td>	ש' גזית <td>ש' גזית</td>	ש' גזית
	תא"ל <td>י' ליאור <td>י' ליאור</td> </td>	י' ליאור <td>י' ליאור</td>	י' ליאור
	תא"ל <td>י' רביב <td>י' רביב</td> </td>	י' רביב <td>י' רביב</td>	י' רביב
	אב"מ - רמ"ח-חוא"ר		
	אב"מ - רמ"ח מבצעים		
	אב"מ-תכנון - אל"ם ד' שיאון		
	שליש שר הבטחון - סא"ל א' בראון		
	רס"נ	ח' אלון	ח' אלון

(נוכח בנושא ב' בלבד)
(נוכח בנושא ב' בלבד)

מזכירה:-	רס"נ	ח' ורדי
קצין:-	מר	ש' ברזל
על סדר היום:-	סעיף 1: אינפורמציה	
	סעיף 2: הערכה מצב	

סודי ביותר

17 MAR 1947

סְעוּנִינִים בְּדַבְרֵים הַבָּאִים : רֵאשִׁית בַּהֲמֶשֶׁךְ הַפְּסָקָה הָאֵשׁ וְחֹזֶרֶם הַכּוֹחוֹת לַעֲמֻדוֹת;

בניגוד לכך השלבים הבסיסיים של ממשלת לבנון הם: א) להביא לביטול הסכם קהיר ולהגיע להסכם חדש;

(ב) להניע למצב שיוכלו להתערב במחנות הפליטים; ג) להוציא את הנשק הכבד ממחנות הפליטים למקום אחר;

(ד) להוציא ממחנות הטליטים את בסיסי האימונים והמפקדות; ה) לאסור על החבלנים את חופש המעולה

לאסור לבנונים או זרים. הכוחות אוספים ביגחים כוח והצבא הלבנוני מתארגן לקראת השלב הבא של הקרב.

אני מעריך שהסיכויים לחידוש הקרבות הם למחות 50%, כאשר הרבה מדינות ערביות א חסמלנה להשפיע

על ממשלת לבנון והחבלנים להגיע למיזת הסכם ביניהם. ברית המועצות מעוניינת שהחבלנים לא יחוסלו,

אך היא מעוניינת שבכל מקרה סוריה לא תחערב כי יש חשש שאז ישראל תנצל זאת למלחמה לא רק נגד

לבנון אלא גם נגד סוריה, והיא חעמוד בדילמה אם לעזור לסוריה במלחמה נגד ישראל. הבעיה שלה עכשו

היא איך לקיים את המיסגה בושנגטון, וזה יכול לטרמד את המהלך של החישה ושימור היחסים עם ושינגטון.

גם סוריה מעוניינת שלא יקרה מהלך זה של חיסול החבלנים בלבנון; ראשית יש לה חשש שאם החבלנים

יעברו לסוריה יש לסוריה סכנה של הסתככות עם חבלנים בתוך ממסך כמו שהיה לירדן ולבנון, ואם

החבלגים יתרכזו בדמשק ויהיה פה"ע בחו"ל, אז היעד של חיל אוויר שלנו יהיה סוריה, ואין להם בזה עניין.

גם תחבולנים לא מעוניינים בתידוש האש, כי הם עשויים להמסיד. המעוניינים זה ישראל, חלק ממלכנון

ואני לא חושב שושינגטון התאבל על זה. ברצוני להדגיש מסייעת ללמנון בצורה גלויה ע"י זה שהיא

מציעה את עזרתה המוסרית, ובחשאי היא מכיעת בתחמושת ככל יכולתה. הרוסים בצורה גלויה וברורה

מזהירים בפני הסתבכות של מהלך בלבנון שיחן לנו אמהלה לכבוש חלקים מלבנון וגם לפאת

נגד סוריה. העולם רואה במהלך שאנחנו עושים באופן סימבולי הרבה צא יותר מכך; לדוגמה היתה

הצעה לפרסם את האימון של גולגי ברמת הגולן, ועשינו זאת למרות שאף פעם אנחנו לא עושים זאת.

האימון של גולני היה מתוכנן מראש, אבל הפרסום היה יוצא דופן. התפלאתי לראות איך בעתונים

הדוסיס ובדווחי פתע מנימים זה הוסיף, לא כמו שאנחנו רצינו אלא בריבוע. ראו בזה סיבול ישר

שאנחנו הולכים להתערב . בצד השני לא קיבלו זאת מחסיבת תי"ר אלא כסיגנל כללי של צה"ל.

הנושא השני זה ביקור ברז'נייב בושינגטון כחלק ממערך החדברות בין ברית המועצות וארה"ב.

זה חשוב יותר לבריה המועצות מאשר לארה"ב, אך גם ארה"ב מאד מעוניינת בנושא זה. הנושא הראשון

הוא מתן מעמד של מדינה מועדפת לענין הסחר, כאשר הנשיא עומד כאן מול ג'קסון, המיצב למעשה את

הקונגרס וחשנט, לא רק על רקע הנושא הסמציפי הזה אלא על רקע האויבות הממושכת בין ניקסון לבתי

המחוקקים שבאופן רצוף הוא אינו מתעקץ אחם ולא מחשיב אותם כראוי. ג' קסון הולך על שני קלחים:

נושא הכופר ויציאת יהודי רוסיה, ונושא שני כשהוא אומר: מדוע צריך לחזק את רוסיה? יש גישה

בארהוב שאומרתו מדוע צריך להוציא את הגדולה שבאויבינו מצרה, גם צרה חקלאית וגם צרה טכנולוגית?

דעה אחרת, זל ניקסון, היא: נעזור להם להסתבך בהעלאת רמת החיים, לבנות מכוניות וכבישים וכו'.

המסמכים את רצון האדם להעלות את רמת החיים, וכאשר ברית המועצות מתחיל להתבך בהוצאת כספים

ומשאבים להעלאת רמת החיים לא יסאך להם הרבה לנשק. עושה רושם שהנשיא הולך על דרך שניה זו.

לפני ביקורו בארה"ב ברז'נייב סילק את הנורמים במוליסבירו שהיו נגדו והכניס כמה מידידיו, כך

שהיום בתוך הקמלין מצבו יומר טוב. שני הצדדים מחזקים את האגמים ע"י פגעים עם כל הברורות: נשיא

נמגש בינואר עם ראש ממשלת בריטניה, אח"כ עם איטליה, עם בראנדס, עם מומפידו, ביוני ארה"ב

עם איסלנד, קיסניגר יוצא למדינות נאטו. בברית המועצות - מנישות צמרת עם ההונגרים, צ'כים, עם פולין, גרמניה המזרחית, הבולגרים והרומנים. קוסיגין היה באירן ובשוודיה, פודגורני במינלנד ובדנמרק. נייב עוד יהיה החודש בגרמניה. ~~אצטאט~~ קיסניגר צריך להיות השוע במריז להפגש עם ציג צפון ויטנאס ויש שמעות שיפגש עם האפו איסמעיל המצרי. למרות שזה מוכנן מזמן, הפיקוד האירופי הדרומי מקיים עכשו חמרוני צי המתחיל מאיקסנדרון עד איזור מלטה.

יש ידיעות בלזיות על כך שבריטניה חתמה הסכם חימוש עם סועדיה בסכום של 250 מיליון ל"ש. זו עסקת הנשק הגדולה ביותר שאנגליה עשתה מפלחמת העולם השנייה. מדובר בעיקר על מערכי הגנה אויריים, שדות תעופה ומטוסים ואלמנטים מומחים בריטים שיבואו לסי הידיעות להכשרות בחיל האוויר הסועדי. יש איזה התחלה של פניה מערבה בנושא חימוש, כשסועדיה ולוב הן הראשונות, אבל אין בטחון שמה שהן קונות זה רק בשבילן ויש כבר סימן ראשון ששני מוגי מטוסים, צרפתי ובריטי, חונים כבר היום במצרים. איני חושב שההגנה האוירית זה בשביל מצרים, אבל אם הם קונים יגוארים איני בטוח שלא נראה אותם בעוד 3 - 4 חודשים במצרים. לא אחלף באם בעוד 4 שנים חיל האוויר המצרי יהיה מורכב ממטוסי 1/5, 5/5 ויגוארים.

מועצת אונסקו החליטה לשלוח נציג מיוחד לירושלים לדווח על השינויים באופיה של העיר ~~אצטאט~~ 1968-מ. כדאי שנדע איפוא אנחנו עומדים: ההחלטה נקבלה 31 בעד, 6 נמנעים ואחד נגד - ארה"ב.

אלוף פיקוד מרכז: האם ביקור כזה לא מעון אישור הממשלה?

ר' אמ"ן: בודאי, אבל זו ההחלטה.

במצרים היו שני מאמרים בשבוע האחרון, של הייכל ושל אבו קודיס. הייכל, שלא הופיע 3 חודשים, אומר לסאדאת: בדרך כלל הגיוני לצאת למלחמה כאשר החזית הפנימית בסדר, אבל אם החזית הפנימית אינה בסדר ואתה מאיים במלחמה, זה מפקפק ותזהר לא לצאת למלחמה. הוא גם מסביר שיש לחימה ויש מלחמה; לחימה זו אז בתעלה ומלחמה צריך לעשות על נושא הנפט. כלומר הייכל מסביר לסאדאת שזה לא הזמן לצאת למלחמה. אבו קודיס גם אומר זאת באוזנות. ממצרים נמשכות ההכנות לעימות הכולל: אונן בית חולים מיוחד עם 150 מיטות ברזל, הוחלט שכל ~~אצטאט~~ בוגרי בתי ספר תיכון ואוניברסיטאות שאינם בצבא יצאו בקיץ לתפקידים לאומיים, או בתעלה או הגנה אזרחית או מלחמה בבערות.

קיסר חבש היה יומיים בקהיר, בדרכו לארה"ב. פייסל אף ביקר שם אחמול והיום מגיע ראש ממשלת מלטה לקהיר, וחפז איסמעיל יהיה בפריז.

יש חששות רציניים בצבא המצרי בפני תקיפת פורט סעיד ע"י ישראל וכיבושה, ובין 8 ל-22 במאי הצבא המצרי בכוונות כלילות מפני פלישה עם הליקופטרים. לפני שמע התחיל גיוס מילואים, ויתכן שנקבל הרבה ידיעות על גיוס מילואים בעוד שבוע. לעדביה הגיע זוג סטרים בדרך היבשה. עד אוגוסט 1969 היו בעדביה זוג סטרים והם שובעו בפשיטה שלנו. ממקד חיל הים הודח אז ושם הוא חזר ותחזיר אותם.

המצרים חתמו עם ארה"ב הסכם על יבוא חיטה שהגיע במאי. זה משמעותי וזו עיסקה ראשונה שנחתמה עם מצרים מ-1967. אמרנו שהשלב הראשון של התקרבות ארה"ב ומצרים זה במסחר. ~~אצטאט~~ המצרים חייבים כסף לארה"ב ואם הם משלמים חוב הם יכולים להשתמש בכסף זה כדי לקנות את החטה, כלומר זה בעצם בחינם, או נשארים חייבים אותו סכום ומשלמים רק בשביל החיטה.

בקשר לשדה מורגן: לפני שלוש שנים הוא הגיע ל-13,5 מיליון טון, אבל בגלל מלחמת ההתשה האמריקאים והמצרים שאבו בצורה פראית, הלחץ קטן והם יורדין ל-6 מיליון והתחזית אומרת שהם ירדו ל-3,5 מיליון.

סוריה עוסקת בעיקר בבעיות סנים. ב-25 במאי עומדת להבחין מועצת העם ועושים א כל מאמץ שיבחרו אנשים לויילים. קשה לי להאמין שלם ני 25 במאי הסורים ילכו למלחמה. יש בסוריה

ר' אג"ס: אולי שם לא מדכאים את הרוח והאנשים מעיזים לקבול.

על דו"ח הקבילות נעשה דיון מיוחד.

הרמטכ"ל:

ברצוני אסמאסס לכרך כאן את בני שיושב בדיון זה בפעם הראשונה כמפקד חיל האוגר, ואני מאחל לו השתתפות פוריה בפורום זה. ממוסי לא הספקנו להפדר בפורום זה כי לא היה לנו דיון בשבוע שעברא. הוא נוסע לחו"ל ובעוד כ-10 ימים תהיה לנו אסמאסס מסיבת פרידה.

(הפסקה)

הרמטכ"ל:

נחחיל את הדיון על הערכת המצב, ונמחח בהערכה מודיעינית.

ר' אמ"ן:

ההערכה אינה שחיה אלא מכוונת לחודשים הקרובים בלבד. זו הערכה של לגבי המצב במצרים וסוריה עד אמצע הקיץ. כללית למצרים יש גם בעיות חוץ וגם בעיות פנים, שמצרים אינה יודעת איך לפתור אותן. בעיות חוץ אלה הן בעיקר כיבוש מחדש של סיני, ובעיות פנים הן בעיקר בעיות כלכלה. בעבר אפשר היה עם סיפולאטוב עם בעיות חוץ להשכיח מהעם את בעיות הפנים, אבל לא קרה שהצליחו ע"י פתרון בעיות פנים להשכיח את בעיות חוץ. היום לא זה ולא זה משמשים אופציה רצינית בידי ההנהגה המצרית. על רקע זה רואים במצרים יותר אינטליגנציה שמוצאת עצמה מתוסכלת כי הם רואים בעיות פנים ללא פתרון ובעיות חוץ ללא פתרון. המאמץ העליון של סאדאת הוא להשאר נשיא מצרים ואסמאסס והשאלה איך לעשות זאת. התכסיס הנוכחי שלו הוא ליצור אוירה של עימות כולל, והוא אומר אנחנו המצרים גכנסים להכנות לציניות לעימות הכולל עם ישראל. תחת סיסמה זו וההשקעות העצומות באבא לקראת העימות הכולל הוא אומר שאין הוא יכול להשקיע בפתרון בעיות פנים את הכספים הדרושים, ואם למרות זה יש חוטמה שלאסמאסס תרופות וכו' הרי זה המאמץ הגדול שעושים למרות ההכנות למלחמה, וכאשר אני מתכוון למלחמה, והמלחמה שלי היא גם פוליטית וגם צבאית, כל פעולה חתירה נגדי מחלישה את המדינה, והחלשת המדינה היום זה מעשה בגידה. לכן יושב סאדאת שקוע רבות עם אנשי רוח ועתונאים ומסביר להם שבקורת על הנהגת מצרים בשעה זו מחלישה את המצרים צבאית ובעיקר פוליטית, וזה מעשה של בגידה. במקביל יוצרים במצרים אוירה של הכנות ראליה למערכה, בעיקר אפוא שכל העם רואה ויודע משחקים שגור על הנילוס פוצץ ע"י חיל האוויר הישראלי ומפנים את החנועה דרך גשרים אחרים, עושים תרגילי הנ"א, מפרסמים הודעות איך לנהוג במלחמה, דורש ממנהלי בתי ספר לרכז חומרי רפואה וכו'. במקביל יש פעולה כלל-ערבית של הכנות לקראת המערכה. היא מתבטלת בועידות רמטכלים ושרי הגנה, ולסחות החלק הקוסמטי של הכנות אלה שמדגיש את האחדות הערבית חולך ומתבצע מטוסים לובים באים למצרים, מטוסים אלג'יריים באים ללוב במקום אלה שעברו למצרים, מרוקו שולחת כוח סמלי לסוריה, סודן מבטיחה כוח למצרים, העירקים שולחים מטוסים למצרים, יתכן שאלג'יר תשלח מיג 21 לסוריה ואולי גם סעודיה וכווית ישלחו מטוסים למצרים אם ירדן לא חסכים לקבל אותם. יש חכנית צבאית כלל-ערבית די מפורטת, שהיא התכנית המקובלת כלפי חוץ לפחות על מצרים וסוריה, על עיתוי, טקטיקה ומאמצים אופרטיביים. במקביל יש פעילות פוליטית: המצרים ניצלו את הפשיטה לבירוח וחביאו את נושא המזרח המיכון לאו"ם, דרשו שירינג יכין דו"ח, דרשו שמועצת הבטחון תדון בדו"ח ויתכן שכל העצרת תדון בסוגיה של 242 ויתכן שיהיו לחצים לתת פרשנואט לנושא 242. יתכן שתהיה פגישה בין חאפז איסמעיל לקיסנינגר. לפחות בזירה הפוליטית מצרים תוכיח לעולם שהיא עומדת יחד עם כל העולם הערבי נגד ישראל, ואין לנו מקפוקים מה יהיו תוצאות הדיונים באו"ם. היא גם תוכיח לארה"ב שארה"ב מבודדת בעולם ויהיה מצב שישראל וארה"ב עומדות מבודדות נגד דעת הקהל העולמית, כאשר הארופים יהיו יותר חריפים אולי מאשר הסינים והרוסים, כי אנגליה אסמאסס וצרפת מוכנות לשלם מס שפתיים באו"ם כדי לבצע עסקות נשק עם לוב וסעודיה. עכשו אנגליה מבשלת את עסקת הנשק הגדולה ביותר מאז סוף מלחמת העולם השנייה.

סאדאת רוצה במלחמה. הוא רוצה לכבוש את כל סיני, מינימום להוציא עד המעברים,

ואם הוא לא יעשה זאת זה רק בגלל חשש מפעלה. הסיכונים של מפלה הם שלושה: עצם המפלה, ואולי

דף 6 מתוך 17 דפים
עו"מ 3 מתוך 8 עותקים

הוא לא גבהל מזה; שנית, כתוצאה ממפלה צבאית אם הוא ירצה להכנס למו"מ פוליטי מצבו יהיה יותר חלק מאשר קודם, ושלישית - הוא עצמו יודע. אין ספק שאם הוא יודע ידיחו גם את שר ההגנה, הרמטכ"ל וכו', וזה הסבר טוב מדוע כל האנשים האלה לא מעוניינים במלחמה. מאז 1967 אף שר ההגנה לא זמר בטוב את תפקידו ואף רמטכ"ל.

בטוח הארוך פני מצרים יותר ויותר מערבה. החברר לה שמבחינה צבאית הנשק הסוביטי אינו א מסמיק טוב. היא לא מקבלת את הגירסה הרוסית שהנשק טוב אבל האדם לא טוב; היא גם לא מקבלת את הגרסה הרוסית שאומרת: חנו לנו דור וחומש מעולה וחגו חבירה מצרית שתוכל להסעיל את הנשק. יש גם סיבה מדינית, וזו הסיבה העיקרית: החברר שלברית המועצות אין כוח להביא לפתרון כפוי לפוטת הערבים במזרח התיכון. לא היה לה כוח לעשות זאת לפני ההדברות עם ארה"ב ובדאי לא עכשו כשהאינטרסים הרוסים אפליקיום קשים יותר טובים עם ארה"ב עולים פי 100 על האינטרסים הרוסים במזרח התיכון, כך שבטוח של כמה שנים אני מעריך שנראה את המצרים יותר ר ויותר פונים מערבה גם בתחום הפוליטי וגם בתחום החימוש, ולא אחטלא אם פייסל שיהיה מחר צל פומפידו ידון אתו על קניית מטוסי מירג' או ס/1 עבור מצרים.

בטוח הקצר של החודשים הקרובים הסבירות הגדולה צאצ היא: יוא ויותר פעילות מדינית, בעיקר באו"ם, וסבירות קטנה למלחמה, אבל היות ונוצר כאן חהליך בנושא המלחמה, יש חכנית פחות או יותר מוסכמת עם הרבה חשדנות הדדית, ויש מהלכים מסומים שכבר נעשו, בעיקר בעברת מטוסים. היום המצב אינו שטוריה ומצרים אומרות שהן לא מוכנות למלחמה וצריכות לקבל עוד משהו שבדרך, והמצב די בשל להדרדרות אם יהיו דברים יוצאי דופן כדוגמת ענין לבנון, חידוש הקרבות בלבנון, מלישה צבאית סורית ללבנון, התערבות צה"ל בלבנון או סוריה וקריאת העולם הערבי למצרים לתציל את המצב. הסורים לא ששו להכנס ללבנון ומצרים רק שלחו שליחים לסוריה ולבנון והרוסים עשו כל מאמץ שהסורים לא יתערבו בלבנון כי אין היום לרוסים ענין בהדרדרות. אצא הסבירות שהיה מלחמה מחוכנת היא קטנה, אבל יש סבירות להדרדרות בגלל גורמים כמו מלחמת א בלבנון.

בסוריה הבעיה העיקרית היא חיזוק המשטר. זהו משטר של מעוט מבחינה אתנית, ומבחינה גישה דתית הוא אנטי דתי או חילוני בעוד כדוב סוריה היא סונית ודתית. המשטר משתדל להתחזק לא רק צבאית אלא גם כלכלית פנימית. היו הרבה מהומות בחודשים האחרונים, גם עם נפגעים, והמשטר ער לכך אמצאצ ומעוניין מאד להתחזק מבפנים. בקשר לצד הצבאי, ברית המועצות מאד מעונינת בסוריה חזקה צבאית, כציר סוריה עירק. ברית המועצות משקיעה את מיטב הנשק והחימוש, אבל במקביל סוריה מסרבת להשתתף בנוסח היחסים שהיו בין מצרים וברית המועצות. במקביל סוריה מאד מעונינת לא להיות בודדה, להיות חלק מאיזו ברית ערבית, להכנס למדרציה עם לוב ומצרים. סוריה מעונינת להופיע כמדינת העימות הפעילה ביותר ומקבלת לכך סיוע כספי ממדינות ערביות, היא מסייעת למליטנאים אבל בחששות להסתבכות אתנו, לדוגמה, אחת הסיבות שסוריה אמצאצ מעונינת שהפלסטינאים לא יושמדו א בלבנון הוא החשש שהם יעברו לדמשק וזה יביא לסכסוך אתנו והפעלת חיל אויר בעיקר נגד סוריה. סוריה עושה הכנות למלחמה, היא רוכשת בקצב מזורז הרבה מאד ציוד, גם הגנתי וגם מתקפתי, הגנתי בעיקר נ"מ והתקפתי בעיקר שדיון וארטילריה. השריון הסורי יותר מודרני מהמצרי ולא רחוק בכמותו. שתי נקודות התורפה הן: חיל אויר חלש ומרחק קטן בין קונטרה לדמשק, כלי מעלת סים ביניהם. אם תפרוץ מלחמה עם מצרים, הסבירות הגדולה היא שסוריה תהכה לראות איך עומדים העניינים, ורק אם יהיה נדמה להם שהדברים מתפתחים לטובת מצרים תכנס סוריה למלחמה.

אם תפרוץ מלחמה, ואני רואה לכך סכויים קטנים אלא אם תהיה הדרדרות, יש בפני מצרים דרכי הפעולה הבאים: (1) צליחת כוללת, ויש לכך חכנית מסוימת שידועה לנו; (2) חידוש מלחמת החשמה; (3) פעולות קטנות של פשיטות ומיקוסים שמצד אחד א יאשרו למצרים להגיד בעיקר כלפי פנים

שמחיימת מלחמה ומצד שני הפעולות ההיינה קטנות וחשמלנה, כך הם חושבים, אז ישראל בפני דילמה גדולה האם בגלל פעולה כל כך קטנה צריך לפעול מסיבית ובעומק מצרים. אני רואה את הסבירות של 3 הרכים האלה ביחס הפוך לבדולן, כלומר הסבירות הגדולה היא לפשיטות, הבנויות למלחמה החשה והקטנה לצליחה התעלה. סוריה במקרה כזה תצטח לראות איך העניינים מתפתחים בגבול מצרים. יתכן שכבר בהתחלה היא תפתח באש, אבל תציטח מסיבית של שטח ברמה הבולן היא תעשה רק אם יראה לה שמצרים מצליחה בפעולות לאורך התעלה.

כמה מלים על המעצמות. ברית המועצות וארה"ב אינן מעונינות בהתלקחות במזרח התיכון כי זה יפריע להן בהתפתחות של יחסים שעתידיים לפי דעתן לקדם את עידן ההדברות. נראה לי שאין אף מדינה היום המעונינת בתחזית של ממש במזרח התיכון; מצרים אינה מוכנה כי היא כל כך חלשה שכל פתרון יהיה לרעתה ואם היא תחזיק מעמד ל-74 או 75 התנאים שהיא משיג יהיו יותר טובים. מדברים במצרים על כך שב-1973 יש בחירות בישראל וב-74 נהיה אחרי הבחירות ואז היחסים בין ארה"ב ומצרים יהיו יותר מתקדמים ויתכן שזמן יפתח אופציות יותר טובות למצרים מאשר היום שמצטמ כל כך ירוד ואין לה סיכוי במו"מ; לכן עדיף להתעקש ולהגידו לאז נותר על אף שעל, ותחת הכנות לעימות להחזיק מעמד ולהשאר בשלטון. גם ישראל אינה מעונינת היום להכנס למו"מ כל עוד מצרים עומדת על המנעות מפתרון חלקי ועל פתרון כולל אצא למי 242 בפרוש המצרי. ברית המועצות וארה"ב אינן מעונינות מצד אחד במלחמה ומצד שני אינן מסוגלות לכפות הסדר על ישראל ומצרים, ולכן גם להן נוח להרויח זמן ולא ללכת ביותר מנושא אחד בו זמנית. היום הדבר הכבד של ברית"מ וארה"ב הם היחסים בין שתי המדינות ובעיות ארופה; בעיות המזרח התיכון אחרי ארופה והבעיה של ברית"מ בנושאי מזון וטכנולוגיה מארה"ב. כך שנראה לי שהתכנית למלחמה, שיש לה יותר סימנים ברמה גלויה מבלי שרואים בשלב זה שום סימנים בשטח - מערכת זו נועדה בעיקר לצרכי פנים, כדי להחזיק את העם במתח ולשכנע אותו שזה לא הזמן להפיכת השלטון, ויחד עם זה ליצור אורח של ערב מלחמה בלי א להכנס למלחמה ממש.

לכן הסבירות של מלחמה לפי הערכתנו היא נמוכה. למרות זה צריך להזהר מהתדרדרות.

הרמטכ"ל: הדיון הזה ימשך עד 12.30 ואם לא נגמור היום נמשיך בפעם אחרת. אני לא אנביל בזמן את הדוברים.

אפתח בכמה מלים. המורט הזה השתחף בהרבת דיונים שעסקו בהערכת המצב על אפשרות מלחמה ואספקת בקיץ הקרוב, והתגבשה הערכת מצב ומטרות וגם תכניות אומרטיביות. הדיון הזה הוא דיון כולל ומסכם ואפשר לגעת בו בכל נושא הקשור למלחמה, אבל הייתי רוצה למקד אותו יותר. אפשר להתייחס לנושא הסבירות של מלחמה והסיכוי למלחמה, אם כי איני בטוח שבנושא זה אצא אנהנו בדיון יכולים לתרום. לכן יש יותר חשיבות להשקפות מה אנהנו צריכים לעשות באם תהיה מלחמה. הגדרנו כמטרה באם תהיה מלחמה למנוע כל הישג צבאי מהאויב, להנחיל מפלה צבאית והשמדת כוחות ולזכות ביהירות צבאים, הן ביחסי כוחות לכמה שנים והן בקוי הפסקת אש חדשים. למטרה זו יש חשיבות מכרעת למח אנהנו מכינים. אי אפשר לדעת היום מה הוא המודל של המלחמה. אופן אצא פתיחת המלחמה, ההתפתחות שלה, ההתערבות המדינית, יכולים להשפיע עלינו לא מעט אאם המטרה תוכל להיות מושגת בשלמות או רק בחלקה. נושא שצריך להתגבש הוא האם אנהנו רוצים מלחמה מוגבלת או שאפשר להשיג בה מקסימום מטרה זו, אם כי יתכן מקרה שלא נובל לפתח את הכל. יצאנו מחנה שמלחמה תפתח ע"י מצרים וסוריה תצטרף. איני מתעלם מאפשרות שיכולה להיות התפתחות בלתי צפויה בצפון שחשנה את תנאי הפתיחה. אם כל התקריות האחרונות בצפון היו בתקופה שהיינו יודעים שהמלחמה קרובה, יתכן שגם מה שהיה בלבנון יכול היה לשמש עילה מספקת להתפתחויות מצדנו. יצאנו מהנחה שירדן לא תצטרף למלחמה בשלב הראשון, ולכן לא ראינו אותה כיעד לשלב הראשון אלא רק כעבור זמן, ואם נצטרך כעבור זמן ראינו בה את המאמץ האסטרטגי השני, כנראה ע"י כוחות

המאמץ האטומטי השני, כנראה ע"י כוחות שמשתתפים בחזית המצרית והסורית.

מבחינת שיטה קבענו בהגנה את עקרון הבלימה ולא ההכלה, כדי לא לתת להם שום הישג הן מבחינה צבאית והן מבחינה מדינית וההסמכה של הישג מצרי על הצבאות האחרים, אפילו על הירדנים. בקשר למתקפה התכנית בנזיות בעיקר על מתקפה אוירית מקסימלית בשתי הגזרות כאשר לשדיון המפיד בבלימה בשלב ראשון וניצול ההצלחה בהבקעה בתנאים נוחים שייוצרו ע"י חיל אויר. אנחנו רואים את המאמץ המצרי והסורי כבו ממנית למרות שיכול להיות דירוג ביניהם שיאפשר לנו לרכז את המאמץ האוירי והאחר לכל גזרה, אבל מראש אני רואה שזה מתבצע בכוחות מוקצים בשתי חזיתות בלי צורך להעביר כוחות מחזית לתזית.

אני ממליץ שהדיון יתרכז בנושאים אלה כי הם הקובעים, אם כי אם יש גישה אחרת בנושאים אלה יכול להיות שיש גם מסקנות אחרות לתכניות האופרטיביות, ואפשר להעיר כאן גם הערות אופרטיביות.

(אח"כ דברי ר' אנ"ם)

דף 9 מתוך 17 דפים
עוה"פ 2 מתוך 8 עוחקים

דיון מס' 14.5.73
מג-341-79
ר"אג"מ:

הערכה אמ"ג מקובלה גם עלינו ואנחנו גוזרים את הערכת המצב שההנחות של אמ"ג יחד עם זאת הדבר גם על בסיס ההנחה הגרועה שהיה מלחמה. הערכת המצב הצבאית נגזרת מהמטרות הלאומיות, ולכן צריך לענות בניתוח הצבאי על המטרות הלאומיות. מאחר שמטרה לאומית מוגדרת ומנומחת לא ראינו, אני מבסס את הניתוח על 3 מטרות לאומיות אפשריות: אחת על התפיסה על א"י השלמה, שניה על הפיטה של גבולות במחוז אסטרטגים מלום ירושלים, ושלישית של גבולות 1967 וטופריס מלום ירושלים. באין הכרעה לאומית בין 3 הפיטות אלה, צריך הניתוח הצבאי לבחון את המצב כך שמטרות המלחמה שלנו יענו על כל אחת מן התפיסות האלה. התפיסה הראשונה של א"י השלמה מחייבת טיפוס קרו כל עוד אין הכרה מדינית, ערבית ובינלאומית, במסגרת הסדר מוסכם.

אני אומר שאין לנו צורך במלחמה על מנת להשיג יעדים גאוגרפים נוספים לפי כל אחת מ-3 הפיטות אלה. גם לפי המודל של א"י השלמה - כל השטחים הם בידינו, ולפי המודלים האחרים - בודאי שיעדים גאוגרפים מעבר לקוי הפסקת האש חנוכיים אינם דרושים.

באין טיבה לספוח גאוגרמי של שטחים מעבר לקוי הפסקת האש חנוכיים יכולות להיות רק שתי מטרות לכבוש [redacted] חלקים אחרים של מצרים וסוריה מעבר לקוי הפסקת האש (א) להכניע את הערבים ולאצם להגיע להסכמים ולהכרה מדינית. (ב) לצרכי מיקוח, כלומר להציע להם כי ניסוג בחזרה לקוי הפסקת האש חנוכיים חמורה הכרה מדינית ונכונות שלחם להגיע אחזקו להסדרים מוסכמים.

לדעתי אין סיכוי שניתן להכניע את הערבים באופן כזה וגם המערכת הביין-לאומית לא תקבל זאת, לא ניתן לקדם באופן כזה את המטרה של השלמת הערבים עם ארץ ישראל השלמה, וגם לא עם התפיסה של גבולות במחוז אסטרטגיים ואילו את התפיסה הסנימליסטית של גבולות 67 עם חקונים קליה, מוכנים הערבים כנראה לקבל גם בלי מלחמה. ולכן איני רואה את המלחמה כנחוצה לנו ואין מקום להכרזת מלחמה יומרנית, בין אם אנחנו ניתן את הפכה הראשונה ובין אם יחנו אותה הערבים זו תהיה מלחמה שנכפיה עלינו ואינה נחוצה לנו וקשה להגדיר לה מטרה מלחמה מוצדקת.

לסיכום, הסיכויים להשיג את המטרות הלאומיות שלנו כחוצה ממלחמה הם קטנים מאד, אם לא אפסיים, ולעומת זאת הסיכויים רבים מאוד קודם כל אבירות בנש ונחומר, ושנית - זעזוע הסטטוס קוו הנוכחי שיטתנה לרעה גם במישור הבינלאומי וגם במישור הלאומי. גם כיום הקונצנזוס הלאומי שובל מזעזועים ואם נמצא את עצמנו במלחמה אנחנו עלולים להיות לא רק במישור הבינלאומי, אלא גם במישור הלאומי במצב גרוע. המטרה שלנו לכן צריכה להיות למנוע מלחמה זו, ע"י פעילות מדינית-וזה לא המקיד של צה"ל ו-ע"י הרעה צבאית אחד ומניעת הדירדרות מאידך. החרדרות אפשרית למשל אם נכנסם ללבנון, ואנחנו צריכים להאזין אלף צעצעא מעם לפני שנעשה צעד כזה.

מה הן מטרות המלחמה האפשריות שלנו נגד מצרים וסוריה אם בכל זאת תהיה

מלחמה?

אני מונה את כל האפשרויות באופן תאורטי-

- כבוש והכנעה מצרים וסוריה במלחמה כוללת ע"י אסטרטגיה אומנסיבית ביבשה, באויר ובים.
- השגת צבאות מצרים וסוריה וגם זה אומר מלחמה כוללת ואסטרטגיה אומנסיבית ביבשה ובים.

דף 10 מתוך 17 דפים
עומק 3 מתוך 8 עומקים

ג. סיפור קוי הפסקת האש, וזו יכולה להיות מלחמה מוגבלת אבל מחייבת אסטרטגיה אופנטיבית ביבשה, באויר ובים.

ד. מניעת גישה ימית של מצרים למזרח הרחוק [REDACTED] י בפערך סואץ, וזה רלבנטי בחקשד לשאלת חומש השיט שלנו למזרח, מלחמה במסרה כזו יכולה לשאת אופי של מלחמה מוגבלת ואסטרטגיה אופנטיבית ביבשה ובאויר.

ה. הנחלת מפלה צבאית מוגבלת למצרים וסוריה, וזו יכולה להיות מלחמה מוגבלת ואסטרטגיה דפנסיבית ביבשה ואופנטיבית באויר ובים.

לגבי ירדן: אם כוחות זרים יתערבו בירדן או אם היא חכנס למלחמה, [REDACTED]

לאור ההנחה שהמלחמה לא נחוצה לנו ואין מטרת מלחמה פוזיטיבית טבירה - אני מאמץ את האפשרות החמישית, דחיינו להנחית מפלה צבאית מוגבלת למצרים וסוריה.

אני ממליץ על כך במקרה אחד שמצרים תבצע מלחמה החשד ומשיטות וכן סוריה. נגד דרכי פעולה כאלה של מצרים וסוריה אני ממליץ שמטרת המלחמה תהיה להנחיל מפלה צבאית מוגבלת למצרים וסוריה באמצעות מתקפה אווירית על חילות האויר והשמדה סלקטיבית של תשתית צבאית וכלכלית כדי להביא להפסקת אש מהירה. אני לא רואה את הטילים כיעד אלא רק את חיל האויר והתשתית. ביבשה אני ממליץ על ניהול מלחמה סטטית תוך המנועות ככל האפשר מאבירות, וזה מחייב גם לגבי השיטה: בזירה המצרית יש צורך בהשתלטות על הגדה המערבית של התעלה בין קנטרה ל-פורש סעיד, כי קשה מאוד לגקוט בשיטה דפנסיבית במלחמה סטטית כאשר המגמה להמנע מאבירות בלי לשבת בצד השני א של התעלה בקטע הזה.

מעבר התעלה בקטע זה יוכל להחשב מבחינה בין לאומית ואסטרטגית כפעולה מקומית ואין במעבר כזה משום איום ישיר על קהיר לפשל. לכן זה עולה בקנה אחד עם הצורך בניהול מלחמה סטטית תוך המנועות מאבירות. אם כל זה לא יעזור להפסקת אש מהירה באמצעות מפלה צבאית למצרים וסוריה שתתבטא בעיקר בהשמדת חילות האויר והתשתית, או אם דרך הפעולה של הערבים תהיה לא מלחמה החשד אלא התקפה רבתי במגמה של צליחת התעלה וכיבוש רמת הגולן, או אם לא נשיג הפסקת אש מהירה במלחמה החשד - אז עלינו לבצע א את כל הדברים שמניתי וכן להשמיד את מערך הטילים בגדה המערבית. וזה נכון גם אם לא נצלה את התעלה כי מול אפשרות של אופנטיבה מצרית רבתי אנחנו חייבים להשיג חומש פעולה מלא באויר מעל אזור התעלה נגד ארטילריה ונגד ריכוזים בצד השני של התעלה. לכן התפתחות כזו מחייב השמדת מערך הטילים. בנוסף לכך צריך יהיה להשתלט על מפרץ א סואץ לאורכו בגדה השנייה. ובאם המצרים יצליחו ליצור מאחזים בגדה המזרחית של התעלה או אם הם יצליחו לחדור לעומק חשמה שלנו בסיני נאלץ לפתח את המהלך הזה לכוון עמק הנילוס [REDACTED] ואם גם זה לא יספיק - רק אז נאלץ לצלוח את התעלה.

לגבי סוריה באפשרות זו: [REDACTED] אני לא ממליץ ללכת לדמשק או לאופנטיבה יבשתית להשמדת הצבא הסורי [REDACTED] יש בזה גם משום איום, אם זה לא יביא להפסקת אש, על דמשק. יש אפשרות נוספת ש-אמ"נ לא הצביע עליה: בשילוב עם אחת האפשרויות האחרות של האויב יש גם אפשרות של ניתוק נתיבי שיט שלנו בים-סוף, כלומר, ניתוק השיט למזרח הרחוק והולכת הנפט. מבחינה יחסית הכוחות היפייים, מצרים יכולה לעשות לנו בלוקדה ימית כזו. במקרה כזה נשתלט על מפרץ סואץ, אין צורך לצלוח את התעלה, במגמה לנתק את הגישה הימית של מצרים למזרח -

בקשר להערכות וכוננות זה"ל היות והגיתוח שלי לא הביא אותי למסקנה שמלחמה

רצויה לנו, אני רואה צורך בהערכות עם אורך נשימה ארוך, שנוכל להיות בכוננות למלחמה הרבה זמן מבלי שנפגע מדי מבחינה כלכלית וחציבית וללא פגיעה בקצב גידול ה-סד"כ. זהו שקף על הכוננות בסיני. המצב היום שיש לנו בסיני בכוננות 265 טנקים. אני מדבר על טנקים מוכנים למלחמה עם צוותים. כמו כן 7 סוללות ארטילריה, 6 הוק ו-2 סוללות תותחי נ.מ. ב-שארם אשיך יש 10 מהם 4 באבו רדס. מהרגע שנבנסנו לכוננות דאגנו להבטיח את אבו רדס ותגברנו אותה.

יש לנו פלוגה בנוף לשומרים האזרחים וגם 4 טנקים מאוישים. במקרה של הגברת כוננות תוך 36 שעות מגיעים ל-22 טנקים ב-שארם אשיך, מהם 10 ב-אבו רדס. בסיני יש 3 מצבים של כוננות: אם נעבור לכוננות יותר גבוהה אז בלי גיוס מילואים אלא צ"י סדיר בלבד והפסקת אימונים נגיע ל-358 טנקים בסיני, 12 סוללות ארטילריות, 8 הוק ו-23 נ.מ. אם נתגבר צ"י קריאה חלקית של 20 עד 30 אלף אנשי מילואים בכל הארץ, אז ב-36 שעות לא נגדל בסיני בטנקים אלא בסוללות ארטילריה ו-נ.מ. ב-סד"כ מלחמה מלא, תוך 150 שעות, נגיע בוירה המצרית ל-1070 טנקים, לעומת 2,000 למצרים, 37 סוללות ארטילריה, לעומת 500 למצרים, 8 הוק ו-58 נ.מ. ואחרים, בשארם יהיו אז 42 טנקים, תוך 48 שעות.

זהו שקף על הכוננות ברמת המלן. במצב של היום יש 80 טנקים ו-4 סוללות. זהו מצב מוגבר לעומת מה שהיה לפני כמה שבועות. תגבור המערך רק צ"י סדיר יעלה אותנו ל-111 טנקים, ועם גיוס חלקי - 222 טנקים. במלחמה יהיו לנו 734 טנקים תוך 36 שעות, 51 סוללות ארטילריה, 2 הוק ו-25 תותחי ארטילריה נ.מ. הסדרים יוכלו להפעיל ב-סד"כ המלא בין 1,200 ל-1,600 טנקים, וצריך גם להביא בחשבון כח משלוח אקסא עיראקי. בפיקוד מרכז לא תגברנו שום דבר, אבל כאשר נכנס לכוננות על בסיס גיוס חלקי יהיו 41 טנקים, 6 סוללות ארטילריה והוק אחת. המדובר בטנקים של גש"מ שהיו פרוסים לאורך בקעת הירדן.

סודי ביותר

דף 12 מתוך 17 דפים
עו"ק 3 מתוך 8 עותקים

פריסת ה-סד"כ היום נותנת לנו אורך נשימה גדול. אם הסבירות למלחמה תעלה נצטרך להכנס לכוננות יותר גבוהה. אפשר כמובן יהיה לעבור למערך של א סד"כ מלחמתי מלא בלי שלבים. חלוקת אנשי הכוחות והפריסה מותאמים לא רק לכוננות הבתית אלא גם למתקפות על פי התכנונים האופרטיביים. במקביל נעשות פעולות להגדלת כוננות ה-סד"כ המלחמתי מבחינת ציוד, כח אדם ואימונים, ומקדימים הקמת יחידות המתוכננות להקמה ב"אופק א'". היום נפרסם סיכום על השינויים בתכנית העבודה לשנה זו כדי לבצע את כל ההקדמות האלה, ונעטית על זה כבר עבודת מטה עם הזרועות והפיקודים.

להקדמת ההקמה יש משמעות רצינית מאוד בתוספת נטו ל-סד"כ אנו מקדימים למשל הקמת שני גדודי סנפירונים, כך שחסיבה 164 במקום להיות בכוננות עם גדוד אחד תהיה הקיץ עם 3 גדודים. את אוגדה 210 אנחנו משלימים לאוגדה כמעט מלאה, בלי גדוד חר"פ ובלי גדוד חימוש אומנם, אבל בסך הכל זו תהיה אוגדה משימתית, כאשר הדרג המסתער הוא מלא, הדרג המסייע מאולתר אבל קיים. נעשות גם פעולות בתחום ההצטרפות אמצ"כ. כל אג הפעולות האלה משבשות את אזור התקציב והעדיפויות ואנחנו עוד לא יודעים בכמה. אך היות ואין זמן אנחנו מקבלים את ההחלטות הדרושות הגדלת ה-סד"כ וכאשר נראה את המאזן נדע כמה תקציב אנחנו רוצים להקדים, ואיזה נושאים מתוכננים עלינו לבשל בגלל מערכת העדיפויות החדשה. השיקול עכשיו הוא שיקול אופרטיבי וכוננותי.

אנחנו מבקשים לא לעשות דברים בהתנדבות, כלומר לא ליוזם הקמת יחידות או הקדמת הקמת יחידות, לא ליוזם קריאת מילואים מוקדמת או לא מתוכננת. את העניין הזה של הכנת סד"כ המלחמה והקדמתו הקיץ צריך לעשות בעבודת מטה נכונה ולקבל את אישור ה-מטכ"ל. אנחנו מוציאים עכשיו ערכון מס' 1 לתכנית העבודה ואם יהיה צורך נוציא עוד עדכונים. יהיו גם שינויים בסדרי העסקה מבצעית וכו'. אין אישור לשום גורם ב-צה"ל לקרוא לאנשי מילואים או להקדים קריאת מילואים או למצול שרות שלא על פי תכנית העבודה המקורית. יש לקבל את אישור ר' אכ"א לכל שינוי בגדון והוא יבדוק את הדברים על פי צרכי הכוננות ותכניות קידום בגין ה-סד"כ, לפי העדיפויות החדשות.

דף 13 מתוך 17 דפים
עומק 3 מתוך 8 עומקים

שר הכסחון מ. דיין

ביקשתי להשתתף בישיבה כזו לצורך חילופי דברים כלליים עקרוניים בעניין זה,

ולא כל כך לתכנון אג מפורט. לשאלה הראשונה אם תהיה מלחמה, אני חושב שכן. היו 3 אפשרויות בפני הערבים: להכנס למו"מ, שנית - להכין את המלחמה הבאה, ושלישית - הדרך שהם חולכים בה, עם לחיצה על ההדק, מכינים את כל הצבא, מביאים מירג'ים מלוב וכו', וכל זה שנמשך שנים מבלי ~~אמצעים~~ שדואים שום מגמה של כניסה למו"מ ולהרפית המתח הפנימי - זה מביא להערכתי בסופו של דבר להתמוצצות, ואם זה יהיה בעוד חודש או לא - זה המסלול שהם עלו עליו. דבר ~~אמצע~~ שני הוא המצב הכללי בעולם הערבי כלמי ישראל, גם כשאנחנו יושבים שנה ששית על הסואץ, הגישה הכללית בעולם הערבי היא: או ישראל או העולם הערבי, או שישימו אותנו או שסופם יהיה מר, ולא מגמה של החששות, ולזה יש הוצאות מעשיות מה עושים, ואני מדבר על מצרים וסוריה ולוב ואולי גם ירדן, וזה גם טודן וגם אלג'יר ומרוקו שמתאום שלהם סנקציות לסוריה, וגם המון של טוביסייה אינו יודע פשרני. נקודה נוספת הוא התגובה העקבית שלהם לכל מיני ארועים כשמחברר להם שזה"ל חזק, כמו בירות והמלת המטוס הלווי הרצון שלהם להגיב על הם לת המטוס הלווי היה מאד חזק, וגם ביחס לבירות, אך המסקנה שלהם שבמצב הנוכחי הם לא יכולים לא להגיב ולא לחיות אהנו. המחשבה שם היא שאם לא יבוא שינוי יסודי במצב, אנחנו יכולים להכנס לבירה ערבית, להמיל מטוסים, להכנס לכל מחנה וכו', ולכן צריך לשנות את המצב מעיקרו. זה מצב רוח אנטי מדינת ישראל, זו ראייה של המצב הנוכחי כבלתי אפשרי. אי הנכונות לעלות על שני מסלולים - מו"מ למשדה או פתיחת מלחמה, כל זה מתמקד לדבר שיכול להביא להתמוצצות.

המגמה היותר מעשית שלהם זה להביא שינוי מעמיק. אם האמריקאים או הרוסים יעשו זאת ע"י סנקציות וכדומה, גם זה משהו בשבילם. אם הם יכולים להשיג שינוי המצב באמצעים מדיניים - טוב, ואם לא - הם יכולים להביא ע"י פעולה צבאית ללחצים מדיניים, וגם זה טוב. כלומר הם רוצים בכל דרך, גם צבאית, להביא לשינוי המצב, ודרך הצבאית בשלב זה היא יותר כמנוף להשגים מדיניים. אף אחד מהם לא חושב שהם יוכלו לכבוש את סיני, אבל כאשר ברז'ניב שם, אם תהיה פעולה צבאית - ~~אלאצט~~ הסיכויים ללחצים מדיניים יותר טובים מאשר עכשו. גם בעניין התוצאות הצבאיות יש להם נוסחה קצת יותר מתקבלת על דעתם, ואנחנו לא תמיד קוראים כמו שהם מבינים. כאשר סאדאת אמר שיהיו לו אבידות גדולות, הוא חושב שיהיו להם ~~אמצעים~~ הישגים מהותיים. הוא לא חושב שכל הלחץ יהיה שהוא ינסה לעבור, יהרגו לו את כולם והעולם יגיד לנו לסגת; הוא אומר: נכון שיהרגו לי אבל משהו ישאר בצד השני של התעלה ואז יגידו הפסקת אש. אותו דבר לגבי התקפות חיל האוויר: נכון שיפילו לי את רוב המטוסים, אבל בכל זאת יפלו פצצות בתל-אביב. כלומר הם מדברים על מחיר יקר עבור תוצאות מסוימות מעשיות, כלומר פגיעה ביהודים שהם כידוע נורא נבהלים מאבידות, יתרככו, ואיזה השגים קרקעים ויצירה מצב של מלחמה שהעולם אינו אוהב, וזה יביא לשינוי המצב באמצעים מדיניים והישראלים יהיו מוכרחים לקבל את החלטת 242, יעשו להם סנקציות באו"ם וכו'. בכל אופן במצב הנוכחי אי אפשר להמשיך. לכן אין מה לשלוח את א הצבא הביתה ולהכנס למו"מ אלא להגביר את האמצעים, עוד מירג'ים וכו', ואם אפשר לעשות הסגר נמט לארה"ב - לעשות הכל כדי להביא לאקומולציה. מצב רוח זה יבוא בסופו של דבר לדעתי להתמוצצות, בעיקר מפני שאם רק יציעו עלינו אני מקווה שלא נותר, זה לא 1957.

בקשר להצגת השאלה של סליק - אני לא שותף לה. יש הבדל בין מלכתחילה ובין בדיעבד. כשאחת אומר שאם אנחנו לא צריכים מלחמה כי זה לא יתן לנו כלום אז אם תהיה מלחמה אין לנו עניין בדבר חצ - גם ב-1967 לא רצינו מלחמה. ב-1948 בן-גוריון ושרת חשבו שאם יש הפסקת אש זה יביא לשלום, ומבחינת האקטיביזם הציוני ההנחה היתה שאם נשיג הפסקת אש, גם בלי העיר העתיקה ולטרון וכו' - נביא את היהודי מחו"ל ונישב את הנגב, ואת זה אי אפשר לעשות בזמן מלחמה. לכן כשאחת שואל אם

דף 14 מתוך 17 דפים
עומק 3 מתוך 8 עומקים

נכון שישראל אינה רוצה מלחמה. זה אבסורד אם היו כולם שואלים אם אנחנו רוצים מלחמה או לא. זה לא שייך קודם כל לשולחן הזה, וזה גם לא עומד לשאלה, ויש לזה תוצאות צבוריות לא טובות אם המטכ"ל שואל במאי 1973 אם אנחנו רוצים מלחמה. השאלה היום היא מה אנחנו עושים אם הערבים עושים עלינו מלחמה. לא עומדת בכלל השאלה אם המלחמה טובה בשבילנו או לא. אבל יש הבדל בין בדיעבד ובין מלכתחילה, ואין סרוש הדבר שאם תהיה מלחמה יהיו אותם השיקולים כמו עכשו. קודם כל אם תהיה מלחמה, הנוסחה הנכונה היא איזה תוצאות מלחמה רצויות לנו, וזה לא זהה לשאלה אם המלחמה רצויה או לו. המלחמה לא רצויה ולכן לא נהחיל אותה, אבל אם תהיה מלחמה, נראה מה התוצאות הרצויות מאותה מלחמה כמו שאנחנו יכולים לראות אותה.

נכון להגיד שכאשר מדברים בעולם על מצבים כאלה שעלולה להיות מלחמה, יש הפרדה בין 3 מישורים: מישור הקרבות, איך לנהל אותם, מישור המלחמה כולה, איך היא תבמר, ותנאי השלום אחרי שננצח. אצלנו שני הדברים הראשונים קיימים, אך הדבר השלישי אינו כל כך חשוב. במדינות אחרות אומרים: אם ננצח במלחמה נכתוב את תנאי השלום. אצלנו אין בזה חפיפה: אפשר לנצח במלחמה וזה רחוק מאד מלהכתיב את תנאי השלום. לעומת זה יש עוד נושא שקיים אצלנו: קביעת המצב שבו צטרך להיות אחרי המלחמה, מצב שבו לא יהיה אפשר שלום אבל מצב של שלום. נגמור את המלחמה, ננצח, ואם לא נוכל להשיג שלום פורמלי אז בואו נראה איך לגמור את המלחמה בצורה שהמצב שייווצר יהיה שלום כמו שביחתי נשק. לכן בתכנונים אני מציג שנדבר על הקרבות והמלחמה כולה ועל אם ואיך אפשר להשיג שלום, ואם לא - מה המצב הרצוי בחזיתות השונות שימן לנו לפחות תנאי שלום אם לא שלום.

יש שאלה של מכה מקדימה. ברור שלא נוכל לצאת למלחמה מונעת, ואני מסכים עם טליק שזה גם לא דרוש. בסך הכל במצב של היום אין אנין במלחמה מונעת, אבל זה לא אומר שאין מקום למכה מקדימה. אם יתברר שעומדים מחר להפציץ את תל-אביב, אין צורך לחכות עד ששם ייעשו זאת. יכול להיות שלא נוכל מסיבות פוליטיות. אין זה אומר שאם אין מלחמה מונעת שלא נותנים מכה מונעת, אם אפשר יהיה, והשאלה מה רצוי בעניין זה. שנית, אני חולק על דברי הרמטכ"ל שחוזר על ענין השמדת הכוחות; לא הייתי מוסיף כתנאי את ה' הידיעה: השמדת הכוחות של האויב, כי אני יודע עם זה יסתדר כך בימים אחדים. אבל ברור שצריך לנצח ושלא יהיה להם הישב ולהשמיד ככל האפשר יוחר כוחות של הכוח העיקרי, כי זה לוקח כמה שנים להקים דבר חדש. אבל יש גבול עד אכזר אפשר ללחוץ ולהשמיד אותם, ואולי הם לא יכניסו את כל הכוח למלחמה.

לענין ההתחלה בחזית המצרית: לפי התכניות האופרטיביות של המטכ"ל יש חמונה כזו: אם רואים שהם מתחילים לעבזר את הלעלה, המטרה הראשונה של חיל האוויר שלנו זה לספל בטילים, זה טוב לכל דבר. כלומר חיל האוויר יוכל לעזור לאחרים למנוע את הפלישה, אבל לספל בכוחות המצרים שינסו לפלוש - זה כוחות היבשה, שריון, עם סיוע אווירי כזה או אחר. האחריות לא לתת להם השג פרקטי היא מתפקידם של כוחות היבשה, וזה לא כל כך חשוב שהסורים יחכו הרבה זמן לראות מה הולך עם המצרים ויתכן שכמה שעות אחרי זה גם הם יתחילו ואז חיל אוויר משפל במה שהוא מטפל, גם בטילים ושדות תעופה ומצליח לדכא אותם שוב. אז השאלה מה עושים בהצלחה זו ואיך להבטיח שלא יחזור המצב של חציית התעלה הצפונית ואיך שלא יחזור מצב שכל הטילים חוזרים למקום ואי אפשר לתת מטריה אוגדית לכוחות שלנו. ~~אם לא יחזור המצב~~ אחר כך יש שאלה קצת סופית: ענין הקיום החדשים. לא הבנתי בדיוק אם מל חושב שלא צריך קיום חדשים אם נכמתה מלחמה.

ר' אנ"ם: זה תלוי בגודל המחיר: אם הם עושים מלחמה החדשה אני לא בעד קיום חדשים, אבל אם התחילה אופנסיבה רבתי אני בעד קיום חדשים.

שר הביטחון: אם כבר נכפתה מלחמה אז יש דברים כמו לחקרים קצת על ההרמון כדי שהמפת האלקטרונית תהיה בצד השני של הכס.

במצרים השאלה אם אמאכאסאסא לא להמשיך את הקו עד פורס סעיד, כי אם נצטרך להמשיך במצב זה אחרי המלחמה זה חשוב. השאלה של הבירות הערביות להשגת שלום היא שאלה, האם נשיג בזה שלום או לא. חוץ ממה שיווצר הכרחי לצורך אופרטיבי כדי לגמור את המלחמה, זו שאלה. איני חושב שום יתן לנו את התוצאה הרצויה, אבל להגיד שזה נושא שאסור בנגיעה בדיבורים, אם הערבים יביאו למלחמה - לא הייתי אומר,

השאלה אם אפשר להשיג שלום. אני אומר: בואו נשפר את הקו פה ושם.

לשאלת הנפט: זה לדעתי יותר מורכב מהמאקן הכמותי בלבד ששמענו כאן. יכול להיות שהנפט בכלל יהיה אחד הנושאים המרכזים בעשור הבא, ואנחנו בהוך האזור הזה. תעמוד לפנינו גם השאלה הפרקטית אפוא לקחת נפו והשאלה העקרונית של הסגר נפט

אם מלחמה זו תגמר, יש אז שלתי שאלות. האחת: מה הטעם הצבאי המתגבש לעשור הבא במדינות הערביות. היות ויש לערבים הרבה כסף הם קונים הרבה ציוד צבאי מהמערב ומהמזרח, לוב ומצרים ועירק וסוריה ועכשו סעודיה, לכולם יש כסף וב-10 השנים הבאות יקנו מוסים ושוות חעוכה ונ"מ ומילים. לוב הולכת יחד עם מצרים ויתכן שגם תימך וכו' יחמשו את עצמם. זה מביא אותנו למצב שהמלחמה נגמרה ואין שלום, ולא נוכל להבטיח כל מיכלית. לכן צריכה להיות לנו מפה של קוים צבאיים שבצפון יושבים עד החרמון ויושבים במסרץ טואץ אולי גם על הצד השני, להיות כך עוד 10 שנים. זו השאלה, מה הן תוצאות המלחמה הזו הרצויות לנו אם היא תכפה עלינו. צריך להביא בחשבון גם את הקוים הצבאיים וגם ענין הנפט וגם ענין ההערכות הצבאיות לא של המדינות הערביות כפי שהתפתח בשנים הבאות.

הרמטכ"ל: מי רוצה להתייחס?

אלוף פיקוד צפון: אני חושב שמגיעת מלחמה צריכה להיות מטרה שלנו. נכון שזה לא תלוי בנו, אבל אני לא בטוח שאנחנו עושים מספיק להתעקף למלחמה, פרט לפרסום שלנו על אולסג גולני בצפון. בכוח זה ואולי בכוונים אחרים אנחנו יכולים לעשות יותר מאשר אנחנו עושים למניעת מלחמה. יכול להיות ששום דבר לא יכול לשנות את המהלך הזה ואין אפשרות לסטות ממנו, אבל אני לא חושב שזה קו כזה ברור ומוחלט ששום דבר לא נ יכול לשנותו. לכן צריך לעשות פעולות פטיכולוגיות ואחרות שיכולות לתת למצרים סיבה נוספת להתעקף מלחמה, פעולות של הם גת כוח וכו'. בזמנו עשינו פעולות בסיני ויצרנו שם תדמית שיש לנו כוח הרבה יותר גדול מאשר בפועל, ע"י האזנה. נדמה לי שאז זה סייע.

לגבי גבירה הסורית יש לנו לדעתי בעיה. קודם כל אין לנו את התראה יבשתית בגיזרה הסורית, וזו עובדה. היה למשל פינוי של כל המערך וזה נודע לנו באיחור של חודש, ע"י צילום, ויכול להיות שהם יחסרו ולא נדע מזה. זה קרה לנו בחודש האחרון. לכן צריך לצלם שם בתכונות הרבה יותר גדולה, כדי צדע. לגיזרה הזו יש חולשה כי אנחנו נמצאים במצב שונה מהתעלה הן מבחינת עומק אסטרטגי שאין לנו והן מבחינת פגיעה ישירה א באוכלוסייה אז רחית והן מצב מבחינת גיחות אוויריות שלהם שקשה למנוע כאן להגיע למרכזים יותר גדולים. זה מעמיד אותנו בפני בעיה שאין לנו בגזרה המצרית. יצאתי מנקודת מוצא שלא יכולה להיות מכה מקדימה שלנו, אבל אם הורדת היום את הסבו הזה...

סד הבטחון :

אני רק מציע להביא בחשבון אפשרות כזו.

אלוהא מיקוד צמון:

אלוץ פיקוד צפון: לפני שהם עושים משהו בגזרה הסורית יהיה לדעתי עוד א יותר חיוני לתת מכה מוקדמת ככל האפשר. לדעתי אנחנו יכולים בפעולה לא גדולה להוציא להם את הרוח מהמפרצים, כשזה משולב עם מכה אווירית מסיבית בשתי הזירות. דבר נוסף הנסיון שלנו מראה כי הרחעות מצעדים דרסטים והליכה בצעדים הסטנים ומובבילים לא מביאה אותנו להשגים. אני חושב שהסיכוי הטוב שלנו זה על הדבר הקטן ביותר להגיב בצורה חריפה ביותר, כי בפעולות מוגבלות בעצם הדבר יש השג פוליטי למצרים. ראינו זאת ערב מלחמת ששת הימים; היו הסוסים והיתה צבירה בלתי רגילה של השגים פוליטיים שרק כחוצאה מהמלחמה נחנפצו. אני גם לא בטוח שזה יותר זול. אם היתפ חושב שבוז אפשר למנוע מלחמה, זה דבר אחר, אבל מה שנעשה יות חד, חזק ומהר - ההשג יותר מהיר וגם ההפעלות שלנו יותר קטנה. קשה מאד יהיה לעשות איזו פעולה בצד השני של מפרץ סואץ שלא יראו בזה איום על קהיר. ניסינו זאת בכארמה והודענו שאנחנו לא הולכים על רכת עמון. אם נעבור את התעלה והמפרץ, גם אם נגיד אחרת יפרשו זאת כהליכה על קהיר. לכן איני חושב שיכולה להיות פעולות אופנסיביות מעבר למפרץ שיראו בזה דבר קטן ולא חשוב מבחינה כלל עולמית ויניחו לזה להתגלגל. אני גם חושב שאין סיבה לצאת למלחמה בשביל לשפר את הגבולות. אבל אם יש מלחמה צריך בהחלט לשפר את הגבולות אם יש אפשרות פיזית, ובחחום של פיקוד צפון הצביע שר הבטחון על הקוים פחות או יותר. אבר אחד אני לא מסכים ואיני מבין:

כך שאם להגדיר את מה שאנחנו צריכים להשיג במלחמה אם היא חקרה: אנחנו צריכים לשאוף להכרעה שהביא לכניעה ממשית, ובדרך לזה כמטרה שניה, אם אפשר להשיג זאת, להרוס את הצבא, להשמיד את ולדחות שוב את המלחמה לפניה ארוך כלל האפשר. במלחמה אסטרטגית

פקודתה, פרט לירדן שלקחנו ממנה חצי המדינה ומבחינה כלכלית עוד יותר - פגענו בצבא בלבד ולא במדינות עצמן. אנחנו צריכים לפגוע בתשתית הכללית במדינות אלה, כלומר אם לא הכרעה ממשית לפחות פגיעה הרבה יותר גדולה, כמוכן כן, לא כמטרה ראשונה אבל כתוצאה ממלחמה - שיפור גבולות, שלדעתי בגבול הצפון הם יותר ברורים. בנושא של הגבול המצרי אני הרבה פחות בטוח; אני לא בטוח שמבחינת צבאית אף לאורך ימים יותר קל לשבת מהצד השני של התעלה, ולא בצד זה שלהתעלה. נכון שבצד השני יש איום קבוע להליכה פנימה, אבל יכולה להיות בזה ענין של כמות הרבה יותר גדולה של הקצאת כוחות הדרושים כדי להבטיח קוים שאינם נשענים על מעברי מים כמו עכשו. אני לא כל כך בטוח בגבול עם המצרים, אבל יש מחלט מקום לשפר את יכולת העגנה שלנו בגבול הצפוני, הסורי והלבנוני.

מפקד חיל אוויר:

גם אני אישית לא חושב שצריך לצאת למלחמה אבל אני בדעה שחל מוביל למלחמה. לא אחזור על הדברים שנאמרו, פרט לדלמה שאנחנו צריכים לענות כפונקציה של מה שהם יעשו ולא כפונקציה של מה שאנחנו צריכים להשיג אם תהיה מלחמה. לדעתי אם הם יתנו לנו עילה, אנחנו צריכים להפעיל את הכוח המקסימלי ולא בדרוג, כי בדרוג זה יקר יותר, מעצבן יותר וגם מוריד לאט את המרחק של הישוב אם זה מפריע לו להרבה זמן. מחדנת חיל אוויר טקסית המצב החמור ביותר שיכול להיות שאם נשמיד את הארטילריה בצד השני ואפילו נשמיד חלק מחיל האוויר המצרי, הם יוכלו תוך זמן קצר להעמיד במנינו בעיה כפי שהיא עומדת היום, כלומר השלאת מהו המצב הסופי שאני רוצה לראות אם תהיה מלחמה. אנחנו צריכים להיות בצד השני כדי שאם הם מפירים סטבוס כל שהוא, מכשול המים לעיניהם לנו בעיה למנוע מהם. היום הם יושבים בסוללות טילים וחושבים לזוז. הדבר הרצוי לחיל אוויר הוא, אם אפשר ואם רואים שהולכת להיות מלחמה. להוריד מאתנו את חיל האוויר הסווי מהר ככל האפשר. חיל אוויר זה חלש יחסית למצרי, אם כי הוא הכיל לוחמים יותר נועזים מאשר המצרים. צריך לכן לתת לו סטירה, אפילו אם זה לא הריסתה של חיל האוויר הסורי, כדי שלא יגיעו לכבריה, רמת דוד וכו'. לגבי חיל האוויר המצרי, רצוי לגרום לו נזק מקסימלי ולהביא אותו למצב דומה מבחינה ציוד ומורל וחשית כמו אחרי ששת אב הימים.

ר' אב"ט:

אלוף פיקוד דרום:

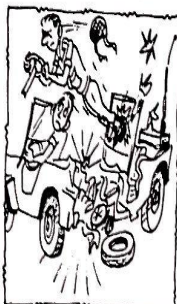
מפקד חיל אוויר: נקודה שלא באה לידי כסוי כאן: אם נכנסה מלחמה ועשינו הכל - איך יעמדו המעצמות? חסרה לי כאן הערכה מצב של אמ"ן אם כי יש לי הערכה עצמית. איך להביא לכך שאם כבר נסקיע דם בנושא זה שזה לא יברח לנו בגלל השאלה מה תעשה ברית המועצות ואחרים?

הרמטכ"ל:

נמשיך את הדיון בפעם אחרת.

(הדיון נסתיים בשעה 12.15)

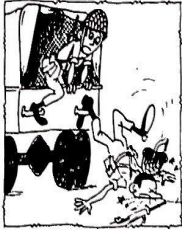
דו"ח נפגעים באימונים ושלל באימונים - שבועי
בין המועדים 15 אפר' 73 עד 20 אפר' 73

מס' סד'	סוג הנפגעים	מספר הנפגעים	ביסל"ש	בא"פ גדנ"ע
	א	ב	ג	ד
1	נשק ותחמושת באימונים 	3		3
2	תאונות רכב באימונים 	1	1	
3	סה"כ נפגעים באימונים	4		

סה"כ נפגעים לפי פיקודים: - גי"ש - 1 - 1

בא"פ גדנ"ע - 3

סה"כ נפגעים - 4

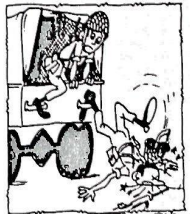
מס' סד'	סוג הנפגעים	מספר הנפגעים	בה"ד 14	מחוז מירון
	א	ב	ג	ד
1	נפילות וחבלות 	1	1	
2	נשק ותחמושת שלא באימונים 	1		1
3	סה"כ א. נפגעים באימונים	1		
	ב. נפגעים שלא באימונים	1		
סה"כ נפגעים לפי פיקודים: - פיק' צפון - 1 פה"ד - 1 סה"כ נפגעים - 2				

דו"ח נפגעים באימונים ושלא באימונים - שבועי

בין המועדים 29 אפר' 73 עד 4 מאי 73

מס' סדר	סוג הנפגעים	מספר הנפגעים	חט' 7 גר' 77	בי"ס לצניחה
	א	ב	ג	ד
1	נשק ותחמושת באימונים 	1	1	
2	צניחות 	5		5
3	סה"כ א. נפגעים באימונים ב. נפגעים מצניחות	1 5		
<u>צניחות</u> סה"כ נפגעים לפי פיקודים: - גי"ש 1 - יח' אחרות - 5 סה"כ נפגעים 1 - 5				

דו"ח נפגעים באימונים ושלא באימונים - שבועי
בין המועדים 6 מאי 73 עד 11 מאי 73

מס' מס' סד'	סוג הנפגעים	מספר הנפגעים	חט' 1 בא"ח	חט' 35 גר' 50	גר' נח"ל 906
	א	ב	ג	ד	ה
1	נשק ותחמושת באימונים 	1			1
2	נפילות וחבלות 	1	1		
3	נשק ותחמושת שלא באימונים 	1		1	
4	סה"כ א. נפגעים באימונים	2			
	ב. נפגעים שלא באימונים	1			
סה"כ נפגעים לפי פיקודים: - פיק' צפון - 1 פיק' מרכז - 1 פיק' ה-נח"ל - 1 סה"כ נפגעים - 3					

פרוטוקול דיון שירותי בטיחות - כ-1973

16 אפריל 73 - 13 מאי 73 מועד הדיון והחלטות

ס' סדר	ס' הדיון	מועד הדיון	כמות	החלטות	ס' סדר
1.	73/229/2	החלטות עיון	1	החלטות עיון שהיה בשם הממונה על החייל סור' בחדר פנימייה נגנב.	ס' סדר
2.	73/105/3	החלטות עיון	1	החלטות עיון השייך לסור' נגנב בחוף אוהל בשדה.	ס' סדר
3.	73/112/3	החלטות עיון	1	סור' החלטות בשמירה נשק שנמל לים.	ס' סדר
4.	73/73/5	החלטות עיון	1	בעת אמונה החורף נגנב החלטות עיון לסור'.	ס' סדר
5.	73/90/7	החלטות עיון	1	סמל שבה אקדח ויקצקין בנ.נ. בו נמסר וחבלי נעלם.	ס' סדר
6.	73/118/3	החלטות עיון	1	מביחו של סור' נגנב החלטות עיון.	ס' סדר

22

דו"ח אירועים סיוחיים

ש מ ר
ס ו ג ו ס

נכון לתאריך 28 אדר' 73 - 13 מאי 73

מס' סדר	המיקוד	התאריך	האירוע	פרטים אישיים	הוצאות האירוע	נסיונות האירוע
	ה"מ	30 אדר' 73	בצירה	סמ"ר	כוויה	פציעה וליקוי מניפולציה השמלי וכוונתה סבך נכוונה קשה סמ"ר.
2.	סמ"ר	14 בדר' 73	נסיון להתאבדות	סור'	בצירה קשה	הזייל בחינתו בביתו של אחותו בעזרת מנחם בירושלים ירה בצמחו מנסיון רומם פ.ב. מנסיון בבי"ח הדסה. באותו זמן היה נפער.
3.	פיק' טכני	2 במאי 73	פציעה		בניבת ציוד	מחנך הקשר של ארג' 146 נמרץ ובגנבו מחנכו 4 משירי קשר VRC-46 שחזרים מנסיון ב-64000 ל"י. לא נודעה שמירה בקרבת מקום.
4.	פיק' צפון	13 במאי 73	אי שמירה רכוש צבאי		הפקרה מכוון חומות	השטח המאכל' של גז' 10 למסד צה"ל, לאחר שהגרוד סינח המקום נמצא ע"י א.ע.מ. מכוני חס' 16 בור חומות סליל 10,000 כדורי 7.62 מ"מ, 2500 כדורי 9 מ"מ, 55 רימונים מ"מ 25 ו-2. בצנחן בדוקה.

23

ובנו לתאריך 28 אפריל 73 - 13 מאי 73

דו"ח ארוקים טיפוחים

המנוח או מנוח

ר' ס	המנוח	המנוח	המנוח	המנוח	המנוח	המנוח
ר' ס	המנוח	המנוח	המנוח	המנוח	המנוח	המנוח
1.	גייס	גייס	26 אפר' 73	ה.ד.ק.	סוראי	הרג
2.	טיק' מרכז	גייס	27 אפריל 73	ה.ד. - ז - סור"מ	כחוצא מהאונח נפצעו 2 נדחיות קל	המטאית העבאית לא צייחה לתחזור עזור המוצב במדרות דוד בלוד ופגעה במבוכית אורחית שנסעה בבניש המוצב
3.	טיק' צמון	בית המדרש קיי	28 אפר' 73	ה.ד. - ז - רב"ט	9 אורחים הרוגים 9 אורחים פצועים קשה 2 חיילים פצועים בינוני 1 חייל פצוע קשה	נהג האמבולנס הצה צומת מיומורת בבניש ראשי בהפעילו צומת זעקה ואור אדום שהובט מבלי להתחשב באור המוסיק ברמזור חוף כדי תביית הצומת והנכנס ברכב אורח מסוג פוסיתח. האמבולנס סקה שמולה פגע בעמוד הרמזור והחפץ ונעקד שוב על גלגליו.
4.	טיק' מרכז	ביידת ממשל קזה	30 אפר' 73	ה.ד. - ז - רב"ט	כתוצאה מהאונח נפצע אורה אחד קל ואחד בינוני	ה.נ.נ. יצא מ"ח צדדי ולא צייח לתחזור עזור ופגע במבוכית אורחית מלדת נסיעה הו.נ. היתח חזרה במסלילות מבועית.
5.	טיק' צמון	הגביר צמון	10 מאי 73	מנוח בלתי מבקי	אבוד לדעת	הקצין אבד צמון לדעת תיבת כנראה וצמון

24

פרוט העלים וחוסר נשק

שנת 1972/73

סה"כ נשק חסר	ר ו ב י ס		א ק ד ה י ס		תמ"ק עו"י		ה ס מ כ נ ת
	נחגלה	סה"כ העלים, חוסר, גניבה	נחגלה	סה"כ העלים, חוסר, גניבה	נחגלה	סה"כ העלים, חוסר, גניבה	
42	6	7	4	23	7	29	פיק"צ צה"ל
49	5	8	6	20	10	42	פיק"צ מרכז
13	1	1	2	9	1	7	פיק"צ דרום
47	3	5	7	22	13	43	גיי"ס
32	6	8	2	22	10	20	ז"א
4	-	-	-	3	2	3	ז"י
3	1	2	-	2	3	3	נח"ל
2	-	1	-	-	-	1	גדנ"ע
42	6	18	1	12	3	22	מד"ר
1	3	3	-	-	4	5	קחמ"ר
3	-	-	-	-	1	4	קשר"ר
4	-	-	-	1	1	4	קרב"ר
2	-	-	-	1	-	1	קצב"ר
-	-	-	1	1	1	1	קחמ"ר
6	-	-	-	-	-	6	קצח"ר
3	1	1	-	2	-	1	אמ"ן/צו"ר
5	-	-	-	-	2	7	סמכ"ל/אג"א
238	32	54	23	118	58	199	ס ה " כ

פרוט החטיבות הסדירות

17	2	4	-	4	1	12	חט"ר
5	1	1	-	-	2	7	חט"ר
6	-	-	1	1	1	7	חט"ר
16	-	-	1	4	1	14	חט"ר
6	1	1	2	8	1	1	חט"ר
4	-	-	1	3	3	5	חט"ר

הערה: - נחוני החטיבות הסדירות כלולים בסמכויות.

כוננות בס"נ

פירוט	טנקים	ארטילריה	נ"מ
בט"ש (המצב היום)	265	7 סוללות	6 סול' הוק 12 סול' תותחים
"חול-ים" - "סלע" סדיר תוך 30 שעות	358	12 סוללות	8 סול' הוק 23 סול' תותחים
"גיר" - תגבור מילואים תוך 36 שעות	358	21 סוללות	8 סול' הוק 59 סול' תותחים
"סלע" - כל סד"כ המלחמה תוך 150 שעות	1,070	67 סוללות	8 סול' הוק 88 סול' תותחים

אדם אל. שייך

פירוט	טנקים	ארטילריה
בט"ש (המצב היום)	10	-
"חול-ים" - "סלע" סדיר - תוך 30 שעות	10	-
"גיר" - תגבור מילואים תוך 36 שעות	22	1 סוללה
"סלע" - כל סד"כ המלחמה תוך 48 שעות	42	6 סוללות

צפון רמת הגולן

פ"ר ו ט	טנקים	ארטילריה	נ"מ
בט"ש (המצב היום)	80	4 סול'	1 סול' הוק 4 סול' תותחים
"חול-ים" - "סלע" סד"ר תור 24 שעות	111	10 סול'	1 סול' הוק 4 סול' תותחים
"ג"ר" - תגבור מילואים תור 30 שעות	222	15 סול'	2 סול' הוק 12 סול' תותחים
סלע"כ כל סד"כ המלחמה תור 36 שעות	734	51 סול'	2 סול' הוק 25 סול' תותחים

פיקוד המרכז

פ"ר ו ט	טנקים	ארטילריה	נ"מ
ג"ש (המצב היום)	-	-	1 סול' תותחים
"חול-ים" - "סלע" סד"ר תור 12 שעות	-	-	1 סול' תותחים
"ג"ר" - תגבור מילואים תור 24 שעות	41	6 סול'	1 סול' הוק 14 סול' תותחים
סלע"כ כל סד"כ המלחמה תור 24 שעות	41	15 סול'	1 סול' הוק 49 סול' תותחים

4

משרד הבטחון
ארכיון צה"ל ומערכת הבטחון

סוף התיק

5000 (1.70)

28/דא